

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

Sisältö

I Säädökset, jotka on julkaistava

Komission asetus (EY) N:o 476/2004, annettu 15 päivänä maaliskuuta 2004, tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi	1
Komission asetus (EY) N:o 477/2004, annettu 15 päivänä maaliskuuta 2004, asetuksessa (EY) N:o 276/2004 tarkoitetulla toisella tarjouskilpailulla myyntiin saatetun naudanlihan vähimmäismyyntihintojen vahvistamisesta	3
★ Komission asetus (EY) N:o 478/2004, annettu 15 päivänä maaliskuuta 2004, asetuksen (ETY) N:o 2782/76 mukaisesti annettuihin etuuskohteluun oikeutetun sokerin tuontitodistuksiin liittyvien vakuuksien vapauttamisesta	5
★ Komission asetus (EY) N:o 479/2004, annettu 15 päivänä maaliskuuta 2004, takuukynnyksen mukaisesti toiseen lajikeryhmään siirrettävissä olevista raakatu-pakkamääristä satovuoden 2004 osalta Italiassa	6
★ Komission asetus (EY) N:o 480/2004, annettu 15 päivänä maaliskuuta 2004, asetuksen (EY) N:o 2182/2002 muuttamisesta yhteisön tupakka-alan rahastosta rahoitettavien toimien alustavien rahoitussuunnitelmien ilmoittamista ja mainitun rahaston varojen lopullista jakamista jäsenvaltioiden kesken koskevista päivämääristä poikkeamisen osalta vuonna 2004	8
Komission asetus (EY) N:o 481/2004, annettu 15 päivänä maaliskuuta 2004, sianliha-alan vientitukien vahvistamisesta	9
Komission asetus (EY) N:o 482/2004, annettu 15 päivänä maaliskuuta 2004, tuontitulien vahvistamisesta vilja-alalla	11
Komission asetus (EY) N:o 483/2004, annettu 15 päivänä maaliskuuta 2004, edustavien hintojen vahvistamisesta siipikarjanliha-, muna- ja muna-albumiinalalla sekä asetuksen (EY) N:o 1484/95 muuttamisesta	14
Komission asetus (EY) N:o 484/2004, annettu 15 päivänä maaliskuuta 2004, neilikoiden ja ruusujen yhteisön tuottaja- ja tuontihintojen vahvistamisesta tiettyjen Kyproksesta, Israelista, Jordaniasta, Marokosta sekä Länsirannalta ja Gazan alueelta peräisin olevien kukkaviljelytuotteiden tuontijärjestelmän soveltamiseksi	16

Komission asetus (EY) N:o 485/2004, annettu 15 päivänä maaliskuuta 2004, Jordaniasta peräisin olevien isokukkaisten neilikoiden (vakiotyyppi) tuonnin etuustullin uudelleen käyttöön ottamisesta	18
Komission asetus (EY) N:o 486/2004, annettu 15 päivänä maaliskuuta 2004, Länsirannalta ja Gazan alueelta peräisin olevien suurikukkaisten neilikoiden (vakiotyyppi) tuonnin etuustullin suspendoimisesta ja yhteisen tullitariffin tullen uudelleen käyttöön ottamisesta	20

II Säädökset, joita ei tarvitse julkaista

Neuvosto

2004/246/EY:

- ★ **Neuvoston päätös, tehty 2 päivänä maaliskuuta 2004, jäsenvaltioiden valtuuttamisesta allekirjoittamaan tai ratifioimaan yhteisön etujen mukaisesti öljyn aiheuttamien pilaantumisvahinkojen kansainvälisen korvausrahaston perustamisesta vuonna 1992 tehtyyn kansainväliseen yleissopimukseen liittyvä vuoden 2003 pöytäkirja tai liittymään siihen, sekä Itävallan ja Luxemburgin valtuuttamisesta liittymään yhteisön etujen mukaisesti viiteasiakirjoihin** 22
- Öljyn aiheuttamien pilaantumisvahinkojen kansainvälisen korvausrahaston perustamisesta vuonna 1992 tehtyyn kansainväliseen yleissopimukseen liittyvä vuoden 2003 pöytäkirja 24
- Vuoden 1992 pöytäkirja öljyn aiheuttamasta pilaantumisvahingosta johtuvasta siviilioikeudellisesta vastuusta vuonna 1969 tehdyn kansainvälisen yleissopimuksen muuttamisesta 32
- Vuoden 1992 pöytäkirja öljyn aiheuttamien pilaantumisvahinkojen kansainvälisen korvausrahaston perustamista koskevan vuoden 1971 kansainvälisen yleissopimuksen muuttamisesta

Komissio

2004/247/EY:

- ★ **Komission päätös, tehty 10 päivänä maaliskuuta 2004, simatsiinin sisällyttämättä jättämisestä neuvoston direktiivin 91/414/ETY liitteeseen I ja tätä tehoainetta sisältäville kasvinsuojeluaineille annettujen lupien peruuttamisesta ⁽¹⁾ (tiedoksiannettu numerolla K(2004) 727)** 50

2004/248/EY:

- ★ **Komission päätös, tehty 10 päivänä maaliskuuta 2004, atratsiinin sisällyttämättä jättämisestä neuvoston direktiivin 91/414/ETY liitteeseen I ja tätä tehoainetta sisältäville kasvinsuojeluaineille annettujen lupien peruuttamisesta ⁽¹⁾ (tiedoksiannettu numerolla K(2004) 731)** 53

2004/249/EY:

- ★ **Komission päätös, tehty 11 päivänä maaliskuuta 2004, sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/96/EY täytäntöönpanoa koskevien jäsenvaltioiden kertomusten pohjana käytettävästä kyselylomakkeesta ⁽¹⁾ (tiedoksiannettu numerolla K(2004) 714)** 56

Oikaisuja

- ★ **Oikaistaan komission päätös 2002/741/EY, tehty 4 päivänä syyskuuta 2002, tarkistetuista ekologisista arviointiperusteista yhteisön ympäristömerkin myöntämiseksi kopio- ja painopaperille ja päätöksen 1999/554/EY muuttamisesta (EYVL L 237, 5.9.2002)** 60

I

(Säädökset, jotka on julkaistava)

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 476/2004,
annettu 15 päivänä maaliskuuta 2004,
tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon hedelmien ja vihannesten tuontijärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 21 päivänä joulukuuta 1994 annetun komission asetuksen (EY) N:o 3223/94 ⁽¹⁾, ja erityisesti sen 4 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksessa (EY) N:o 3223/94 säädetään Uruguay'n kierroksen monenvälisen kauppaneuvottelujen tulosten mukaisesti komission vahvistamista kolmansien maiden tuonnin kiinteiden arvojen perusteista liitteissä määriteltävien tuotteiden ja ajanjaksojen osalta.

- (2) Edellä mainittujen perusteiden mukaisesti tuonnin kiinteät arvot on vahvistettava tämän asetuksen liitteessä esitetyille tasolle,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 3223/94 4 artiklassa tarkoitettujen tuonnin kiinteät arvot vahvistetaan liitteessä olevassa taulukossa merkityllä tavalla.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 16 päivänä maaliskuuta 2004.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 15 päivänä maaliskuuta 2004.

Komission puolesta
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Maatalouden pääjohtaja

⁽¹⁾ EYVL L 337, 24.12.1994, s. 66. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1947/2002 (EYVL L 299, 1.11.2002, s. 17).

LIITE

tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 15 päivänä maaliskuuta 2004 annettuun komission asetukseen

(EUR/100 kg)

CN-koodi	Kolmannen maan koodi ⁽¹⁾	Tuonnin kiinteä arvo
0702 00 00	052	121,1
	204	86,6
	212	121,4
	999	109,7
0707 00 05	052	137,5
	068	141,1
	096	88,7
	204	26,1
	999	98,4
0709 10 00	220	77,3
	999	77,3
0709 90 70	052	109,4
	204	54,6
	999	82,0
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	46,4
	204	51,0
	212	60,3
	220	46,1
	400	65,3
	624	65,1
	999	55,7
0805 50 10	052	53,0
	999	53,0
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	060	45,0
	388	90,8
	400	120,6
	404	90,4
	508	66,9
	512	89,5
	524	94,9
	528	92,3
	720	88,2
	800	99,6
	999	87,8
0808 20 50	388	69,7
	512	69,9
	528	73,3
	999	71,0

⁽¹⁾ Komission asetuksessa (EY) N:o 2081/2003 (EYVL L 313, 28.11.2003, s. 11) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi "999" tarkoittaa "muuta alkuperää".

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 477/2004,
annettu 15 päivänä maaliskuuta 2004,
asetuksessa (EY) N:o 276/2004 tarkoitettulla toisella tarjouskilpailulla myyntiin saatetun naudanlihan
vähimmäismyyntihintojen vahvistamisesta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon naudanliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1254/1999 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 28 artiklan 2 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission asetuksessa (EY) N:o 276/2004 ⁽²⁾ vahvistetut tietyt määrät naudanlihaa on tarjouskilpailutettu.
- (2) Interventioelinten ostaman naudanlihan myyntiä koskevista yksityiskohtaisista soveltamissäännöistä ja asetuksen (ETY) N:o 216/69 kumoamisesta 4 päivänä lokakuuta

1979 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2173/79 ⁽³⁾, 9 artiklan mukaan vähimmäismyyntihinnat tarjouskilpailutetulle naudanlihalle olisi vahvistettava ottaen huomioon saadut tarjoukset.

- (3) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat naudanlihan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Naudanlihan vähimmäismyyntihinnat asetuksessa (EY) N:o 276/2004 säädettyä toista tarjouskilpailua varten, jonka tarjousten jättöaika päättyi 8 päivänä maaliskuuta 2004, vahvistetaan tämän asetuksen liitteessä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 16 päivänä maaliskuuta 2004.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 15 päivänä maaliskuuta 2004.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 21. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1782/2003 (EUVL L 270, 21.10.2003, s. 1).

⁽²⁾ EUVL L 47, 18.2.2004, s. 16.

⁽³⁾ EYVL L 251, 5.10.1979, s. 12. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2417/95 (EYVL L 248, 14.10.1995, s. 39).

ANEXO — BILAG — ANHANG — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ — ANNEX — ANNEXE — ALLEGATO — BIJLAGE — ANEXO —
LIITE — BILAGA

Estado miembro	Productos	Precio mínimo Expresado en euros por tonelada
Medlemsstat	Produkter	Mindstepriser i EUR/t
Mitgliedstaat	Erzeugnisse	Mindestpreise Ausgedrückt in EUR/Tonne
Κράτος μέλος	Προϊόντα	Ελάχιστες πωλήσεις εκφραζόμενες σε ευρώ ανά τόνο
Member State	Products	Minimum prices Expressed in EUR per tonne
État membre	Produits	Prix minimaux Exprimés en euros par tonne
Stato membro	Prodotti	Prezzi minimi Espressi in euro per tonnellata
Lidstaat	Producten	Minimumprijzen Uitgedrukt in euro per ton
Estado-Membro	Produtos	Preço mínimo Expresso em euros por tonelada
Jäsenvaltio	Tuotteet	Vähimmäishinnat euroina tonnia kohden ilmaistuna
Medlemsstat	Produkter	Minimipriser i euro per ton

a) **Carne con hueso — Kød, ikke udbenet — Fleisch mit Knochen — Κρέατα με κόκαλα — Bone-in beef —
Viande avec os — Carni non disossate — Vlees met been — Carne com osso — Luullinen naudanliha — Kött
med ben**

FRANCE	— Quartiers arrière/Quartiers avant	—
ITALIA	— Quarti posteriori/Quarti anteriori	1 199

b) **Carne deshuesada — Udbenet kød — Fleisch ohne Knochen — Κρέατα χωρίς κόκαλα — Boneless beef —
Viande désossée — Carni senza osso — Vlees zonder been — Carne desossada — Luuton naudanliha —
Benfritt kött**

FRANCE	— Jarret arrière d'intervention (INT 11)/Tranche grasse d'intervention (INT 12)/Tranche d'interven- tion (INT 13)/Semelle d'intervention (INT 14)/ Rumsteak d'intervention (INT 16)/Faux-filet d'in- tervention (INT 17)/Flanchet d'intervention (INT 18)/Jarret avant d'intervention (INT 21)/Épaule d'intervention (INT 22)/Poitrine d'intervention (INT 23)	—
--------	---	---

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 478/2004,
annettu 15 päivänä maaliskuuta 2004,
asetuksen (ETY) N:o 2782/76 mukaisesti annettuihin etuuskohteluun oikeutetun sokerin tuontitodistuksiin liittyvien vakuuksien vapauttamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 19 päivänä kesäkuuta 2001 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1260/2001⁽¹⁾ ja erityisesti sen 22 artiklan 2 kohdan b alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Eräissä tariffikiintiöissä tai etuuskohtelusopimusten mukaisesti tapahtuvaa ruokosokerin tuontia koskevista yksityiskohtaisista soveltamissäännöistä markkinointivuosiksi 2003/2004, 2004/2005 ja 2005/2006 sekä asetusten (EY) N:o 1464/95 ja (EY) N:o 779/96 muuttamisesta 30 päivänä kesäkuuta 2003 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 1159/2003⁽²⁾ kumottiin muun muassa etuuskohtelun alaisten sokereiden tuontiin sovellettavista yksityiskohtaisista säännöistä annettu komission asetus (ETY) N:o 2782/76⁽³⁾.
- (2) Asetuksen (EY) N:o 1159/2003 28 artiklassa säädetään siirtymätoimenpiteenä mahdollisuudesta käyttää asetuksen (ETY) N:o 2782/76 mukaisesti annettuja todistuksia edellyttäen, että erä on lastattu ja/tai sitä koskeva tuonti-ilmoitus on hyväksytty ennen 1 päivää heinäkuuta 2003.

- (3) On osoittautunut, että näihin siirtymätoimenpiteisiin eivät sisälly tapaukset, joissa asetuksessa (ETY) N:o 2782/76 säädettyjä, ennen 1 päivää heinäkuuta 2003 annettuja todistuksia ei ole voitu käyttää asetuksen (EY) N:o 1159/2003 täytäntöönpanon vuoksi.
- (4) Tämän vuoksi on tarpeen säätää 1 päivästä heinäkuuta 2003 alkaen käyttökelvottomiin todistuksiin liittyvän vakuuden vapauttamisesta.
- (5) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat sokerin hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (ETY) N:o 2782/76 mukaisesti annettuihin tuontitodistuksiin, joita ei ole voitu käyttää asetuksen (EY) N:o 1159/2003 täytäntöönpanon vuoksi, liittyvät vakuudet voidaan vapauttaa välittömästi.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

Sitä sovelletaan 1 päivästä heinäkuuta 2003.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 15 päivänä maaliskuuta 2004.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 178, 30.6.2001, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 39/2004 (EUVL L 6, 10.1.2004, s. 16).

⁽²⁾ EUVL L 162, 1.7.2003, s. 25.

⁽³⁾ EYVL L 318, 18.11.1976, s. 13.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 479/2004,
annettu 15 päivänä maaliskuuta 2004,
takuukynnyksen mukaisesti toiseen lajikeryhmään siirrettävissä olevista raakatupakkamääristä sato-
vuoden 2004 osalta Italiassa

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon raakatupakka-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2075/92 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 9 artiklan 4 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (ETY) N:o 2075/92 9 artiklassa otetaan käyttöön kiintiöjärjestelmä eri tupakkalajikeryhmille. Tuottajakohtaiset kiintiöt on jaettu tuottajille tupakanlehtien jäsenvaltiokohtaisten palkkioiden ja takuukynnysten vahvistamisesta lajikeryhmittäin satovuosiksi 2002, 2003 ja 2004 sekä asetuksen (ETY) N:o 2075/92 muuttamisesta 25 päivänä maaliskuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 546/2002 ⁽²⁾ liitteessä II satovuodeksi 2004 vahvistettujen takuukynnysten perusteella. Asetuksen (ETY) N:o 2075/92 9 artiklan 4 kohdan mukaan komissio voi sallia, että jäsenvaltiot siirtävät takuukynnysten määriä lajikeryhmästä toiseen, jos aiotuista siirroista lajikeryhmästä toiseen ei aiheudu lisäkustannuksia EMOTR:lle eivätkä minkään jäsenvaltion kokonaistakuukynnykset kasva.

(2) Koska tämä edellytys täyttyy, on syytä sallia mainittu siirto sitä pyytäneille jäsenvaltioille.

(3) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat tupakan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Jäsenvaltioiden sallitaan satovuoden 2004 osalta siirtää tämän asetuksen liitteessä olevat määrät toiseen lajikeryhmään ennen viljelysopimusten tekemiselle komission asetuksen (EY) N:o 2848/98 ⁽³⁾ 10 artiklan 1 kohdassa asetettua määräaikaa.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 15 päivänä maaliskuuta 2004.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 215, 30.7.1992, s. 70, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2319/2003 (EUVL L 345, 31.12.2003, s. 17).

⁽²⁾ EYVL L 84, 28.3.2002, s. 4.

⁽³⁾ EYVL L 358, 31.12.1998, s. 17.

LIITE

Takuukynnysten määrät, jotka jäsenvaltion sallitaan siirtää lajikeryhmästä toiseen

Jäsenvaltio	Lajikeryhmä, josta siirto tehdään	Lajikeryhmä, johon siirto tehdään
ITALIA	283,5 tonnia: light air cured (ryhmä II)	226,8 tonnia: flue-cured (ryhmä I)
	2 657,0 tonnia: dark air cured (ryhmä III)	398,3 tonnia: flue-cured (ryhmä I)
		2 159,1 tonnia: light air cured (ryhmä II)
	1 445,2 tonnia: fire cured (ryhmä IV)	1 271,4 tonnia: flue-cured (ryhmä I)
	4 040,7 tonnia: sun cured (ryhmä V)	617,9 tonnia: flue-cured (ryhmä I)
		2 715,9 tonnia: light air cured (ryhmä II)
		148,3 tonnia: dark air cured (ryhmä III)
	463,3 tonnia: Katerini (ryhmä VII)	353,3 tonnia: flue-cured (ryhmä I)
		110,0 tonnia: light air cured (ryhmä II)

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 480/2004,
annettu 15 päivänä maaliskuuta 2004,**

asetuksen (EY) N:o 2182/2002 muuttamisesta yhteisön tupakka-alan rahastosta rahoitettavien toimien alustavien rahoitussuunnitelmien ilmoittamista ja mainitun rahaston varojen lopullista jakamista jäsenvaltioiden kesken koskevista päivämääristä poikkeamisen osalta vuonna 2004

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon raakatupakka-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2075/92⁽¹⁾ ja erityisesti sen 14 a artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2075/92 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä yhteisön tupakka-alan rahaston osalta 6 päivänä joulukuuta 2002 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2182/2002⁽²⁾ 17 artiklan 3 ja 4 kohdassa vahvistetaan päivämäärä, johon mennessä komissiolle on ilmoitettava tukihakemuksiin liittyvien toimien alustavat rahoitussuunnitelmat sekä päivämäärä, johon mennessä on vahvistettava varojen lopullinen jakaminen jäsenvaltioiden kesken.
- (2) Jotta jäsenvaltioilla olisi riittävästi aikaa laatia tuotantosuunnan muuttamista koskevien toimien alustavat rahoitussuunnitelmat vuodeksi 2004, on syytä siirtää näille alustaville suunnitelmille kyseiseksi vuodeksi säädettyä viimeistä ilmoituspäivää komissiolle sekä siitä johtuen päivämäärää, joka koskee varojen lopullista jakamista jäsenvaltioiden kesken.

- (3) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat tupakan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Lisätään asetuksen (EY) N:o 2182/2002 26 artiklaan toinen alakohta seuraavasti:

”Poiketen siitä, mitä 17 artiklan 3 kohdassa säädetään, sato-
vuoden 2003 takaisinosto-ohjelmaa varten jätettyihin tuki-
hakemuksiin liittyviä toimia koskevien alustavien rahoitus-
suunnitelmien viimeistä ilmoituspäivää siirretään 31
päivästä maaliskuuta 2004 31 päivään toukokuuta 2004, ja
siitä johtuen mainitun artiklan 4 kohdasta poiketen
päivämäärä 31 päivä toukokuuta 2004 siirretään 30
päivään kesäkuuta 2004.”.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen,
kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 15 päivänä maaliskuuta 2004.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 215, 30.7.1992, s. 70, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2319/2003 (EUVL L 345, 31.12.2003, s. 17).

⁽²⁾ EYVL L 331, 7.12.2002, s. 16.

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 481/2004,
annettu 15 päivänä maaliskuuta 2004,
sianliha-alan vientitukien vahvistamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon sianliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 29 päivänä lokakuuta 1975 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2759/75⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1365/2000⁽²⁾, ja erityisesti sen 13 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (ETY) N:o 2759/75 13 artiklan mukaisesti mainitun asetuksen 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden maailmanmarkkinahintojen ja yhteisön hintojen välinen erotus voidaan kattaa vientituella.
- (2) Kyseisten sääntöjen ja perusteiden soveltamisesta sianliha-alan nykyiseen markkinatilanteeseen seuraa, että tuki olisi vahvistettava seuraavasti.
- (3) CN-koodiin 0210 19 81 kuuluvien tuotteiden tuki olisi vahvistettava sen suuruiseksi, että tuen määrässä otetaan huomioon toisaalta kyseisiin koodeihin kuuluvien tuotteiden laadulliset ominaispiirteet ja toisaalta tuotantokustannusten ennakoitavissa oleva kehitys maailmanmarkkinoilla; olisi kuitenkin varmistettava, että yhteisö säilyttää osuutensa tiettyjen CN-koodiin 0210 19 81 kuuluvien tyyppillisten italialaisten tuotteiden kansainvälisestä kaupasta.
- (4) Tietyissä kolmansissa maissa, jotka ovat perinteisesti CN-koodiin 1601 00 ja CN-koodiin 1602 kuuluvien tuotteiden tärkeimpiä tuojia, vallitsevien kilpailuedellytysten vuoksi olisi kyseisten tuotteiden tuki säädettävä sen suuruiseksi, että tuen määrässä otetaan huomioon tämä tilanne. Olisi kuitenkin varmistettava, että tukea myönnetään ainoastaan syötäväksi kelpaavien osien nettopainon mukaan jättäen huomioon ottamatta kyseisiin valmisteisiin mahdollisesti sisältyvien luiden paino.
- (5) Asetuksen (ETY) N:o 2759/75 13 artiklan mukaisesti voi maailmanmarkkinatilanteen tai tiettyjen markkinoiden

erityisvaatimusten vuoksi olla tarpeen eriyttää asetuksen (ETY) N:o 2759/75 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden tuki niiden määräraipan mukaan.

- (6) Tuet olisi vahvistettava ottaen huomioon komission asetuksessa (ETY) N:o 3846/87⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 118/2003⁽⁴⁾, vahvistettuun tukinimikkeistöön tehdyt muutokset.
- (7) On syytä rajoittaa vientituen myöntäminen tuotteisiin, jotka voivat liikkua yhteisössä vapaasti. Näin ollen on syytä säätää, että vientitukea saadakseen tuotteiden on oltava varustettuja terveysmerkinnällä, josta säädetään neuvoston direktiivissä 64/433/ETY⁽⁵⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 95/23/EY⁽⁶⁾, neuvoston direktiivissä 94/65/EY⁽⁷⁾ ja neuvoston direktiivissä 77/99/ETY⁽⁸⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 97/76/EY⁽⁹⁾.
- (8) Sianlihan hallintokomitea ei ole antanut lausuntoa puheenjohtajansa asettamassa määräajassa,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Luettelo tuotteista, joiden vientiin myönnetään asetuksen (ETY) N:o 2759/75 13 artiklassa tarkoitettua tukea, vahvistetaan liitteessä.

Tuotteiden on täytettävä terveysmerkintää koskevat edellytykset, joista säädetään

- direktiivin 64/433/ETY liitteessä I olevassa XI luvussa,
- direktiivin 94/65/EY liitteessä I olevassa VI luvussa,
- direktiivin 77/99/ETY liitteessä B olevassa VI luvussa.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 16 päivänä maaliskuuta 2004.

⁽¹⁾ EYVL L 282, 1.11.1975, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 156, 29.6.2000, s. 5.

⁽³⁾ EYVL L 366, 24.12.1987, s. 1.

⁽⁴⁾ EYVL L 20, 24.1.2003, s. 3.

⁽⁵⁾ EYVL 121, 29.7.1964, s. 2012/64.

⁽⁶⁾ EYVL L 243, 11.10.1995, s. 7.

⁽⁷⁾ EYVL L 368, 31.12.1994, s. 10.

⁽⁸⁾ EYVL L 26, 31.1.1977, s. 85.

⁽⁹⁾ EYVL L 10, 16.1.1998, s. 25.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 15 päivänä maaliskuuta 2004.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

LIITE

sianliha-alan vientitukien vahvistamisesta 15 päivänä maaliskuuta 2004 annettuun komission asetukseen

Tuotekoodi	Määräpaikka	Mittayksikkö	Tuen määrä
0210 11 31 9110	P06	EUR/100 kg	56,50
0210 11 31 9910	P06	EUR/100 kg	56,50
0210 19 81 9100	P06	EUR/100 kg	56,50
0210 19 81 9300	P06	EUR/100 kg	56,50
1601 00 91 9120	P06	EUR/100 kg	20,50
1601 00 99 9110	P06	EUR/100 kg	15,50
1602 41 10 9110	P06	EUR/100 kg	30,50
1602 41 10 9130	P06	EUR/100 kg	18,00
1602 42 10 9110	P06	EUR/100 kg	24,00
1602 42 10 9130	P06	EUR/100 kg	18,00
1602 49 19 9130	P06	EUR/100 kg	18,00

Huom.: Tuotekoodit sekä A-sarjan määräpaikkakoodit on määritelty komission asetuksessa (ETY) N:o 3846/87 (EYVL L 366, 27.3.2002, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna.

Määräpaikkojen numerokoodit on määritelty komission asetuksessa (EY) N:o 2081/2003 (EYVL L 313, 28.11.2003, s. 11).

Muiksi määräpaikoiksi on määritelty seuraavat:

P06 kaikki määräpaikat, ei kuitenkaan Tšekin tasavalta, Slovakian tasavalta, Unkari, Puola, Romania, Bulgaria, Latvia, Viro, Liettua, Kypros, Malta, Slovenia.

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 482/2004,
annettu 15 päivänä maaliskuuta 2004,
tuontitullien vahvistamisesta vilja-alalla**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 ⁽¹⁾,

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä vilja-alan tuontitullien osalta 28 päivänä kesäkuuta 1996 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1249/96 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 2 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 10 artiklassa säädetään, että tuotaessa mainitun asetuksen 1 artiklassa tarkoitettuja tuotteita kannetaan yhteisen tullitariffin mukaiset tullit. Kyseisen artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden osalta tuontitulli on kuitenkin yhtä suuri kuin näiden tuotteiden interventiohintaa tuonnin tapahtuessa korotettuna 55 prosentilla, josta on vähennetty kyseessä olevaan toimitukseen sovellettava cif-tuotantohinta. Tuontitulli ei saa kuitenkaan ylittää yhteisen tullitariffin mukaista tullimaksua.
- (2) Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 10 artiklan 3 kohdan mukaan cif-tuontihinnat lasketaan kyseessä olevan tuotteen edustavien maailmanmarkkinahintojen perusteella.

- (3) Asetuksessa (EY) N:o 1249/96 vahvistetaan asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt vilja-alan tuontitullien osalta.
- (4) Tuontitulleja sovelletaan uusien tullien vahvistamisen voimaantuloon asti.
- (5) Tuontitullijärjestelmän moitteettoman toiminnan vuoksi olisi tullien laskemisessa käytettävä kelluvien valuuttojen osalta viiteajanjakson aikana edustavia markkinakursseja.
- (6) Asetuksen (EY) N:o 1249/96 soveltamisesta seuraa, että tuontitullit vahvistetaan tämän asetuksen liitteen I mukaisesti,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tuontitullit vilja-alalla vahvistetaan tämän asetuksen liitteessä I liitteessä II annettujen tekijöiden perusteella.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 16 päivänä maaliskuuta 2004.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 15 päivänä maaliskuuta 2004.

Komission puolesta
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Maatalouden pääjohtaja

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1104/2003 (EUVL L 158, 27.6.2003, s. 1).

⁽²⁾ EYVL L 161, 29.6.1996, s. 125. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1110/2003 (EUVL L 158, 27.6.2003, s. 12).

LIITE I

Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden tuontitullit

CN-koodi	Tavaran kuvaus	Tuontitulli ⁽¹⁾ (EUR/t)
1001 10 00	Durumvehnä korkealaatuinen	0,00
	keskilaatuinen	0,00
	heikkolaatuinen	0,00
1001 90 91	Tavallinen vehnä, siemenvilja	0,00
ex 1001 90 99	Tavallinen vehnä, korkealaatuinen, muu kuin siemenvilja	0,00
1002 00 00	Ruis	22,44
1005 10 90	Maissi, siemenvilja, muu kuin hybridimaissi	25,85
1005 90 00	Maissi, muu kuin siemenvilja ⁽²⁾	25,85
1007 00 90	Durra, muut kuin kylvämiseen tarkoitettut hybridit	22,44

⁽¹⁾ Atlantin valtameren tai Suezin kanavan kautta yhteisöön tulevien tavaroiden osalta (asetuksen (EY) N:o 1249/96 2 artiklan 4 kohta) tuoja voi päästä osalliseksi tullialennuksesta, joka on:

— 3 EUR/t, jos purkamissatama sijaitsee Välimerellä, tai

— 2 EUR/t, jos purkamissatama sijaitsee Irlannissa, Yhdistyneessä kuningaskunnassa, Tanskassa, Ruotsissa, Suomessa tai Iberian niemimaan Atlantin valtameren puoleisella rannikolla.

⁽²⁾ Tuoja voi päästä osalliseksi kiinteämääräisestä alennuksesta, jonka määrä on 24 EUR tonnilta, jos asetuksen (EY) N:o 1249/96 2 artiklan 5 kohdassa säädetty edellytykset täyttyvät.

LIITE II

Tullien laskentatekijät

(1.3.2004 ja 12.3.2004 välisenä aikana)

1. Asetuksen (EY) N:o 1249/96 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen viitekauden keskiarvot:

Pörssinoteeraukset	Minneapolis	Chicago	Minneapolis	Minneapolis	Minneapolis	Minneapolis
Tuote (valkuais-%, kun kosteus on 12 %)	HRS2 (14 %)	YC3	HAD2	keski- laatuinen (*)	heikko- laatuinen (**)	US barley 2
Noteeraus (EUR/t)	137,86 (***)	95,58	170,16	160,16	140,16	107,74
Lisä/Meksikonlahti (EUR/t)	27,73	8,75	—	—	—	—
Lisä/Suuret järvet (EUR/t)	—	—	—	—	—	—

(*) Vähennys 10 EUR/t (asetuksen (EY) N:o 1249/96 4 artiklan 3 kohta).

(**) Vähennys 30 EUR/t (asetuksen (EY) N:o 1249/96 4 artiklan 3 kohta).

(***) Lisäys 14 EUR/t mukaan lukien (asetuksen (EY) N:o 1249/96 4 artiklan 3 kohta).

2. Asetuksen (EY) N:o 1249/96 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen viitekauden keskiarvot:

Maksut: Meksikonlahti—Rotterdam: 34,06 EUR/t; Suuret järvet—Rotterdam: 0,00 EUR/t.

3. Asetuksen (EY) N:o 1249/96 4 artiklan 2 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettujen tukipalkkiot: 0,00 EUR/t (HRW2)
0,00 EUR/t (SRW2).

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 483/2004,
annettu 15 päivänä maaliskuuta 2004,
edustavien hintojen vahvistamisesta siipikarjanliha-, muna- ja muna-albumiinialalla sekä asetuksen
(EY) N:o 1484/95 muuttamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon muna-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 29 päivänä lokakuuta 1975 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2771/75⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 806/2003⁽²⁾, ja erityisesti sen 5 artiklan 4 kohdan,

ottaa huomioon siipikarjanliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 29 päivänä lokakuuta 1975 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2777/75⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 806/2003, ja erityisesti sen 5 artiklan 4 kohdan,

ottaa huomioon muna-albumiinin ja maitoalbumiinin yhteisestä kauppajärjestelmästä 29 päivänä lokakuuta 1975 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2783/75⁽⁴⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 2916/95⁽⁵⁾, ja erityisesti sen 3 artiklan 4 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission asetuksessa (EY) N:o 1484/95⁽⁶⁾ vahvistetaan lisätullien järjestelmän soveltamista koskevat yksityiskohdalliset säännöt sekä siipikarjanliha-, muna- ja muna-albumiinialalla sovellettavat edustavat hinnat.

- (2) Siipikarjanliha-, muna- ja muna-albumiinalan tuotteiden tuontihintojen tarkistaminen perustuu tietojen säännölliselle tarkastamiselle, jonka vuoksi on välttämätöntä muuttaa tiettyjen tuotteiden edustavia hintoja ottaen huomioon hintojen vaihtelu alkuperän mukaan. Tämän vuoksi olisi julkaistava vastaavat edustavat hinnat.
- (3) Markkinoiden tilanteen huomioon ottaen tätä muutosta on tarpeen soveltaa mahdollisimman nopeasti.
- (4) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat siipikarjanlihan ja munien hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Korvataan asetuksen (EY) N:o 1484/95 liite I tämän asetuksen liitteellä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 16 päivänä maaliskuuta 2004.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 15 päivänä maaliskuuta 2004.

Komission puolesta
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Maatalouden pääjohtaja

⁽¹⁾ EYVL L 282, 1.11.1975, s. 49.

⁽²⁾ EUVL L 122, 16.5.2003, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 282, 1.11.1975, s. 77.

⁽⁴⁾ EYVL L 282, 1.11.1975, s. 104.

⁽⁵⁾ EYVL L 305, 19.12.1995, s. 49.

⁽⁶⁾ EYVL L 145, 29.6.1995, s. 47. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 267/2004 (EUVL L 17, 24.1.2004, s. 16).

LIITE

edustavien hintojen vahvistamisesta siipikarjanliha-, muna- ja muna-albumiinalalla sekä asetuksen (EY) N:o 1484/95 muuttamisesta 15 päivänä maaliskuuta 2004 annettuun komission asetukseen

"LIITE I

CN-koodi	Tavaran kuvaus	Edustava hinta (EUR/100 kg)	3 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu vakuus (EUR/100 kg)	Alkuperä ⁽¹⁾
0207 12 90	Kanaa, paloittelemattomana, kynittynä ja puhdistettuna (ns. 65-prosenttista kanaa), tai muussa muodossa, jäädytetty	90,6	8	01
		74,0	14	03
0207 14 10	Luuttomat palat, kukkoa tai kanaa, jäädytetyt	199,2	30	01
		149,7	55	02
		194,2	33	03
		214,4	26	04
0207 14 50	Kananrintaa, jäädytetty	120,0	32	01
		161,5	15	02
		134,3	25	03
0207 14 60	Kanan koipi-reisipalat, jäädytetyt	133,3	3	01
0207 27 10	Kalkkunaa, paloitetu, luuton, jäädytetty	222,3	22	01
		270,0	8	04
0207 36 15	Luuttomat palat, ankkaa tai helmikanaa, jäädytetyt	205,1	36	02
		273,8	14	05
1602 32 11	Kypsentämättömät valmisteet, kukkoa tai kanaa	228,5	17	01
		254,4	10	02
		229,1	17	03

(¹) Tuonnin alkuperä:

- 01 Brasilia
- 02 Thaimaa
- 03 Argentiina
- 04 Chile
- 05 Kiina."

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 484/2004,
annettu 15 päivänä maaliskuuta 2004,**

neilikoiden ja ruusujen yhteisön tuottaja- ja tuontihintojen vahvistamisesta tiettyjen Kyproksesta, Israelista, Jordaniasta, Marokosta sekä Länsirannalta ja Gazan alueelta peräisin olevien kukkaviljelytuotteiden tuontijärjestelmän soveltamiseksi

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon tiettyjen Kyproksesta, Israelista, Jordaniasta, Marokosta sekä Länsirannalta ja Gazan alueelta peräisin olevien kukkaviljelytuotteiden tuonnista kannettavien etuustullien soveltamisedellytyksistä 21 päivänä joulukuuta 1987 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 4088/87 ⁽¹⁾, ja erityisesti sen 5 artiklan 2 kohdan a alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

Edellä mainitun asetuksen (ETY) N:o 4088/87 2 artiklan 2 kohdan ja 3 artiklan mukaisesti isokukkaisten neilikoiden (vakiotyyppi), terttuneilikoiden (spray-tyyppi) sekä iso- ja pienikukkaisten ruusujen yhteisön tuonti- ja tuottajahinnat vahvistetaan kahden viikon jaksoissa, ja niitä sovelletaan kahden viikon ajan. Tiettyjen Kyprokselta, Israelista, Jordaniasta ja Marokosta sekä Länsirannalta ja Gazan alueelta peräisin olevien kukkaviljelytuotteiden yhteisöön tuontimenettelyn soveltamista koskevista tietyistä yksityiskohtaisista säännöistä 17 päivänä maaliskuuta 1988 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 700/88 ⁽²⁾, 1 artiklan mukaisesti kyseiset hinnat vahvistetaan kahden viikon

välein jäsenvaltioiden toimittamien painotettujen tietojen perusteella. On tärkeää, että kyseiset hinnat vahvistetaan viipymättä, jotta sovellettavat tullit voidaan määritellä. Tässä tarkoituksessa on suotavaa säätää tämän asetuksen välittömästä voimaantuloista,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Vahvistetaan liitteessä asetuksen (ETY) N:o 700/88 1 b artiklassa tarkoitettujen isokukkaisten neilikoiden (vakiotyyppi), terttuneilikoiden (spray-tyyppi) sekä iso- ja pienikukkaisten ruusujen yhteisön tuonti- ja tuottajahinnat kahden viikon ajankaksoksi.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 16 päivänä maaliskuuta 2004.

Sitä sovelletaan 17.—30. maaliskuuta 2004 välisenä aikana.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 15 päivänä maaliskuuta 2004.

Komission puolesta

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Maatalouden pääjohtaja

⁽¹⁾ EYVL L 382, 31.12.1987, s. 22. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1300/97 (EYVL L 177, 5.7.1997, s. 1).

⁽²⁾ EYVL L 72, 18.3.1988, s. 16. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2062/97 (EYVL L 289, 22.10.1997, s. 1).

LIITE

neilikoiden ja ruusujen yhteisön tuottaja- ja tuontihintojen vahvistamisesta tiettyjen Kyproksesta, Israelista, Jordaniasta, Marokosta sekä Länsirannalta ja Gazan alueelta peräisin olevien kukkaviljelytuotteiden tuontijärjestelmän soveltamiseksi 15 päivänä maaliskuuta 2004 annettuun komission asetukseen

(EUR/100 kappaletta)

Ajanjakso: 17.—30. maaliskuuta 2004

Yhteisön tuottajahinta	Isokukkaiset neilikat (vakiotyyppe)	Terttuneilikat (spraytyyppe)	Isokukkaiset ruusut	Pienikukkaiset ruusut
	15,30	13,43	42,43	17,92
Yhteisön tuontihinta	Isokukkaiset neilikat (vakiotyyppe)	Terttuneilikat (spraytyyppe)	Isokukkaiset ruusut	Pienikukkaiset ruusut
Israel	—	—	—	—
Marokko	—	—	—	—
Kypros	—	—	—	—
Jordania	14,00	—	—	—
Länsiranta ja Gazan alue	10,58	—	—	—

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 485/2004,
annettu 15 päivänä maaliskuuta 2004,**

**Jordaniasta peräisin olevien isokukkaisten neilikoiden (vakiotyyppi) tuonnin etuustullin uudelleen
käyttöön ottamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon etuustullien soveltamisedellytyksistä tiettyjen Kyproksesta, Israelista, Jordaniasta ja Marokosta sekä Länsirannalta ja Gazan alueelta peräisin olevien kukkaviljelytuotteiden tuontiin 21 päivänä joulukuuta 1987 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 4088/87 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 5 artiklan 2 kohdan b alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksessa (ETY) N:o 4088/87 määritetään etuustullin soveltamisedellytykset isokukkaisiin ruusuihin, pienikukkaisiin ruusuihin, isokukkaisiin neilikoihin (vakiotyyppi) ja terttuneilikoihin (spraytyyppi) vuosittain vahvistettavien tullikiintiöiden rajoissa tuoreiden leikkokukkien yhteisöön tuonnin osalta.
- (2) Neuvoston asetuksessa (EY) N:o 747/2001 ⁽²⁾ säädetään yhteisön tariffikiintiön käyttöön ottamisesta Kyproksesta, Egyptistä, Israelista, Maltasta, Marokosta, Länsirannalta ja Gazan alueelta peräisin olevien tuoreiden leikkokukkien ja kukkannuppujen yhteisön tariffikiintiöiden avaamisesta ja hallinnoinnista.
- (3) Komission asetuksessa (EY) N:o 484/2004 ⁽³⁾ vahvistetaan yhteisön tuottaja- ja tuontihinnat neilikoille ja ruusuille järjestelmän soveltamiseksi.
- (4) Komission asetuksessa (ETY) N:o 700/88 ⁽⁴⁾ määritetään kyseisen järjestelmän soveltamista koskevat yksityiskohdalliset säännöt.

- (5) Jordaniasta peräisin oleville isokukkaisille neilikoille (vakiotyyppi) asetuksessa (EY) N:o 747/2001 vahvistettu etuustullin soveltaminen keskeytetään komission asetuksella (EY) N:o 188/2004 ⁽⁵⁾.
- (6) Asetusten (ETY) N:o 4088/87 ja (ETY) N:o 700/88 säännösten mukaisesti toteutettujen hintanoteerausten perusteella olisi todettava, että asetuksen (ETY) N:o 4088/87 2 artiklan 4 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät etuustullin uudelleen käyttöön ottamiseksi Jordaniasta peräisin oleville isokukkaisille neilikoille (vakiotyyppi). Tämän vuoksi etuustulli olisi otettava uudelleen käyttöön.
- (7) Komission on toteutettava nämä toimenpiteet elävien kasvien ja kukkaviljelytuotteiden hallintokomitean kokousten välisenä aikana,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Jordaniasta peräisin olevien isokukkaisten neilikoiden (vakiotyyppi) (CN-koodi ex 0603 10 20) tuonnille asetuksessa (EY) N:o 747/2001 vahvistettu etuustulli otetaan uudelleen käyttöön.

2. Kumotaan asetus (EY) N:o 188/2004.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 16 päivänä maaliskuuta 2004.

⁽¹⁾ EYVL L 382, 31.12.1987, s. 22. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1300/97 (EYVL L 177, 5.7.1997, s. 1).

⁽²⁾ EYVL L 109, 19.4.2001, s. 2. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 54/2004 (EUVL L 7, 13.1.2004, s. 30).

⁽³⁾ Ks. tämän virallisen lehden sivu 16.

⁽⁴⁾ EYVL L 72, 18.3.1988, s. 16. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2062/97 (EYVL L 289, 22.10.1997, s. 16).

⁽⁵⁾ EUVL L 29, 3.2.2004, s. 10.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 15 päivänä maaliskuuta 2004.

Komission puolesta
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Kalastuspääosaston pääjohtaja

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 486/2004,
annettu 15 päivänä maaliskuuta 2004,**

**Länsirannalta ja Gazan alueelta peräisin olevien suurikukkaisten neilikoiden (vakiotyyppi) tuonnin
etuustullin suspendoimisesta ja yhteisen tullitariffin tullin uudelleen käyttöön ottamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon etuustullien soveltamisedellytyksistä tiettyjen Kyproksesta, Israelista, Jordaniasta ja Marokosta sekä Länsirannalta ja Gazan alueelta peräisin olevien kukkaviljelytuotteiden tuontiin 21 päivänä joulukuuta 1987 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 4088/87⁽¹⁾ ja erityisesti sen 5 artiklan 2 kohdan b alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksessa (ETY) N:o 4088/87 määritetään suurikukkaisten ruusujen, pienikukkaisten ruusujen, suurikukkaisten neilikoiden (spraytyyppi) ja terttuneilikoiden (spraytyyppi) etuustullien soveltamisedellytykset vuosittain vahvistettavien tariffikiintiöiden rajoissa tuoreiden leikkokukkien yhteisöön tuontia varten.
- (2) Neuvoston asetuksessa (EY) N:o 747/2001⁽²⁾ säädetään yhteisön tariffikiintiön käyttöön ottamisesta Kyproksesta, Egyptistä, Israelista, Maltasta, Marokosta, Länsirannalta ja Gazan alueelta peräisin olevientuoreiden leikkokukkien ja kukannuppujen yhteisön tariffikiintiöiden avaamisesta ja hallinnoinnista sekä mainittujen kiintiöiden pidentämistä ja mukauttamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä.
- (3) Komission asetuksessa (EY) N:o 484/2004⁽³⁾ vahvistetaan yhteisön tuottaja- ja tuontihinnat neilikoille ja ruusuille järjestelmän soveltamiseksi.
- (4) Komission asetuksessa (ETY) N:o 700/88⁽⁴⁾ määritellään kyseisen järjestelmän soveltamista koskevat yksityiskohdalliset säännöt.

(5) Asetusten (ETY) N:o 4088/87 ja (ETY) N:o 700/88 säännösten mukaisesti toteutettujen hintanoteerausten perusteella olisi todettava, että asetuksen (ETY) N:o 4088/87 2 artiklan 2 kohdassa säädetty edellytykset täyttyvät etuustullin suspendoimiseksi Länsirannalta ja Gazan alueelta peräisin olevilta suurikukkaisten neilikoilta (vakiotyyppi). Tämän vuoksi yhteisen tullitariffin tulli olisi otettava uudelleen käyttöön.

(6) Kyseisten tuotteiden kiintiö on vahvistettu jaksolle 1 päivästä tammikuuta 31 päivään joulukuuta 2004. Tämän vuoksi etuustullin suspendoimista ja yhteisen tullitariffin tullin uudelleen käyttöön ottamista sovelletaan enintään tämän jakson päättymiseen asti.

(7) Komission on toteutettava nämä toimenpiteet elävien kasvien ja kukkaviljelytuotteiden hallintokomitean kokousten välisenä aikana,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Länsirannalta ja Gazan alueelta peräisin olevien suurikukkaisten neilikoiden (vakiotyyppi) (CN-koodi ex 0603 10 20) tuonnille asetuksessa (EY) N:o 747/2001 vahvistettu etuustulli suspendoidaan ja yhteisen tullitariffin mukainen tulli otetaan uudelleen käyttöön.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 16 päivänä maaliskuuta 2004.

⁽¹⁾ EYVL L 382, 31.12.1987, s. 22. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1300/97 (EYVL L 177, 5.7.1997, s. 1).

⁽²⁾ EYVL L 109, 19.4.2001, s. 2. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 54/2004 (EUVL L 7, 13.1.2003, s. 30).

⁽³⁾ Ks. tämän virallisen lehden sivu 16.

⁽⁴⁾ EYVL L 72, 18.3.1988, s. 16. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2062/97 (EYVL L 289, 22.10.1997, s. 1).

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 15 päivänä maaliskuuta 2004.

Komission puolesta
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Kalastuspääosaston pääjohtaja

II

(Säädökset, joita ei tarvitse julkaista)

NEUVOSTO

NEUVOSTON PÄÄTÖS,

tehty 2 päivänä maaliskuuta 2004,

jäsenvaltioiden valtuuttamisesta allekirjoittamaan tai ratifioimaan yhteisön etujen mukaisesti öljyn aiheuttamien pilaantumisvahinkojen kansainvälisen korvausrahaston perustamisesta vuonna 1992 tehtyyn kansainväliseen yleissopimukseen liittyvä vuoden 2003 pöytäkirja tai liittymään siihen, sekä Itävallan ja Luxemburgin valtuuttamisesta liittymään yhteisön etujen mukaisesti viiteasiakirjoihin

(2004/246/EY)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 61 artiklan c alakohdan yhdessä 300 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan ja 3 kohdan toisen alakohdan kanssa,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin puoltavan lausunnon ⁽¹⁾,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Öljyn aiheuttamien pilaantumisvahinkojen kansainvälisen korvausrahaston perustamisesta vuonna 1992 tehtyyn kansainväliseen yleissopimukseen liittyvällä pöytäkirjalla, jäljempänä 'lisärahastopöytäkirja', pyritään varmistamaan säiliöalusten öljyvuotojen johdosta vahinkoa kärsineille henkilöille riittävä, nopea ja tehokas vahingonkorvaus. Koska lisärahastopöytäkirjassa korotetaan huomattavasti nykyisen kansainvälisen järjestelmän korvausten enimmäismääriä, se auttaa korjaamaan yhtä suurimmista öljyvahinkovastuun kansainvälisen sääntelyn puutteista.
- (2) Lisärahastopöytäkirjan 7 ja 8 artikla vaikuttaa toimivaltaa sekä tuomioiden tunnustamista ja täytäntöönpanoa koskevaan yhteisön lainsäädäntöön, sellaisena kuin niistä on säädetty tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeudellisissa asioissa 22 päivänä joulukuuta 2000 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 44/2001 ⁽²⁾.

- (3) Yhteisöllä on yksinomainen toimivalta pöytäkirjan 7 ja 8 artiklan osalta sikäli kuin kyseiset artiklat koskevat sääntöjä, jotka on vahvistettu tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeudellisissa asioissa annetussa asetuksessa (EY) N:o 44/2001. Jäsenvaltiot säilyttävät toimivaltansa niissä pöytäkirjan kattamissa asioissa, joilla ei ole vaikutusta yhteisön lainsäädäntöön.
- (4) Lisärahastopöytäkirjan mukaan vain täysivaltaiset valtiot voivat olla sen sopimuspuolia. Näin ollen yhteisö ei voi ratifioida pöytäkirjaa tai liittyä siihen, eikä tämä liene mahdollista myöskään lähitulevaisuudessa.
- (5) Tästä syystä neuvoston olisi poikkeuksellisesti valtuutettava jäsenvaltiot allekirjoittamaan ja tekemään lisärahastopöytäkirja yhteisön etujen mukaisesti tässä päätöksessä säädetyn ehdoin.
- (6) Asetus (EY) N:o 44/2001 sitoo Yhdistynyttä kuningaskuntaa ja Irlantia, ja nämä osallistuvat tämän päätöksen soveltamiseen ja tekemiseen.
- (7) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan yhteisön perustamissopimukseen liitetyn Tanskan asemaa koskevan pöytäkirjan 1 ja 2 artiklan mukaisesti Tanska ei osallistu tämän päätöksen tekemiseen eikä se siten sido Tanskaa eikä sitä sovelleta Tanskaan.
- (8) Ainoastaan viiteasiakirjojen sopimuspuolet voivat tulla lisärahastopöytäkirjan sopimusvaltioiksi. Itävalta ja Luxemburg eivät tällä hetkellä ole viiteasiakirjojen sopimuspuolia. Koska viiteasiakirjat sisältävät säännöksiä, jotka vaikuttavat asetukseen (EY) N:o 44/2001, myös Itävalta ja Luxemburg olisi valtuutettava liittymään niihin asiakirjoihin.

⁽¹⁾ Lausunto annettu 12. helmikuuta 2004 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽²⁾ EYVL L 12, 16.1.2001, s. 1.

- (9) Jäsenvaltioiden olisi allekirjoitettava tai ratifioitava pöytäkirja, sikäli kuin mahdollista, ennen kesäkuun 2004 loppua, Itävaltaa ja Luxemburgia lukuun ottamatta. Jäsenvaltiot voivat itse päättää, allekirjoittavatko ne pöytäkirjan ja ratifioivat sen tämän jälkeen vai allekirjoittavatko ne sen ilman ratifioimis- tai hyväksymisraunmaa.
- (10) Tilanne on erityinen, koska nämä kaksi jäsenvaltiota eivät voi tulla lisärahastopöytäkirjan sopimuspuoliksi ennen kuin ne ovat liittyneet viiteasiakirjoihin. Näin ollen Itävallan ja Luxemburgin on liityttävä asian perustana oleviin asiakirjoihin ja lisärahastopöytäkirjaan sikäli kuin mahdollista ennen 31 päivää joulukuuta 2005 ⁽¹⁾,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

- Valtuutetaan jäsenvaltiot allekirjoittamaan tai ratifioimaan jäljempänä olevissa artikloissa säädetyn ehdoin Euroopan yhteisön etujen mukaisesti öljyn aiheuttamien pilaantumishinkojen kansainvälisen korvausrahaston perustamisesta vuonna 1992 tehtyyn kansainväliseen yleissopimukseen liittyvä vuoden 2003 pöytäkirja, jäljempänä 'lisärahastopöytäkirja', tai liittymään siihen.
- Lisäksi Itävalta ja Luxemburg valtuutetaan liittymään viiteasiakirjoihin.
- Lisärahastopöytäkirjan teksti on tämän päätöksen liitteenä I. "Viiteasiakirjojen" tekstit ovat tämän päätöksen liitteinä II ja III.
- Tässä päätöksessä tarkoitetaan 'viiteasiakirjoilla' vuoden 1992 pöytäkirjaa öljyn aiheuttamasta pilaantumishingosta johtuvasta siviilioikeudellisesta vastuusta vuonna 1969 tehdyn kansainvälisen yleissopimuksen muuttamisesta ja vuoden 1992 pöytäkirjaa öljyn aiheuttamien pilaantumishinkojen kansainvälisen korvausrahaston perustamista koskevan vuoden 1971 kansainvälisen yleissopimuksen muuttamisesta.
- Tässä päätöksessä 'jäsenvaltiolla' tarkoitetaan kaikkia jäsenvaltioita Tanskaa lukuun ottamatta.

2 artikla

- Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet ilmaistakseen suostumuksensa tulla lisärahastopöytäkirjan sitomiksi 19 artiklan 2 kohdan mukaisesti kohtuullisessa ajassa, mahdollisuuksien mukaan ennen 30 päivää kesäkuuta 2004 loppua, lukuun ottamatta Itävaltaa ja Luxemburgia, jotka ilmaisevat suostumuksensa tulla pöytäkirjan sitomiksi tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen ehtojen mukaisesti.
- Jäsenvaltioiden ja komission on tiedotettava toisilleen neuvostossa ennen 30 päivää huhtikuuta 2004, milloin ne arvioivat saavansa sisäiset menettelynsä päätökseen.
- Itävallan ja Luxemburgin on toteutettava tarvittavat toimenpiteet ilmaistakseen suostumuksensa tulla viiteasiakirjojen ja lisärahastopöytäkirjan sitomiksi mahdollisuuksien mukaan ennen 31 päivää joulukuuta 2005.

3 artikla

Kun jäsenvaltiot allekirjoittavat tai ratifioivat 1 artiklassa tarkoitettuja asiakirjoja tai kun ne liittyvät niihin, jäsenvaltioiden on ilmoitettava kirjallisesti Kansainvälisen merenkulkujärjestön pääsihteerille, että allekirjoittaminen, ratifointi tai liittyminen on suoritettu tämän päätöksen mukaisesti.

4 artikla

Jäsenvaltioiden on mahdollisimman pian pyrittävä siihen, että lisärahastopöytäkirjaa ja viiteasiakirjoja muutetaan niin, että Euroopan yhteisö voi tulla niiden sopimuspuoleksi.

5 artikla

Tämä päätös on osoitettu jäsenvaltioille Euroopan yhteisön perustamissopimuksen mukaisesti.

Tehty Brysselissä 2 päivänä maaliskuuta 2004.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

M. CULLEN

⁽¹⁾ Ks. komission lausuma.

KÄÄNNÖS

LIITE I

Öljyn aiheuttamien pilaantumisvahinkojen kansainvälisen korvausrahaston perustamisesta vuonna 1992 tehtyyn kansainväliseen yleissopimukseen liittyvä vuoden 2003 pöytäkirja

TÄMÄN PÖYTÄKIRJAN SOPIMUSVALTIOT, jotka

OTTAVAT HUOMIOON öljyn aiheuttamasta pilaantumisvahingosta johtuvasta siviilioikeudellisesta vastuusta vuonna 1992 tehdyn kansainvälisen yleissopimuksen, jäljempänä 'vuoden 1992 vastuuyleissopimus',

OVAT KÄSITELLEET öljyn aiheuttamien pilaantumisvahinkojen kansainvälisen korvausrahaston perustamisesta vuonna 1992 tehdyn kansainvälisen yleissopimuksen, jäljempänä 'vuoden 1992 rahastoyleissopimus',

VAHVISTAVAT öljyn aiheuttamaa pilaantumista koskevan kansainvälisen vastuu- ja korvausjärjestelmän ylläpitämisen tärkeyden,

TOTEAVAT, että vuoden 1992 rahastoyleissopimuksen sallima enimmäiskorvaus saattaa olla riittämätön tietyissä korvaustilanteissa joissain kyseisen yleissopimuksen sopimusvaltioissa,

PANEVAT MERKILLE, että useat vuoden 1992 vastuuyleissopimuksen ja vuoden 1992 rahastoyleissopimuksen sopimusvaltiot pitävät tarpeellisena saada kiireellisesti käyttöön lisää korvausvaroja luomalla täydentävä järjestelmä, johon sopimusvaltiot voivat liittyä niin halutessaan,

USKOVAT, että lisäjärjestelmällä olisi pyrittävä varmistamaan öljyn aiheuttaman pilaantumisen uhreille täysi korvaus menetyksistään tai vahingoistaan sekä lieventämään uhreille koituvia haittoja tilanteissa, joissa on olemassa vaara, että vuoden 1992 vastuuyleissopimuksen ja vuoden 1992 rahastoyleissopimuksen mukaiset korvaukset eivät kokonaan kata vahvistettuja korvausvaatimuksia, ja vuonna 1992 perustettu kansainvälinen öljyvahinkojen korvausrahasto on näin ollen tehnyt alustavan päätöksen maksaa ainoastaan osan vahvistetusta korvausvaatimuksesta,

OTTAVAT HUOMIOON, että lisäjärjestelmään voivat liittyä ainoastaan vuoden 1992 rahastoyleissopimuksen sopimusvaltiot,

OVAT SOPINEET SEURAAVAA:

YLEISET MÄÄRÄYKSET*1 artikla*

Tässä pöytäkirjassa tarkoitetaan:

1. 'vuoden 1992 vastuuyleissopimuksella' öljyn aiheuttamasta pilaantumisvahingosta johtuvasta siviilioikeudellisesta vastuusta vuonna 1992 tehtyä kansainvälistä yleissopimusta;
2. 'vuoden 1992 rahastoyleissopimuksella' öljyn aiheuttamien pilaantumisvahinkojen kansainvälisen korvausrahaston perustamisesta vuonna 1992 tehtyä kansainvälistä yleissopimusta;
3. 'vuoden 1992 rahastolla' vuoden 1992 rahastoyleissopimuksella vuonna 1992 perustettua öljyvahinkojen kansainvälistä korvausrahastoa;
4. 'sopimusvaltiolla' tämän pöytäkirjan sopimusvaltiota, jollei toisin mainita;
5. kun tässä pöytäkirjassa viitataan vuoden 1992 rahastoyleissopimukseen, kyseisen yleissopimuksen määräyksissä 'rahastolla' tarkoitetaan 'lisärahastoa', jollei toisin mainita;
6. 'aluksella', 'henkilöllä', 'omistajalla', 'öljyllä', 'pilaantumisvahingolla', 'torjuntatoimenpiteillä' ja 'vahinkotapahtumalla' tarkoitetaan samaa kuin vuoden 1992 vastuuyleissopimuksen I artiklassa;
7. 'maksuvelvoitteisella öljyllä', 'laskentayksiköllä', 'takaajalla' ja 'terminaalilla' tarkoitetaan samaa kuin vuoden 1992 rahastoyleissopimuksen 1 artiklassa, jollei toisin mainita;
8. 'vahvistetulla vaatimuksella' korvausvaatimusta, jonka vuoden 1992 rahasto on tunnustanut tai joka on todettu oikeutetuksi vuoden 1992 rahastoa sitovalla toimivaltaisen tuomioistuimen päätöksellä, johon ei enää voida hakea muutosta varsinaisin muutoksenhakukeinoin, ja joka olisi korvattu kokonaisuudessaan, ellei vuoden 1992 rahastoyleissopimuksen 4 artiklan 4 kohdassa asetettua enimmäismäärää olisi sovellettu kyseiseen vahinkotapahtumaan;
9. 'yleiskokouksella' vuoden 2003 kansainvälisen öljyvahinkojen lisäkorvausrahaston yleiskokousta, jollei toisin mainita;
10. 'järjestöllä' Kansainvälistä merenkulkujärjestöä;
11. 'pääsihteerillä' järjestön pääsihteerä.

2 artikla

1. Perustetaan pilaantumisvahinkojen korvaamista varten kansainvälinen lisärahasto, jonka nimeksi tulee 'Vuoden 2003 kansainvälinen öljyvahinkojen lisäkorvausrahasto', jäljempänä 'lisärahasto'.

2. Lisärahasto tunnustetaan jokaisessa sopimusvaltiossa oikeushenkilöksi, jolla on kyseisen sopimusvaltion lainsäädännön mukaiset oikeudet ja velvollisuudet ja joka voi olla oikeudenkäynnin osapuolena kyseisen valtion tuomioistuimissa. Jokainen sopimusvaltio tunnustaa lisärahaston johtajan lisärahaston lailliseksi edustajaksi.

3 artikla

Tätä pöytäkirjaa sovelletaan yksinomaan:

- a) pilaantumisvahinkoon, joka on aiheutunut
- i) sopimusvaltion alueella, mukaan luettuna sen aluemerit; ja
 - ii) kansainvälisen oikeuden mukaisesti perustetulla sopimusvaltion talousvyöhykkeellä tai, jos sopimusvaltio ei ole perustanut tällaista vyöhykettä, välittömästi asianomaisen sopimusvaltion aluemerien ulkopuolella olevalla ja siihen rajoittuvalla alueella, jonka sopimusvaltio on määrännyt kansainvälisen oikeuden mukaisesti ja joka ulottuu enintään 200 meripeninkulman päähän niistä perusviivoista, joista sen aluemerien leveys mitataan;
- b) torjuntatoimenpiteisiin, joilla ehkäistään tai minimoidaan tällaista vahinkoa, riippumatta siitä missä nämä toimenpiteet on toteutettu.

LISÄKORVAUS

4 artikla

1. Lisärahastosta maksetaan jokaiselle henkilölle korvausta hänen kärsimästään pilaantumisvahingosta, jos hän ei ole saanut täyttä ja riittävää korvausta vuoden 1992 rahastoyleissopimuksen nojalla vahvistetusta korvausvaatimuksestaan, koska korvausvaatimusten kokonaismäärä ylittää tai on vaarassa ylittää korvausmäärän, joka vuoden 1992 rahastoyleissopimuksen 4 artiklan 4 kohdan nojalla on käytettävissä yksittäisen vahinkotapahtuman osalta.

2. a) Lisärahastosta tämän artiklan nojalla maksettavan korvauksen kokonaismäärä rajoitetaan kunkin yksittäisen vahinkotapahtuman osalta siten, että kyseisen määrän sekä korvausmäärän, joka tosiasiallisesti maksetaan tämän pöytäkirjan soveltamisalaan kuuluvasta pilaantumisvahingosta vuoden 1992 vastuuyleissopimuksen ja

vuoden 1992 rahastoyleissopimuksen nojalla, yhteenlaskettu loppusumma on enintään 750 miljoonaa laskentayksikköä.

b) Tämän artiklan 2 kohdan a alakohdassa mainittu 750 miljoonan laskentayksikön määrä muunnetaan kansalliseen valuuttaan sen arvon mukaisesti, joka kyseisellä valuutalla on suhteessa erityiseen nosto-oikeuteen sinä päivänä, jota vuoden 1992 rahaston yleiskokous on päättänyt käytettävän vuoden 1992 vastuuyleissopimuksen ja vuoden 1992 rahastoyleissopimusten nojalla suoritettavien enimmäismäärien muuntamisessa.

3. Jos lisärahastolle esitettyjen vahvistettujen vaatimusten määrä ylittää 2 kohdan mukaisesti maksettavissa olevan korvauksen kokonaismäärän, käytettävissä oleva summa jaetaan siten, että jokaisen vahvistetun vaatimuksen ja vaatimuksen esittäjän tämän pöytäkirjan mukaisesti saaman summan välinen suhde on sama kaikkien vaatimuksen esittäjien osalta.

4. Lisärahastosta maksetaan korvauksia ainoastaan 1 artiklan 8 kohdan mukaisista vahvistetuista vaatimuksista.

5 artikla

Lisärahastosta maksetaan korvaus, jos vuoden 1992 rahaston yleiskokous katsoo vahvistettujen korvausvaatimusten määrän ylittävän tai olevan vaarassa ylittää vuoden 1992 rahastoyleissopimuksen 4 artiklan 4 kohdan mukaisesti maksettavissa olevan korvauksen kokonaismäärän ja kun vuoden 1992 rahaston yleiskokous on näin ollen tehnyt alustavan tai lopullisen päätöksen maksaa ainoastaan osan mistä tahansa vahvistetusta korvausvaatimuksesta. Tämän jälkeen lisärahaston yleiskokous päättää, missä määrin lisärahastosta maksetaan korvausta vahvistetun vaatimuksen siitä osasta, jota ei ole korvattu vuoden 1992 vastuuyleissopimuksen ja vuoden 1992 rahastoyleissopimuksen nojalla.

6 artikla

1. Jollei 15 artiklan 2 ja 3 kohdasta muuta johdu, oikeus korvauksiin lisärahastosta raukeaa ainoastaan, jos kyseinen oikeus raukeaa rahastoyleissopimuksen 6 artiklan nojalla suhteessa vuoden 1992 rahastoon.

2. Vuoden 1992 rahastolle esitettyä korvausvaatimusta pidetään myös saman korvauksenhakijan korvausvaatimuksena lisärahastolle.

7 artikla

1. Tämän pöytäkirjan 4 artiklan 1 kohdan nojalla lisärahasto vastaan nostettuun korvauskanteeseen sovelletaan vuoden 1992 rahastoyleissopimuksen 7 artiklan 1, 2, 4, 5 ja 6 kohtaa.

2. Jos aluksen omistajaa tai hänen takaajaansa vastaan on nostettu pilaantumisvahingon korvaamista koskeva kanne vuoden 1992 vastuuyleissopimuksen IX artiklan mukaisesti toimivaltaisessa tuomioistuimessa, kyseisellä tuomioistuimella on yksinomainen toimivalta käsitellä mitä tahansa samaan vahinkoon liittyvää, lisärahosta vastaan tämän pöytäkirjan 4 artiklan määräysten mukaisesti esitettyä vaatimusta. Mikäli kuitenkin vuoden 1992 vastuuyleissopimuksen mukainen pilaantumisvahingon korvaamista koskeva kanne on nostettu sellaisen valtion tuomioistuimessa, joka on sopimusvaltiona vuoden 1992 vastuuyleissopimuksessa mutta ei tässä pöytäkirjassa, on jokainen tämän pöytäkirjan 4 artiklaan perustuva kanne kantajan valinnan mukaisesti esitettävä joko lisärahoston päätoimipaikan sijaintivaltion tuomioistuimessa tai sellaisessa tämän pöytäkirjan sopimusvaltion tuomioistuimessa, joka on toimivaltainen vuoden 1992 yleissopimuksen IX artiklan mukaan.

3. Jos pilaantumisvahingon korvaamista koskeva kanne on nostettu vuoden 1992 rahastoa vastaan sellaisen valtion tuomioistuimessa, joka on sopimusvaltiona vuoden 1992 rahastoyleissopimuksessa mutta ei tässä pöytäkirjassa, jokainen samaa asiaa koskeva lisärahosta vastaan nostettu kanne on 1 kohdan määräyksestä riippumatta nostettava kantajan valinnan mukaan joko lisärahoston päätoimipaikan sijaintivaltion tuomioistuimessa tai 1 kohdan mukaisesti toimivaltaisessa sopimusvaltion tuomioistuimessa.

8 artikla

1. Lisärahosta vastaan annettu tuomio, joka on tämän pöytäkirjan 7 artiklan mukaisesti toimivaltaisen tuomioistuimen antama ja täytäntöönpanokelpoinen alkuperämaassa, jossa siihen ei enää voida hakea muutosta varsinaisin muutoksenhakueinoin, on tunnustettava ja se on täytäntöönpanokelpoinen jokaisessa sopimusvaltiossa vuoden 1992 vastuuyleissopimuksen X artiklan mukaisin ehdoin, jollei mahdollisesta tämän pöytäkirjan 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua korvauksen jakamista koskevasta päätöksestä muuta johdu.

2. Sopimusvaltio voi soveltaa muita tuomioiden tunnustamista ja täytäntöönpanokelpoisuutta koskevia sääntöjä, kunhan tuomiot tunnustetaan ja täytäntöönpannaan vähintään samassa laajuudessa kuin 1 kohdan nojalla.

9 artikla

1. Tämän pöytäkirjan 4 artiklan 1 kohdan mukaisesti pilaantumisvahingosta maksamansa korvauksen osalta lisärahosto saa sijaantulo-oikeutensa nojalla kaikki ne oikeudet, joita asianomaisen korvauksen saajalla on vuoden 1992 vastuuyleissopimuksen nojalla aluksen omistajaa tai omistajan takaajaa kohtaan.

2. Lisärahosto saa sijaantulijana oikeudet, joita kyseisen korvauksen saajalla on vuoden 1992 rahastoyleissopimuksen nojalla vuoden 1992 rahastoa kohtaan.

3. Tämän pöytäkirjan määräykset eivät vaikuta lisärahoston takautumisoikeuteen tai sijaantulo-oikeuteen muita kuin edellisissä kohdissa tarkoitettuja henkilöitä kohtaan. Missään tapauksessa lisärahoston sijaantulo-oikeus sellaisia henkilöitä kohtaan ei saa olla heikompi kuin vahingonkorvauksen saaneen henkilön vakuutuksenantajan oikeus.

4. Sopimusvaltio tai sen edustaja, joka on maksanut pilaantumisvahinkoon perustuvaa korvausta kansallisen lainsäädännön määräysten mukaisesti, saa sijaantulijana ne oikeudet, jotka vahingonkorvauksen saaneella henkilöllä olisi ollut tämän pöytäkirjan mukaisesti, sanotun kuitenkaan vaikuttamatta muihin mahdollisesti olemassa oleviin sijaantulo- tai takautumisoikeuksiin lisärahosta kohtaan.

MAKSUT

10 artikla

1. Vuosimaksuja lisärahostoon suorittavat jokaisen sopimusvaltion osalta kaikki henkilöt, jotka ovat 11 artiklan 2 kohdan a tai b alakohdassa tarkoitettuna kalenterivuoden aikana vastaanottaneet kokonaismäärältään 150 000 tonnia ylittävät määrät:

- a) kyseisen valtion alueella sijaitseviin satamiin tai terminaaleihin meritse kuljetettua maksuvelvoitteista öljyä ja
- b) mihin tahansa kyseisen sopimusvaltion alueella sijaitseviin laitoksiin maksuvelvoitteista öljyä, joka on kuljetettu meritse ja purettu muun kuin sopimusvaltion satamassa tai terminaalissa, kuitenkin siten, että maksuvelvoitteinen öljy otetaan tämän alakohdan soveltamistarkoituksessa huomioon ainoastaan silloin kun se ensimmäisen kerran otetaan vastaan sopimusvaltiossa sen jälkeen kun se on purettu sopimukseen liittymättömässä valtiossa.

2. Velvollisuuteen suorittaa maksuja lisärahostoon sovelletaan vuoden 1992 rahastoyleissopimuksen 10 artiklan 2 kohdan määräyksiä.

11 artikla

1. Mahdollisten vuosimaksujen määrittämiseksi, ja ottaen huomioon tarpeen varmistaa riittävät käyttövarat, yleiskokous laatii joka kalenterivuodelle talousarvion seuraavista:

- i) Kustannukset
 - a) lisärahoston hallintokulut ja -menot kyseisenä vuonna, ja edellisten vuosien toiminnasta syntyneet alijäämät;
 - b) lisärahostolle tehtyjen korvausvaatimusten täyttämiseksi lisärahoston maksettaviksi 4 artiklan nojalla kyseisenä vuonna tulevat maksut, mukaan luettuina sellaisten lainojen takaisinmaksut, joita lisärahosto on aiemmin ottanut tällaisten korvausvaatimusten täyttämiseksi;

ii) Tulot

13 artikla

- a) ylijäämävarat edellisten vuosien toiminnasta, mukaan luettuina korot;
- b) tarpeen vaatiessa vuosimaksut talousarvion tasapainottamiseksi;
- c) muut tulot.

2. Yleiskokous päättää perittävien maksujen kokonaismäärästä. Yleiskokouksen päätöksen mukaisesti lisärahaoston johtaja laskee kunkin sopimusvaltion osalta jokaisen 10 artiklassa tarkoitetun henkilön vuosimaksun:

- a) siltä osin kuin vuosimaksua peritään 1 kohdan i alakohdan a alakohdassa tarkoitettujen maksujen suorittamiseksi, kiinteän summan perusteella, joka on määrätty jokaista maksuvelvoitteista öljytonnia kohden, jonka kyseinen henkilö on vastaanottanut asianomaisessa valtiossa edeltävän kalenterivuoden aikana ja
- b) siltä osin kuin vuosimaksua peritään 1 kohdan i alakohdan b alakohdassa tarkoitettujen maksujen suorittamiseksi, kiinteän summan perusteella, joka on määrätty jokaista maksuvelvoitteista öljytonnia kohden, jonka kyseinen henkilö on vastaanottanut sitä vuotta edeltävän kalenterivuoden aikana, jona kyseinen vahinkotapahtuma tapahtui, sillä edellytyksellä että kyseinen valtio oli tapahtumahetkellä tämän pöytäkirjan sopimusvaltio.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitetut summat lasketaan jakamalla vaadittujen rahoitusosuuksien kokonaismäärä sen maksuvelvoitteisen öljyn kokonaismäärällä, joka on vastaanotettu kaikissa sopimusvaltioissa kyseessä olevana vuonna.

4. Vuosimaksu on maksettava lisärahaoston ohjesäännössä määrättyinä päivinä. Yleiskokous voi muuttaa maksupäivää.

5. Yleiskokous voi päättää tehdä lisärahaoston varainhoitosäännösten mukaisilla ehdoilla siirtoja 2 kohdan a alakohdan ja b alakohdan mukaisesti saatujen varojen välillä.

12 artikla

1. Lisärahaostolle suoritettaviin maksuihin sovelletaan vuoden 1992 rahastoyleissopimuksen 13 artiklaa.

2. Sopimusvaltio voi itse vuoden 1992 rahastoyleissopimuksen 14 artiklassa määrättyä menettelyä noudattaen sitoutua suorittamaan maksuja lisärahaostolle.

1. Sopimusvaltioiden on toimitettava lisärahaoston johtajalle tiedot vastaanotetusta öljystä vuoden 1992 rahastoyleissopimuksen 15 artiklan mukaisesti, ja vuoden 1992 rahaston johtajalle vuoden 1992 rahastoyleissopimuksen 15 artiklan 2 kohdan nojalla toimitetut tiedot katsotaan toimitetun myös tämän pöytäkirjan nojalla.

2. Jos sopimusvaltio ei täytä velvollisuuttaan toimittaa 1 kohdassa tarkoitetut tiedot ja tästä aiheutuu taloudellisia menetyksiä lisärahaostolle, sopimusvaltio on velvollinen korvaamaan menetykset lisärahaostolle. Yleiskokous päättää sopimusvaltion korvausvelvollisuudesta lisärahaoston johtajan suosituksesta.

14 artikla

1. Sen estämättä, mitä 10 artiklassa määrätään, tätä pöytäkirjaa sovellettaessa jokaisessa sopimusvaltiossa katsotaan vastaanotetun vähintään miljoona tonnia maksuvelvoitteista öljyä.

2. Jos sopimusvaltiossa vastaanotetaan yhteensä alle 1 miljoona tonnia maksuvelvoitteista öljyä, sopimusvaltio vastaa velvoitteista suorittaa lisärahaostoon maksuja tämän pöytäkirjan nojalla kyseisen sopimusvaltion alueella vastaanotetun öljyn osalta niiltä osin kuin vastaanotetun öljyn kokonaismäärälle ei ole osoitettavissa maksuvelvollista henkilöä.

15 artikla

1. Jos sopimusvaltiossa ei ole 10 artiklan ehdot täyttäviä henkilöitä, sopimusvaltion on tämän pöytäkirjan soveltamista varten ilmoitettava tästä lisärahaoston johtajalle.

2. Lisärahaostosta ei makseta korvauksia tiettyyn vahinkotapahtumaan liittyvästä pilaantumisvahingosta sopimusvaltion alueella, aluemerellä tai talousvyöhykkeellä tai tämän pöytäkirjan 3 artiklan a kohdan ii alakohdan mukaisesti määritellyllä alueella, eikä tällaisen vahinkotapahtuman ehkäisemiseksi tai lieventämiseksi toteutettujen torjuntatoimenpiteiden johdosta, riippumatta siitä, missä nämä toimenpiteet on toteutettu, ennen kuin velvollisuudet toimittaa lisärahaoston johtajalle 13 artiklan 1 kohdan ja tämän artiklan 1 kohdan mukaiset tiedot on täytetty kyseisen sopimusvaltion osalta kaikilta vahinkotapahtumaa edeltäneiltä vuosilta. Yleiskokous määrittelee ohjesäännössä tekijät, joiden perusteella sopimusvaltion katsotaan laiminlyöneen velvollisuutensa.

3. Jos korvaus on tilapäisesti evätty 2 kohdan mukaisesti, se evätään pysyvästi kyseisen vahinkotapahtuman osalta, ellei velvollisuuksia toimittaa lisärahaoston johtajalle 13 artiklan 1 kohdan ja tämän artiklan 1 kohdan mukaiset tiedot ole täytetty vuoden kuluessa siitä, kun lisärahaoston johtaja on huomauttanut kyseiselle sopimusvaltiolle ilmoittamisvelvollisuuden laiminlyönnistä.

4. Lisärahaostolle maksettavista maksuista vähennetään maksuvelvolliselle tai tämän edustajalle maksettaviksi tulevat korvaukset.

TOIMIELIMET JA HALLINTO

16 artikla

1. Lisärahaostolla on yleiskokous ja johtajan alainen sihteeristö.

2. Lisärahaoston yleiskokoukseen, sihteeristöön ja johtajaan sovelletaan vuoden 1992 rahastoyleissopimuksen 17—20 ja 28—33 artiklaa.

3. Lisärahaostoon sovelletaan vuoden 1992 rahastoyleissopimuksen 34 artiklaa.

17 artikla

1. Vuoden 1992 rahaston sihteeristö ja sitä johtava vuoden 1992 rahaston johtaja voivat toimia myös lisärahaoston sihteeristönä ja johtajana.

2. Jos vuoden 1992 rahaston sihteeristö ja johtaja hoitavat 1 kohdan mukaisesti myös lisärahaoston sihteeristön ja johtajan tehtäviä tapauksissa, joissa vuoden 1992 rahaston ja lisärahaoston välillä on eturistiriitoja, lisärahaostoa edustaa lisärahaoston yleiskokouksen puheenjohtaja.

3. Lisärahaoston johtajan ja lisärahaoston johtajan nimittämän henkilökunnan ja asiantuntijoiden ei katsota heidän hoitaessaan tämän pöytäkirjan ja vuoden 1992 rahastoyleissopimuksen mukaisia tehtäviään rikkovan tämän pöytäkirjan 16 artiklan 2 kohdan nojalla sovellettuja vuoden 1992 rahastoyleissopimuksen 30 artiklan määräyksiä siltä osin kuin he toimivat tämän artiklan mukaisesti.

4. Yleiskokous pyrkii olemaan tekemättä päätöksiä, jotka ovat ristiriidassa vuoden 1992 rahaston yleiskokouksen tekemien päätösten kanssa. Jos yhteisissä hallinnollisissa kysymyksissä ilmenee erimielisyyksiä, yleiskokous pyrkii yhteisymmärrykseen vuoden 1992 rahaston yleiskokouksen kanssa keskinäisen yhteistyön hengessä ja pitäen mielessä molempien järjestöjen yhteiset tavoitteet.

5. Lisärahaosto korvaa vuoden 1992 rahastolle kaikki kulut, jotka johtuvat hallinnollisista palveluista, joita vuoden 1992 rahasto on antanut lisärahaoston puolesta.

SIIRTYMÄMÄÄRÄYKSET

18 artikla

1. Jollei 4 kohdan määräyksistä muuta johdu, sopimusvaltiossa yhden kalenterivuoden aikana vastaanotettua maksuvelvoitteista öljyä koskevat vuosimaksut eivät saa ylittää 20:tä prosenttia tämän pöytäkirjan nojalla maksettavien vuosimaksujen kokonaismäärästä kyseisen kalenterivuoden osalta.

2. Jos 11 artiklan 2 ja 3 kohdan soveltaminen johtaisi siihen, että yhden sopimusvaltion maksuvelvollisten maksettavaksi tulevien maksujen kokonaismäärä ylittää tietynä kalenterivuonna yli 20 prosenttia kaikista maksuista, kyseisessä valtiossa sijaitsevien maksuvelvollisten maksuja alennetaan suhteellisesti yhtä paljon siten, että heidän yhteenlasketut maksunsa vastaavat 20:tä prosenttia kyseisenä vuonna lisärahaostoon suoritettavien maksujen kokonaismäärästä.

3. Jos sopimusvaltion henkilöiden maksuja vähennetään 2 kohdan nojalla, kaikkien muiden sopimusvaltioiden henkilöiden maksuja lisätään suhteellisesti yhtä paljon siten, että kaikkien henkilöiden lisärahaostoon maksettavaksi tulevien maksujen kokonaismäärä kyseisenä kalenterivuonna saavuttaa yleiskokouksen päättämän maksujen kokonaismäärän.

4. Tämän artiklan 1—3 kohtaa sovelletaan, kunnes maksuvelvollisen öljyn kokonaismäärä kaikissa sopimusvaltioissa yhden kalenterivuoden aikana, mukaan luettuna 14 artiklan 1 kohdassa tarkoitettut määrät, ylittää 1 000 miljoonaa tonnia tai kunnes kymmenen vuotta on kulunut tämän pöytäkirjan voimaantulosta, riippuen siitä kumpi tapahtuu aikaisemmin.

LOPPUMÄÄRÄYKSET

19 artikla

Allekirjoittaminen, ratifioiminen, hyväksyminen ja liittyminen

1. Tämä pöytäkirja on avoinna allekirjoittamista varten Lontoossa 31 päivästä heinäkuuta 2003 lähtien 30 päivään heinäkuuta 2004 saakka.

2. Valtiot voivat ilmaista suostumuksensa tulla tämän pöytäkirjan sitomiksi:

a) allekirjoittamalla sen ilman ratifioimis- tai hyväksymisvaaraa; tai

b) allekirjoittamalla sen ratifioimis- tai hyväksymisvaraumin, mitä seuraa ratifioiminen tai hyväksyminen; tai

22 artikla

c) liittymällä siihen.

3. Ainoastaan vuoden 1992 rahastoyleissopimuksen sopimusvaltiot voivat tulla tämän pöytäkirjan sopimusvaltioiksi.

4. Ratifioiminen, hyväksyminen tai liittyminen tapahtuu tallettamalla sitä tarkoittava virallinen asiakirja pääsihteerin huostaan.

20 artikla

Tiedot maksuvelvoitteisesta öljystä

Ennen kuin tämä pöytäkirja tulee jonkin valtion osalta voimaan, kyseisen valtion on tätä pöytäkirjaa 19 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti allekirjoittaessaan tai tämän pöytäkirjan 19 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua asiakirjaa tallettaessaan ja tämän jälkeen vuosittain pääsihteerin määräämänä ajankohtana ilmoitettava pääsihteerille jokaisen sellaisen henkilön nimi ja osoite, joka olisi kyseisen valtion osalta 10 artiklan nojalla velvollinen suorittamaan maksuja lisärahaan sekä myös ilmoitettava tiedot asianomaisista maksuvelvoitteisista öljymääristä, jotka tällainen henkilö on vastaanottanut kyseisen valtion alueella edellisen kalenterivuoden aikana.

21 artikla

Voimaantulo

1. Tämä pöytäkirja tulee voimaan kolmen kuukauden kuluttua siitä päivästä, jona seuraavat ehdot täyttyvät:

a) vähintään kahdeksan valtiota on allekirjoittanut pöytäkirjan ilman ratifiointi- tai hyväksymisvaraumaa tai tallettanut ratifiointi-, hyväksymis- tai liittymiskirjan pääsihteerin huostaan; ja

b) pääsihteeri on saanut vuoden 1992 rahaston johtajalta tiedot siitä, että henkilöt, jotka ovat 10 artiklan mukaisesti velvollisia suorittamaan maksuja rahastolle, ovat vastaanottaneet edeltävän kalenterivuoden aikana yhteismäärältään vähintään 450 miljoonaa tonnia maksuvelvoitteista öljyä, mukaan luettuina 14 artiklan 1 kohdassa tarkoitettut määrät.

2. Sellaisen valtion osalta, joka allekirjoittaa tämän pöytäkirjan ilman ratifiointi- tai hyväksymisvaraumaa, ratifioi tai hyväksyy tämän pöytäkirjan tai liittyy siihen sen jälkeen, kun voimaantulolle 1 kohdassa asetetut ehdot on täytetty, tämä pöytäkirja tulee voimaan kolmen kuukauden kuluttua päivästä, jona valtio on tallettanut asianomaisen asiakirjansa.

3. Sen estämättä mitä 1 ja 2 kohdassa määrätään, tämä pöytäkirja ei tule minkään valtion osalta voimaan ennen kuin vuoden 1992 rahastoyleissopimus on tullut voimaan kyseisessä valtiossa.

Pääsihteeri kutsuu koolle yleiskokouksen ensimmäisen istunnon. Istunto pidetään mahdollisimman pian tämän pöytäkirjan voimaantulon jälkeen, kuitenkin viimeistään kolmenkymmenen päivän kuluttua voimaantulosta.

23 artikla

Tarkistaminen ja muuttaminen

1. Järjestö voi kutsua koolle konferenssin tämän pöytäkirjan tarkistamista tai muuttamista varten.

2. Järjestö kutsuu sopimusvaltioiden konferenssin koolle tämän pöytäkirjan tarkistamista tai muuttamista varten, kun vähintään kolmasosa kaikista sopimusvaltioista sitä pyytää.

24 artikla

Korvausrajan muuttaminen

1. Pääsihteeri antaa 4 artiklan 2 kohdan a alakohdassa määrätyn korvausmäärän rajan muuttamista koskevan ehdotuksen tiedoksi kaikille järjestön jäsenille ja kaikille sopimusvaltioille, jos vähintään neljäsosa sopimusvaltioista on sitä pyytänyt.

2. Kaikki edellä mainitulla tavalla esitetyt ja tiedoksi annetut muutosehdotukset saatetaan järjestön oikeudellisen komitean käsiteltäväksi vähintään kuuden kuukauden kuluttua niiden tiedoksiantopäivästä.

3. Kaikilla tämän pöytäkirjan sopimusvaltioilla, riippumatta siitä ovatko ne järjestön jäseniä, on oikeus osallistua muutosten käsittelyyn ja hyväksymiseen oikeudellisessa komiteassa.

4. Muutokset hyväksytään läsnä olevien ja äänestävien sopimusvaltioiden kahden kolmasosan äänen enemmistöllä oikeudellisessa komiteassa, jonka kokoonpanoa on laajennettu 3 kohdan mukaisesti, edellyttäen kuitenkin, että vähintään puolet sopimusvaltioista on läsnä äänestyksen aikana.

5. Käsitellessään korvausrajan muutosehdotusta oikeudellinen komitea ottaa huomioon kokemukset vahinkotapahtumista ja erityisesti niiden aiheuttamien vahinkojen laajuudesta sekä valuuttojen arvon muutokset.

6. a) Tämän artiklan mukaisia korvausrajan muutoksia ei voida käsitellä ennen tämän pöytäkirjan voimaantuloa eikä ennen kuin kolme vuotta on kulunut aiemman tämän artiklan mukaisesti tehdyn muutoksen voimaantulopäivästä.

b) Korvausrajaa ei saa korottaa siten, että se ylittäisi tässä pöytäkirjassa määrätyn rajan korotettuna kuudella prosentilla vuosittain ja sisältäen edeltävän vuoden prosentuaalisen korotuksen siitä päivästä lukien, jona tämä pöytäkirja avattiin allekirjoittamista varten siihen päivään saakka, jona oikeudellisen komitean päätös tulee voimaan.

c) Korvausrajaa ei saa korottaa siten, että se ylittäisi tässä pöytäkirjassa määrätyn rajan kolmella kerrottuna.

7. Järjestö ilmoittaa kaikille sopimusvaltioille 4 kohdan mukaisesti hyväksytystä muutoksesta. Muutos katsotaan hyväksytyksi kahdentoista kuukauden kuluttua ilmoituksen päivästä, jollei vähintään neljäsosa valtioista, jotka olivat sopimusvaltioita oikeudellisen komitean hyväksyessä muutoksen, ole sinä aikana ilmoittanut järjestölle, että ne eivät hyväksy muutosta, jolloin muutos on hylätty eikä sillä ole oikeusvaikutusta.

8. Muutos, joka katsotaan hyväksytyksi 7 kohdan mukaisesti, tulee voimaan kahdentoista kuukauden kuluttua sen hyväksymisestä.

9. Muutos sitoo kaikkia sopimusvaltioita, elleivät ne 26 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti irtisano tätä pöytäkirjaa viimeistään kuusi kuukautta ennen muutoksen voimaantuloa. Irtisanominen tulee voimaan muutoksen voimaantulosta alkaen.

10. Kun oikeudellinen komitea on hyväksynyt muutoksen, mutta hyväksymisen edellytyksenä oleva kahdentoista kuukauden ajanjakso ei ole vielä päättynyt, muutos sitoo voimaantullessaan sanotun ajanjakson aikana sopimusvaltioksi tulevaa valtiota. Tämän ajanjakson jälkeen sopimusvaltioksi tullutta valtiota sitovat 7 kohdan mukaisesti hyväksytyt muutokset. Valtio tulee muutoksen sitomaksi tässä kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa, kun muutos tulee voimaan tai kun tämä pöytäkirja tulee voimaan kyseisen valtion osalta, mikäli pöytäkirjan voimaantuloajankohta on myöhempi.

25 artikla

Vuoden 1992 rahastoyleissopimuksen pöytäkirjat

1. Jos vuoden 1992 rahastoyleissopimuksessa määrättyjä vastuunrajoja on korotettu siihen liitettyllä pöytäkirjalla, 4 artiklan 2 kohdan a alakohdassa määrättyä korvausrajaa voidaan korottaa samalla määrällä noudattaen 24 artiklassa määrättyä menettelyä. Tällaisissa tapauksissa ei sovelleta 24 artiklan 6 kohtaa.

2. Jos 1 kohdassa tarkoitettua menettelyä on sovellettu, 4 artiklan 2 kohdassa määrättyyn korvausrajaan 24 artiklassa määrättyä menettelyä noudattaen tehtävä muutos on 24 artiklan 6 kohdan b ja c alakohdan soveltamiseksi laskettava käyttäen perustana uutta 1 kohdan mukaisesti korotettua korvausrajaa.

26 artikla

Irtisanominen

1. Sopimusvaltio voi irtisanoa tämän pöytäkirjan milloin tahansa sen tultua voimaan kyseisen sopimusvaltion osalta.

2. Irtisanominen tapahtuu tallettamalla sitä koskeva asiakirja pääsihteerin huostaan.

3. Irtisanominen tulee voimaan kahdentoista kuukauden kuluttua irtisanomisasiakirjan tallettamisesta pääsihteerin huostaan tai irtisanomisasiakirjassa mainitun pidemmän ajanjakson kuluttua.

4. Vuoden 1992 rahastoyleissopimuksen irtisanominen katsotaan samalla tämän pöytäkirjan irtisanomiseksi. Irtisanominen tulee voimaan sinä päivänä, jona vuoden 1971 rahastoyleissopimukseen liittyvän vuoden 1992 pöytäkirjan irtisanominen tulee kyseisen pöytäkirjan 34 artiklan mukaisesti voimaan.

5. Siitä huolimatta, että sopimusvaltio on irtisanoanut tämän pöytäkirjan tämän artiklan mukaisesti, sen on edelleen sovellettava niitä tämän pöytäkirjan määräyksiä, jotka koskevat velvollisuutta suorittaa maksuja lisärahostolle 11 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen ja ennen irtisanomista ilmenneiden vahinkotapahtumien osalta.

27 artikla

Yleiskokouksen ylimääräiset istunnot

1. Sopimusvaltio voi pyytää lisärahoston johtajaa kutsumaan koolle yleiskokouksen ylimääräisen istunnon, yhdeksänkymmenen päivän kuluessa sellaisen irtisanomiskirjan tallettamispäivästä, jonka seurauksena se katsoo jäljelle jäävien sopimusvaltioiden maksutason merkittävästi kohoavan. Lisärahoston johtaja kutsuu yleiskokouksen koolle viimeistään kuudenkymmenen päivän kuluttua pyynnön vastaanottamispäivästä.

2. Lisärahadon johtaja voi kutsua koolle yleiskokouksen ylimääräisen istunnon omasta aloitteestaan kuudenkymmenen päivän kuluessa irtisanomiskirjan tallettamisesta, jos hän katsoo jäljelle jäävien sopimusvaltioiden maksutason irtisanomisen seurauksena merkittävästi kohoavan.

3. Jos yleiskokous päättää 1 tai 2 kohdan mukaisesti koolle kutsutussa ylimääräisessä istunnossa, että irtisanomisen seurauksena jäljelle jäävien sopimusvaltioiden maksutaso merkittävästi kohoaa, mikä tahansa näistä valtioista voi viimeistään satakaksikymmentä vuorokautta ennen kyseisen irtisanomisen voimaantulopäivää irtisanoa tämän pöytäkirjan samasta päivästä alkaen. Irtisanominen tulee voimaan muutoksen voimaantulosta alkaen.

28 artikla

Voimassaolon päättyminen

1. Tämän pöytäkirjan voimassaolo päättyy sinä päivänä, jona sopimusvaltioiden lukumäärä laskee alle seitsemän tai vastaanotetun maksuvelvoitteisen öljyn kokonaismäärä, mukaan luettuina 14 artiklan 1 kohdassa tarkoitettut määrät, jäljellä olevissa sopimusvaltioissa laskee alle 350 miljoonan tonnin, riippuen siitä kumpi tapahtuu aikaisemmin.

2. Valtiot, joita tämä pöytäkirja sitoo sen voimassaolon päättymispäivää edeltävänä päivänä, antavat lisärahadolle mahdollisuuden hoitaa sen 29 artiklan mukaiset tehtävät, ja tämä pöytäkirja sitoo niitä edelleen ainoastaan kyseistä tarkoitusta varten.

29 artikla

Lisärahadon toiminnan lopettaminen

1. Jos tämän pöytäkirjan voimassaolo päättyy, lisärahasto kuitenkin:

- hoitaa velvoitteensa ennen tämän pöytäkirjan voimassaolon päättymistä ilmenneiden vahinkotapahtumien osalta;
- on oikeutettu käyttämään oikeuksiaan maksuihin siinä määrin kuin nämä maksut ovat tarpeen 1 kohdan a alakohdan mukaisten velvoitteiden täyttämiseksi, mukaan luettuina tähän tarkoitukseen liittyvät tarpeelliset lisärahadon hallintomenot.

2. Yleiskokous ryhtyy kaikkiin tarvittaviin toimenpiteisiin lisärahadon toiminnan lopettamiseksi, mukaan luettuna jäljelle jäävien varojen tasapuolinen jakaminen niiden henkilöiden kesken, jotka ovat suorittaneet maksuja lisärahadolle.

3. Tämän artiklan soveltamistarkoituksessa lisärahasto on edelleen oikeushenkilö.

30 artikla

Tallettaja

1. Tämä pöytäkirja ja 24 artiklan mukaisesti hyväksytyt muutokset talletetaan pääsihteerin huostaan.

2. Pääsihteeri:

- ilmoittaa kaikille tämän pöytäkirjan allekirjoittaneille tai siihen liittyneille valtioille
 - jokaisesta uudesta allekirjoittamisesta tai asiakirjan tallettamisesta päivämäärineen;
 - tämän pöytäkirjan voimaantulopäivästä;
 - korvausrajan muutosehdotuksista, jotka on tehty 24 artiklan 1 kohdan mukaisesti;
 - muutoksista, jotka on hyväksytty 24 artiklan 4 kohdan mukaisesti;
 - muutoksista, jotka katsotaan hyväksytyksi 24 artiklan 7 kohdan mukaisesti, sekä kyseisen artiklan 8 ja 9 kohdan mukaisista muutosten voimaantulopäivistä;
 - jokaisesta tämän pöytäkirjan irtisanomiskirjan tallettamisesta, tallettamispäivästä ja irtisanomisen voimaantulopäivästä;
 - kaikista muista tämän pöytäkirjan määräyksiin perustuvista tiedonannoista;
- toimittaa tämän pöytäkirjan oikeaksi todistetut jäljennökset kaikille valtioille, jotka ovat allekirjoittaneet tämän pöytäkirjan ja kaikille valtioille, jotka liittyvät tähän pöytäkirjaan.

3. Tämän pöytäkirjan tultua voimaan pääsihteeri toimittaa sen tekstin Yhdistyneiden Kansakuntien pääsihteerille rekisteröintiä ja julkaisemista varten Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan 102 artiklan mukaisesti.

31 artikla

Kielet

Tämä pöytäkirja on tehty yhtenä arabian-, englannin-, espanjan-, kiinan-, ranskan- ja venäjänkielisenä alkuperäiskappaleena, jonka jokainen teksti on yhtä todistusvoimainen.

TEHTY LONTOOSSA 16 päivänä toukokuuta 2003.

TÄMÄN VAKUUDEKSI allekirjoittaneet, hallitustensa siihen asianmukaisesti valtuuttamina, ovat allekirjoittaneet tämän pöytäkirjan.

KÄÄNNÖS

LIITE II

Vuoden 1992 pöytäkirja öljyn aiheuttamasta pilaantumisvahingosta johtuvasta siviilioikeudellisesta vastuusta vuonna 1969 tehdyn kansainvälisen yleissopimuksen muuttamisesta

TÄMÄN PÖYTÄKIRJAN OSAPUOLINA OLEVAT VALTIOT,

OVAT HARKINNEET vuoden 1969 kansainvälistä yleissopimusta öljyn aiheuttamasta pilaantumisvahingosta johtuvasta siviilioikeudellisesta vastuusta ja siihen liittyvää vuoden 1984 pöytäkirjaa,

OVAT PANNEET MERKILLE, että yleissopimukseen liittyvä vuoden 1984 pöytäkirja, joka laajentaa yleissopimuksen soveltamisalaa ja parantaa korvausmahdollisuuksia, ei ole tullut voimaan,

VAHVISTAVAT öljyn aiheuttamaa pilaantumista koskevan kansainvälisen vastuu- ja korvausjärjestelmän ylläpitämisen tärkeyden,

OVAT TIETOISIA tarpeesta varmistaa vuoden 1984 pöytäkirjan sisällön voimaantulo mahdollisimman pian,

TUNNUSTAVAT, että erityisiä määräyksiä tarvitaan öljyn aiheuttamien pilaantumisvahinkojen kansainvälisen korvausraston perustamista koskevaan vuoden 1971 kansainväliseen yleissopimukseen tehtävien vastaavien muutosten tekemisen yhteydessä,

OVAT SOPINEET seuraavasta:

1 artikla

Yleissopimus, jonka määräyksiä tällä pöytäkirjalla muutetaan, on vuoden 1969 kansainvälinen yleissopimus öljyn aiheuttamasta pilaantumisvahingosta johtuvasta siviilioikeudellisesta vastuusta, jäljempänä "vuoden 1969 vastuuyleissopimus". Niiden sopimusvaltioiden osalta, jotka ovat vuoden 1969 vastuuyleissopimukseen vuonna 1976 tehdyn lisäpöytäkirjan sopimuspuolia, viittausten vuoden 1969 vastuuyleissopimukseen katsotaan kattavan mainitun lisäpöytäkirjan.

2 artikla

Vuoden 1969 vastuuyleissopimuksen I artiklaa muutetaan seuraavasti:

1. Seuraava teksti korvaa 1 kappaleen:

"1. 'Alus' tarkoittaa mitä tahansa mertakulkevaa alusta tyypistä riippumatta, joka on rakennettu tai muunnettu kuljettamaan öljyä irtolastina, edellyttäen että alus, joka voi kuljettaa öljyä tai muuta lastia katsotaan alukseksi vain sen kuljettaessa öljyä irtolastina ja tällaista kuljetusta seuraavalla matkalla, ellei nimenomaan ole todistettu, ettei siinä ole jätteitä irtolastina kuljetetusta öljystä."

2. Seuraava teksti korvaa 5 kappaleen:

"5. 'Öljy' tarkoittaa mitä tahansa pysyväisluonteista hiilivetymineraaliöljyä, kuten raakaöljyä, polttoöljyä, raskasta dieselöljyä, voiteluöljyä, riippumatta siitä, onko se aluksessa lastina vai sen säiliöissä."

3. Seuraava teksti korvaa 6 kappaleen:

"6. 'Pilaantumisvahinko' tarkoittaa:

a) aluksen ulkopuolella aiheutunutta menetystä tai vahinkoa, joka johtuu aluksesta päässeen tai päästetyn öljyn pilaavasta vaikutuksesta tapahtumapaikasta riippumatta, edellyttäen että muu ympäristön pilaantumisesta suoritettava korvaus kuin ympäristön pilaantumisen aiheuttama ansion menetys rajoitetaan kohtuullisten ja todellisuudessa tehtyjen tai tehtävien ennalleensaattamistoimien kustannuksiin;

b) torjuntatoimenpiteiden aiheuttamia kuluja sekä torjuntatoimenpiteistä johtuvaa menetystä ja vahinkoa."

4. Seuraava teksti korvaa 8 kappaleen:

"8. 'Tapahtuma' tarkoittaa sellaista tapahtumaa tai samaa alkuperää olevaa tapahtumasarjaa, joka aiheuttaa pilaantumisvahinkoa tai vakavan ja välittömän pilaantumisvahingon vaaran."

5. Seuraava teksti korvaa 9 kappaleen:

"9. 'Järjestö' tarkoittaa Kansainvälistä merenkulkujärjestöä."

6. Seuraava uusi kappale lisätään 9 kappaleen jälkeen:

"10. 'Vuoden 1969 vastuuyleissopimus' tarkoittaa vuoden 1969 kansainvälistä yleissopimusta öljyn aiheuttamasta pilaantumisvahingosta johtuvasta siviilioikeudellisesta vastuusta. Niiden sopimusvaltioiden osalta, jotka ovat vuoden 1969 vastuuyleissopimukseen vuonna 1976 tehdyn lisäpöytäkirjan sopimuspuolia, viittausten mainittuun sopimukseen katsotaan kattavan vuoden 1969 vastuuyleissopimuksen sellaisena kuin se on muutettuna lisäpöytäkirjalla."

3 artikla

Vuoden 1969 vastuuleissopimuksen II artikla korvataan seuraavalla tekstillä:

”2 artikla

Tätä yleissopimusta sovelletaan yksinomaan:

- a) pilaantumisvahinkoon, joka on aiheutettu:
 - i) sopimusvaltion alueella mukaan lukien sille kuuluva aluemi, ja
 - ii) kansainvälisen oikeuden mukaisesti perustetulla sopimusvaltion talousvyöhykkeellä tai, jos sopimusvaltio ei ole perustanut tällaista vyöhykettä, välittömästi asianomaisen sopimusvaltion aluemerren ulkopuolella olevalla ja siihen rajoittuvalla alueella, jonka sopimusvaltio on määrännyt kansainvälisen oikeuden mukaisesti ulottumaan enintään 200 meripeninkulman päähän niistä perusviivoista, joista sen aluemerren leveys mitataan;
- b) torjuntatoimenpiteisiin pilaantumisvahingon estämiseksi tai rajoittamiseksi, riippumatta siitä, missä näihin toimenpiteisiin ryhdytään.”

4 artikla

Vuoden 1969 vastuuleissopimuksen III artiklaa muutetaan seuraavasti:

1. Seuraava teksti korvaa 1 kappaleen:

”1. Jollei tämän artiklan 2 ja 3 kappaleesta muuta johdu, aluksen aiheuttamasta pilaantumisvahingosta on vastuussa se, joka tapahtumahetkellä tai tapahtumasarjan ollessa kysymyksessä, ensimmäisen tapahtuman sattua on ollut aluksen omistaja.”

2. Seuraava teksti korvaa 4 kappaleen:

”4. Omistajaa vastaan ei saa esittää korvausvaatimusta pilaantumisvahingosta muutoin kuin tämän yleissopimuksen mukaisesti. Jollei tämän artiklan 5 kappaleesta muuta johdu, korvausvaatimusta pilaantumisvahingosta ei saa esittää tämän yleissopimuksen nojalla eikä muutoin:

- a) omistajan palveluskuntaa tai asiamiehiä tai miehistön jäseniä vastaan;
- b) luotsia tai muuta henkilöä vastaan, joka tekee työtä aluksen lukuun kuulumatta sen miehistöön;
- c) rahdinantajaa (riippumatta luonteesta ja mukaan lukien 'bareboat'-rahdinantaja), aluksen varustajaa tai sellaista henkilöä vastaan, joka käyttää alusta merenkulkuun;

d) henkilöä vastaan, joka aluksen omistajan suostumuksella tai toimivaltaisen julkisen viranomaisen käskystä suorittaa pelastustoimia;

e) torjuntatoimenpiteisiin ryhtynyttä henkilöä vastaan;

f) edellä c, d ja e kohdassa mainittuja palveluskunnan jäseniä tai asiamiehiä vastaan, ellei vahinko johdu asianomaisen henkilön omasta tahallisuudesta tai laiminlyönnistä tai edesvastuuttomuudesta, jonka hän tiesi todennäköisesti aiheuttavan kyseistä vahinkoa.”

5 artikla

Vuoden 1969 vastuuleissopimuksen IV artikla korvataan seuraavalla tekstillä:

”4 artikla

Milloin pilaantumisvahinkoon johtaneeseen tapahtumaan liittyy kaksi tai useampia aluksia, kaikkien alusten omistajat, jollei heitä III artiklan nojalla vapauteta vastuusta, katsotaan yhteisvastuullisiksi kaikesta vahingosta, jota ei perustellusti voi eritellä.”

6 artikla

Vuoden 1969 vastuuleissopimuksen V artiklaa muutetaan seuraavasti:

1. Seuraava teksti korvaa 1 kappaleen:

”1. Aluksen omistajalla on oikeus rajoittaa tähän yleissopimukseen perustuva vastuunsa erillisen tapahtuman osalta seuraavasti laskettuun kokonaissummaan:

- a) 3 miljoonaa laskentayksikköä aluksesta, jonka vetoisuus ei ylitä 5 000:ta yksikköä;
- b) aluksesta, jonka vetoisuus ylittää edellä mainitun, jokaisesta ylimääräisestä tonnistoyksiköstä 420 laskentayksikköä a kohdassa mainitun määrän lisäksi; kuitenkin edellyttäen, ettei kokonaismäärä missään tapauksessa ylitä 59,7:ää miljoonaa laskentayksikköä.”

2. Seuraava teksti korvaa 2 kappaleen:

”2. Omistajalla ei ole oikeutta rajoittaa vastuutaan tämän yleissopimuksen nojalla, jos näytetään toteen, että vahinko on aiheutunut hänen tahallisesta teostaan tai laiminlyönnistään taikka edesvastuuttomuudesta, jonka hän tiesi todennäköisesti aiheuttavan kyseistä vahinkoa.”

3. Seuraava teksti korvaa 3 kappaleen:

”3. Voidakseen hyötyä tämän artiklan 1 kappaleessa tarkoitetusta rajoitusedusta, aluksen omistajan on perustettava rahasto, joka vastaa hänen vastuunsa rajan koko määrää, joko tuomioistuimen tai muun toimivaltaisen viranomaisen huostaan jossakin sopimusvaltiossa, jossa syyte on pantu vireille IX artiklan mukaisesti tai, jos syytettyä ei ole pantu vireille, tuomioistuimen tai muun toimivaltaisen viranomaisen huostaan sopimusvaltiossa, jossa syyte voidaan panna vireille IX artiklan mukaisesti. Rahasto voidaan perustaa joko tallettamalla mainittu rahamäärä tai esittämällä pankki- tai muu vakuus, joka asianomaisen sopimusvaltion lainsäädännön mukaan on hyväksyttävä ja jonka tuomioistuin tai muu toimivaltainen viranomainen katsoo riittäväksi.”

4. Seuraava teksti korvaa 9 kappaleen:

”9. a) Tämän artiklan 1 kappaleessa tarkoitettu laskentayksikkö on Kansainvälisen valuuttarahaston määrittämä erityisnosto-oikeus. Edellä 1 kappaleessa mainitut rahamäärät muunnetaan kansalliseksi valuutaksi tämän valuutan arvon mukaan suhteessa erityisnosto-oikeuteen ajankohtana, jolloin 3 kappaleessa tarkoitettu rahasto perustetaan. Kansallisen valuutan arvo erityisnosto-oikeuteen nähden sopimusvaltion osalta, joka on Kansainvälisen valuuttarahaston jäsen, lasketaan sillä laskentamenetelmällä, jota Kansainvälinen valuuttarahasto kyseisenä ajankohtana soveltaa toimituksissaan ja siirroissaan. Kansallisen valuutan arvo erityisnosto-oikeuteen nähden sopimusvaltion osalta, joka ei ole Kansainvälisen valuuttarahaston jäsen, lasketaan asianomaisen sopimusvaltion määräämällä tavalla.

b) Kuitenkin sopimusvaltio, joka ei ole Kansainvälisen valuuttarahaston jäsen ja jonka lainsäädäntö ei salli sovellettavan tämän kappaleen a kohdan määräyksiä, voi tämän yleissopimuksen ratifioidessaan tai hyväksyessään tahi siihen liittyessään tai milloin tahansa sen jälkeen selittää, että a kohdassa mainittu laskentayksikkö vastaa 15:tä kultafrangia. Tässä kappaleessa tarkoitettu kultafrangi vastaa 65,5:tä milligrammaa kultaa, jonka hienous on yhdeksänsataa tuhannesosaa. Kultafrangin muuntaminen kansalliseksi valuutaksi tapahtuu asianomaisen sopimusvaltion lain mukaisesti.

c) Tämän artiklan 9 kappaleen a kohdan viimeisessä virkkeessä mainittu laskenta sekä 9 kappaleen b kohdassa mainittu muuntaminen tulee suorittaa siten, että 1 kappaleessa mainitut määrät ovat reaaliarvoltaan sopimusvaltion kansallisessa valuutassa ilmaistuna mahdollisimman samat kuin jos olisi sovellettu 9 kappaleen a kohdan kolmea ensimmäistä virkettä.

Sopimusvaltioiden on ilmoitettava tallettajavaltiolle, mitä a kohdan mukaista laskentatapaa sovelletaan tai vastaavasti, mikä on b kohdassa tarkoitettun muuntamisen tulos, tallettaessaan tätä yleissopimusta koskevan ratifioimis-, hyväksymis- tai liittymiskirjansa, sekä milloin jompaankumpaan tulee muutos.”

5. Seuraava teksti korvaa 10 kappaleen:

”10. Tässä artiklassa aluksen vetoisuudella tarkoitetaan vuoden 1969 kansainvälisen aluksenmittausyleissopimuksen liitteessä I olevien määräysten mukaan laskettua bruttovetoisuutta.”

6. Seuraava teksti korvaa 11 kappaleen toisen virkkeen:

”Rahasto voidaan perustaa vaikka omistaja 2 kappaleen määräysten nojalla ei olisikaan oikeutettu rajoittamaan vastuutaan, mutta rahaston perustaminen ei silloin vaikuta velkojan oikeuksiin aluksen omistajaan nähden.”

7 artikla

Vuoden 1969 vastuuyleissopimuksen VII artiklaa muutetaan seuraavasti:

1. Seuraava teksti korvaa 2 kappaleen kaksi ensimmäistä virkettä:

”Jokaiselle alukselle on annettava todistus siitä, että vakuutus tai muu rahavakuus on tämän yleissopimuksen määräysten mukaisesti voimassa sen jälkeen kun sopimusvaltion asianomainen viranomainen katsoo, että 1 kappaleen vaatimukset on täytetty.

Sopimusvaltiossa rekisteröityä alusta koskevan todistuksen antaa tai vahvistaa rekisterivaltion toimivaltainen viranomainen; todistuksen sellaista alusta varten, joka ei ole sopimusvaltiossa rekisteröity, antaa tai vahvistaa minkä tahansa sopimusvaltion toimivaltainen viranomainen.”

2. Seuraava teksti korvaa 4 kappaleen:

”4. Todistusta on säilytettävä aluksessa, ja jäljennös siitä talletetaan sen viranomaisen huostaan, joka on rekisteröinyt aluksen, tai jos alusta ei ole rekisteröity sopimusvaltiossa, sen valtion viranomaisen huostaan, joka on antanut tai vahvistanut todistuksen.”

3. Seuraava teksti korvaa 7 kappaleen ensimmäisen virkkeen:

”Sopimusvaltion viranomaisen 2 kappaleen mukaisesti antama tai vahvistama todistus hyväksytään muissa sopimusvaltioissa tässä yleissopimuksessa mainittuihin tarkoituksiin, ja muut sopimusvaltiot katsovat sen yhtä päteväksi kuin itse antamansa tai vahvistamansa todistukset vaikka todistus koskisikin alusta, jota ei ole rekisteröity sopimusvaltiossa.”

4. Korvataan 7 kappaleen toisessa virkkeessä olevat sanat "tietyn aluksen rekisteröintivaltion" sanoilla "todistuksen antaneen tai vahvistaneen valtion".

5. Seuraava teksti korvaa 8 kappaleen toisen virkkeen:

"Tällaisessa tapauksessa vastaaja voi, vaikka omistaja ei olisi-kaan oikeutettu rajoittamaan vastuutaan V artiklan 2 kappaleen nojalla, käyttää hyväkseen V artiklan 1 kappaleessa tarkoitettua vastuunrajoitusta."

8 artikla

Vuoden 1969 vastuuyleissopimuksen IX artiklaa muutetaan seuraavasti:

Seuraava teksti korvaa 1 kappaleen:

"1. Milloin tapahtuma on aiheuttanut pilaantumishinkoa yhden tai useamman sopimusvaltion alueella mukaan lukien aluemeret sekä II artiklassa tarkoitettu alue, tai on ryhdytty toimenpiteisiin pilaantumishingon estämiseksi tai vähentämiseksi sanotulla alueella mukaan lukien aluemi, korvausvaatimuksen saa panna vireille ainoastaan asianomaisen sopimusvaltion tai -valtioiden tuomioistuimissa. Vastaajalle on kohtuullisessa ajassa ilmoitettava kanteen nostamisesta."

9 artikla

Vuoden 1969 vastuuyleissopimuksen XII artiklan jälkeen lisätään kaksi uutta artiklaa seuraavasti:

"XII bis artikla

Siirtymämääräykset

Seuraavat siirtymämääräykset koskevat valtiota, joka tapahtuman sattuessa on sekä vuoden 1969 vastuuyleissopimuksen että tämän yleissopimuksen osapuoli:

- milloin tapahtuma on aiheuttanut tämän yleissopimuksen piiriin kuuluvaa pilaantumishinkoa, tämän yleissopimuksen nojalla syntyvä vastuu raukeaa, jos ja siinä määrin, kun vastuu syntyy myös vuoden 1969 vastuuyleissopimuksen mukaisesti;
- milloin tapahtuma on aiheuttanut tämän yleissopimuksen piiriin kuuluvaa pilaantumishinkoa, ja asianomainen valtio on sekä tämän yleissopimuksen että öljyn aiheuttamien pilaantumishinkojen kansainvälisen korvausrahaston perustamista koskevan vuoden 1971 kansainvälisen yleissopimuksen osapuoli, syntyy jäljellä oleva vastuu tämän yleissopimuksen nojalla sen jälkeen, kun tämän artiklan a kohdan määräyksiä on sovellettu, vain niiltä osin kuin pilaantumishinko vuoden 1971 yleissopimuksen nojalla on jäänyt korvaamatta;

c) tämän yleissopimuksen III artiklan 4 kappaleen määräyksiä sovellettaessa ilmaisu 'tämä yleissopimus' tarkoittaa joko tätä yleissopimusta tai vuoden 1969 vastuuyleissopimusta;

d) tämän yleissopimuksen V artiklan 3 kappaleen määräyksiä sovellettaessa muodostettavan rahaston kokonaismäärää alennetaan sillä määrällä, jolla vastuu tämän artiklan a kohdan mukaan katsotaan suoritetuksi.

XII ter artikla

Loppumääräykset

Tämän yleissopimuksen loppumääräykset ovat vuoden 1969 vastuuyleissopimusta muuttavan vuoden 1992 pöytäkirjan 12—18 artikla. Tässä yleissopimuksessa olevat viittaukset sopimusvaltioihin katsotaan viittauksiksi mainitun pöytäkirjan sopimusvaltioihin."

10 artikla

Tämän pöytäkirjan liitteenä oleva todistusmalli korvaa vuoden 1969 vastuuyleissopimuksen liitteenä olevan todistusmallin.

11 artikla

1. Vuoden 1969 vastuuyleissopimus ja tämä pöytäkirja katsotaan tämän pöytäkirjan osapuolten välillä yhdeksi ainoaksi asiakirjaksi.

2. Vuoden 1969 vastuuyleissopimuksen I—XII ter artikla ja todistusmalli tällä pöytäkirjalla muutettuina saavat täten nimen vuoden 1992 kansainvälinen yleissopimus öljyn aiheuttamasta pilaantumishingosta johtuvasta siviilioikeudellisesta vastuusta (vuoden 1992 vastuuyleissopimus).

LOPPUMÄÄRÄYKSET

12 artikla

Allekirjoittaminen, ratifioiminen, hyväksyminen ja liittyminen

1. Tämä pöytäkirja on avoinna allekirjoittamista varten kaikille valtioille Lontoossa 15 päivästä tammikuuta 1993 14 päivään tammikuuta 1994 asti.

2. Jollei tämän artiklan 4 kappaleesta muuta johdu, valtio voi tulla tämän pöytäkirjan osapuoleksi:

- allekirjoittamalla sen ratifioimista tai hyväksymistä koskevin edellytyksin sekä tämän jälkeen ratifioimalla tai hyväksymällä sen; tai
- liittymällä siihen.

3. Ratifioiminen, hyväksyminen tai liittyminen tapahtuu tallettamalla sitä tarkoittava virallinen asiakirja järjestön pääsihteerin huostaan.

4. Öljyn aiheuttamien pilaantumisvahinkojen kansainvälisen korvausrahaston perustamista koskevan vuoden 1971 kansainvälisen yleissopimuksen (jäljempänä 'vuoden 1971 rahastoyleissopimus') sopimusvaltio voi ratifioida tai hyväksyä tämän pöytäkirjan tahi liittyä siihen ainoastaan, jos se samanaikaisesti ratifioi tai hyväksyy sanottua yleissopimusta koskevan vuoden 1992 pöytäkirjan tahi liittyä siihen, paitsi jos se irtisanoutuu vuoden 1971 rahastoyleissopimuksesta tämän pöytäkirjan tullessa voimaan asianomaisen valtion osalta.

5. Valtion osalta, joka on tämän pöytäkirjan muttei vuoden 1969 vastuuyleissopimuksen osapuoli, mainitun yleissopimuksen määräykset tällä pöytäkirjalla muutettuina ovat sitovia suhteessa tämän pöytäkirjan sopimusvaltioihin, mutta ei suhteessa muihin vuoden 1969 vastuuyleissopimuksen sopimusvaltioihin.

6. Ratifioimis-, hyväksymis- tai liittymiskirjan, joka talletetaan tällä pöytäkirjalla muutetun vuoden 1969 vastuuyleissopimuksen muutoksen voimaantultua, katsotaan koskevan täten muutettua vuoden 1969 vastuuyleissopimusta.

13 artikla

Voimaantulo

1. Tämä pöytäkirja tulee voimaan kahdentoista kuukauden kuluttua siitä, jolloin kymmenen valtiota, joista neljällä on säiliöalusten bruttorekisteritonnisto vähintään miljoona yksikköä, on tallettanut ratifioimis-, hyväksymis- tai liittymiskirjansa järjestön pääsihteerin huostaan.

2. Kuitenkin vuoden 1971 rahastoyleissopimuksen sopimusvaltio voi tätä pöytäkirjaa koskevaa ratifioimis-, hyväksymis- tai liittymiskirjaansa tallettaessaan selvittää, ettei sitä tämän artiklan osalta katsota päteväksi ennen kuin vuoden 1971 rahastoyleissopimusta koskevan vuoden 1992 pöytäkirjan 31 artiklassa tarkoitettu kuuden kuukauden ajanjakso on päättynyt. Valtio, joka ei ole vuoden 1971 rahastoyleissopimuksen sopimuspuoli, mutta joka tallettaa vuoden 1971 rahastoyleissopimusta koskevan vuoden 1992 pöytäkirjaa koskevan ratifioimis-, hyväksymis- tai liittymiskirjan, voi myös samalla antaa tämän kappaleen mukaisen selityksen.

3. Edellä olevan kappaleen mukaisen selityksen antanut valtio voi milloin tahansa peruuttaa selityksensä järjestön pääsihteerille osoitetulla ilmoituksella. Peruutus tulee voimaan sen vastaanottopäivänä edellyttäen, että asianomaisen valtion katsotaan tuona päivänä tallettaneen tätä pöytäkirjaa koskevan ratifioimis-, hyväksymis- tai liittymiskirjansa.

4. Valtion osalta, joka ratifioi tai hyväksyy tämän pöytäkirjan tai liittyy siihen sen jälkeen kun 1 kappaleen mukaiset voimaantulon edellytykset on täytetty, tämä pöytäkirja tulee voimaan kahdentoista kuukauden kuluttua asianomaisen asiakirjan tallettamisesta.

14 artikla

Tarkistaminen ja muuttaminen

1. Järjestö voi kutsua koolle konferenssin vuoden 1992 vastuuyleissopimuksen tarkistamiseksi tai muuttamiseksi.

2. Järjestön tulee kutsua koolle sopimusvaltioiden välinen konferenssi vuoden 1992 vastuuyleissopimuksen tarkistamiseksi tai muuttamiseksi, jos vähintään yksi kolmasosa sopimusvaltioista sitä pyytää.

15 artikla

Vastuunrajojen muuttaminen

1. Vähintään neljäsosan sopimusvaltioista sitä pyytäessä pääsihteerin on toimitettava kaikki ehdotukset tällä pöytäkirjalla muutetun vuoden 1969 vastuuyleissopimuksen V artiklan 1 kappaleessa määrättyjen korvausmäärien rajojen muuttamisesta kaikille järjestön jäsenille ja kaikille sopimusvaltioille.

2. Kaikki yllä mainitulla tavalla esitetyt ja tiedoksi annetut muutosehdotukset saatetaan järjestön oikeudellisen komitean käsiteltäväksi vähintään kuuden kuukauden kuluttua niiden tiedoksiantopäivästä.

3. Kaikilla tällä pöytäkirjalla muutetun vuoden 1969 vastuuyleissopimuksen osapuolilla on, riippumatta siitä, ovatko ne järjestön jäseniä vai eivät, oikeus osallistua oikeudellisen komitean työhön tämän käsitellessä ja hyväksyessä muutoksia.

4. Muutokset hyväksytään 3 kappaleen mukaisesti laajennetussa oikeudellisessa komiteassa läsnä olevien ja äänestävien sopimusvaltioiden kahden kolmasosan äänenenemmistöllä, edellyttäen, että vähintään puolet sopimusvaltioista on läsnä äänestyksen aikana.

5. Vastuunrajoja koskevaa muutosehdotusta käsitellessään oikeudellisen komitean tulee ottaa huomioon tapahtumista saadut kokemukset ja varsinkin niiden aiheuttamien vahinkojen suuruus, rahanarvon muutokset sekä muutosehdotuksen vaikutukset vakuutuksen hintaan. Sen on myös otettava huomioon tällä pöytäkirjalla muutetun vuoden 1969 vastuuyleissopimuksen V artiklan 1 kappaleessa mainittujen rajojen ja öljyn aiheuttamien pilaantumisvahinkojen kansainvälisen korvausrahaston perustamista koskevan vuoden 1992 kansainvälisen yleissopimuksen 4 artiklan 4 kappaleessa mainittujen rajojen välinen suhde.

6. a) Tämän artiklan mukaista vastuunrajojen muutosta ei saa käsitellä ennen tammikuun 15 päivää 1998 eikä ennen kuin viisi vuotta on kulunut edellisen tämän artiklan nojalla tehdyn muutoksen voimaantulopäivästä. Tämän artiklan mukaista muutosta ei saa käsitellä ennen tämän pöytäkirjan voimaantuloa.

b) Vastuunrajaa ei saa korottaa siten, että sen määrä ylittäisi tällä pöytäkirjalla muutetussa vuoden 1969 vastuuyleissopimuksessa määrätyn rajan korotettuna 6 prosentilla vuosittain ja sisältäen edellisen vuoden prosentuaalisen korotuksen 15 päivästä tammikuuta 1993 lukien.

c) Vastuunrajaa ei saa korottaa siten, että se ylittäisi määrän, joka vastaisi tällä pöytäkirjalla muutetussa vuoden 1969 vastuuyleissopimuksessa määrättyä rajaa kolmella kerrottuna.

7. Järjestön on ilmoitettava kaikille sopimusvaltioille 4 kappaleen mukaisesti hyväksytystä muutoksesta. Muutos katsotaan hyväksytyksi kahdeksantoista kuukauden kuluttua ilmoituksen päivämäärästä, jollei vähintään yksi neljäsosa valtioista, jotka olivat sopimusvaltioita oikeudellisen komitean hyväksytyssä muutoksen, ole sinä aikana ilmoittanut järjestölle, että ne eivät hyväksy muutosta. Tällöin muutos on hylätty eikä sillä ole vaikutusta.

8. Muutos, joka katsotaan hyväksytyksi 7 kappaleen mukaisesti, tulee voimaan kahdeksantoista kuukauden kuluttua sen hyväksymisestä.

9. Muutos sitoo kaikkia sopimusvaltioita, jolleivät ne 16 artiklan 1 ja 2 kappaleen mukaisesti irtisano tätä pöytäkirjaa vähintään kuusi kuukautta ennen muutoksen voimaantuloa. Irtisanominen tulee voimaan muutoksen voimaantulosta alkaen.

10. Kun oikeudellinen komitea on hyväksynyt muutoksen, mutta sen hyväksymisen edellytyksenä oleva kahdeksantoista kuukauden ajanjakso ei ole vielä päättynyt, muutos sitoo sanotun ajanjakson aikana sopimusvaltioksi tullutta valtiota mikäli muutos tulee voimaan. Tämän ajanjakson jälkeen sopi-

musvaltioksi tullutta valtiota sitovat 7 kohdan mukaisesti hyväksytyt muutokset. Muutos sitoo tässä kappaleessa tarkoitetuissa tapauksissa valtiota, kun muutos tulee voimaan tai kun tämä pöytäkirja tulee valtion osalta voimaan, jos tämä tapahtuu myöhemmin.

16 artikla

Irtisanominen

1. Sopimuspuoli voi milloin tahansa irtisanoutua tästä pöytäkirjasta sen tultua voimaan asianomaisen sopimuspuolen osalta.

2. Irtisanominen tapahtuu tallettamalla sitä koskeva asiakirja järjestön pääsihteerin huostaan.

3. Irtisanominen tulee voimaan kahdentoista kuukauden tai irtisanomiskirjassa mainitun tätä pidemmän ajan kuluttua siitä, jolloin irtisanomiskirja on talletettu järjestön pääsihteerin huostaan.

4. Tämän pöytäkirjan osapuolten kesken jonkin osapuolen irtisanoutuminen vuoden 1969 vastuuyleissopimuksesta sen XVI artiklan mukaisesti ei merkitse irtisanoutumista tällä pöytäkirjalla muutetusta vuoden 1969 vastuuyleissopimuksesta.

5. Valtion, joka irtisanoutuu vuoden 1971 rahastoyleissopimuksesta koskevasta vuoden 1992 pöytäkirjasta ja jää vuoden 1971 rahastoyleissopimuksen osapuoleksi, katsotaan irtisanoutuneen tästä pöytäkirjasta. Irtisanominen tulee voimaan samana päivänä kuin vuoden 1971 rahastoyleissopimusta koskevasta vuoden 1992 pöytäkirjasta irtisanoutuminen tulee sanotun pöytäkirjan 34 artiklan mukaisesti voimaan.

17 artikla

Tallettaminen

1. Tämä pöytäkirja ja siihen 15 artiklan mukaisesti hyväksytyt muutokset talletetaan järjestön pääsihteerin huostaan.

2. Järjestön pääsihteerin:

a) ilmoittaa kaikille valtioille, jotka ovat allekirjoittaneet tämän pöytäkirjan tai liittyneet siihen:

i) jokaisesta uudesta allekirjoituksesta tai asiakirjan tallettamisesta sekä sen päivämäärästä;

ii) jokaisesta 13 artiklan mukaisesta selityksestä ja ilmoituksesta sekä jokaisesta vuoden 1992 vastuuyleissopimuksen V artiklan 9 kappaleen mukaisesta selityksestä ja ilmoituksesta;

iii) tämän pöytäkirjan voimaantulopäivän;

- iv) vastuurajoitusta koskevasta muutosehdotuksesta, joka on tehty 15 artiklan 1 kappaleen mukaisesti;
 - v) muutoksista, jotka on hyväksytty 15 artiklan 4 kohdan mukaisesti;
 - vi) muutoksesta, joka 15 artiklan 7 kappaleen nojalla katsotaan hyväksytyksi sekä asianomaisen muutoksen voimaantulopäivästä saman artiklan 8 ja 9 kappaleen mukaisesti;
 - vii) tästä pöytäkirjasta irtisanoutumista koskevan asiakirjan tallettamisesta yhdessä sen tallettamis- ja voimaantulopäivämäärän kanssa;
 - viii) irtisanoutumisesta, joka 16 artiklan 5 kappaleen nojalla katsotaan tapahtuneeksi;
 - ix) kaikista muista tämän pöytäkirjan määräysten mukaisesti tapahtuvista ilmoituksista;
- b) toimittaa oikeiksi todistetut jäljennökset tästä pöytäkirjasta kaikille allekirjoittajavaltioille ja kaikille valtioille, jotka liittyvät tähän pöytäkirjaan.

3. Tämän pöytäkirjan voimaantultua järjestön pääsihteeri toimittaa siitä kappaleen Yhdistyneiden kansakuntien sihteeristölle rekisteröitäväksi ja julkaistavaksi Yhdistyneiden kansakuntien perussäännön 102 artiklan mukaisesti.

18 artikla

Kielet

Tämä pöytäkirja on laadittu yhtenä alkuperäiskappaleena arabian, englannin, espanjan, kiinan, ranskan ja venäjän kielellä, joista jokainen teksti on yhtä todistusvoimainen.

TÄMÄN VAKUUDEKSI allekirjoittaneet, hallitustensa asianmukaisesti siihen valtuuttamina, ovat allekirjoittaneet tämän pöytäkirjan.

TEHTY LONTOOSSA 27 päivänä marraskuuta 1992.

LIITE

Todistus vakuutuksesta tai muusta rahavakuudesta, joka koskee öljyn aiheuttamasta pilaantumisvahingosta johtuvaa siviilioikeudellista vastuuta

Annettu öljyn aiheuttamasta pilaantumisvahingosta johtuvaa siviilioikeudellista vastuuta koskevan vuoden 1992 kansainvälisen yleissopimuksen VII artiklan määräysten mukaisesti.

Aluksen nimi

Numero- tai kirjaintunnus

Rekisteröintisatama

Omistajan nimi ja osoite

Täten todistetaan, että edellä mainitun aluksen osalta on voimassa öljyn aiheuttamasta pilaantumisvahingosta johtuvaa siviilioikeudellista vastuuta koskevan vuoden 1992 kansainvälisen yleissopimuksen VII artiklan vaatimukset täyttävä vakuutus tai muu vakuus.

Vakuuden laatu.....

Vakuuden kestoaika.....

Vakuutuksenantajan (-antajien) ja/tai takaajan (takaajien) nimi ja osoite

Nimi.....

Osoite.....

Tämän todistuksen voimassaoloaika päättyy.....

Todistuksen antanut tai vahvistanut hallitus.....

(Valtion täydellinen nimi)

..... (Paikka)..... (Aika)

(Todistuksen antavan tai vahvistavan virkamiehen allekirjoitus ja arvo)

Selityksiä:

1. Valtion nimeen voidaan haluttaessa liittää maininta sen maan asianomaisesta julkisesta viranomaisesta, jossa todistus on annettu.
2. Mikäli vakuuden kokonaismäärä on peräisin useammasta kuin yhdestä lähteestä, kunkin osuus on mainittava erikseen.
3. Mikäli vakuus annetaan useammassa kuin yhdessä muodossa, nämä on eritellen mainittava.
4. Kohdassa "vakuuden kestoaika" on mainittava myös vakuuden voimassaolon alkamispäivä.

KÄÄNNÖS

LIITE III

Vuoden 1992 pöytäkirja öljyn aiheuttamien pilaantumisvahinkojen kansainvälisen korvausrahaston perustamista koskevan vuoden 1971 kansainvälisen yleissopimuksen muuttamisesta

TÄMÄN PÖYTÄKIRJAN OSAPUOLINA OLEVAT VALTIOT,

OVAT HARKINNEET vuoden 1971 kansainvälistä yleissopimusta öljyn aiheuttamien pilaantumisvahinkojen kansainvälisen korvausrahaston perustamisesta ja siihen liittyvää vuoden 1984 pöytäkirjaa,

OVAT PANNEET MERKILLE, että yleissopimukseen liittyvä vuoden 1984 pöytäkirja, joka laajentaa yleissopimuksen soveltamisalaa ja parantaa korvausmahdollisuuksia, ei ole tullut voimaan,

VAHVISTAVAT öljyn aiheuttamaa pilaantumista koskevan kansainvälisen vastuu- ja korvausjärjestelmän ylläpitämisen tärkeyden,

OVAT TIETOISIA tarpeesta varmistaa vuoden 1984 pöytäkirjan sisällön voimaantulo mahdollisimman pian,

TUNNUSTAVAT olevan sopimusvaltioille eduksi, että muutettu yleissopimus toimii siirtymäkautena alkuperäisen yleissopimuksen rinnalla ja täydentää tätä,

OVAT VAKUUTTUNEITA siitä, että merenkulkuelinkeinon harjoittajien ja öljylastien omistajien tulisi edelleen jakaa aluksissa irtolastina olevan öljyn kuljetuksesta merellä johtuvan pilaantumisvahingon taloudelliset seuraamukset ja jotka

PITÄVÄT MIELESSÄ vuoden 1969 öljyn aiheuttamasta pilaantumisvahingosta johtuvaa siviilioikeudellista vastuuta koskevan kansainvälisen yleissopimuksen muuttamisesta tehdyn vuoden 1992 pöytäkirjan hyväksymisen,

OVAT SOPINEET SEURAAVASTA:

1 artikla

Yleissopimus, jota tämän pöytäkirjan määräyksillä muutetaan, on vuoden 1971 kansainvälinen yleissopimus öljyn aiheuttamien pilaantumisvahinkojen kansainvälisen korvausrahaston perustamisesta, jäljempänä 'vuoden 1971 rahastoyleissopimus'. Vuoden 1971 rahastoyleissopimukseen liittyvän vuoden 1976 pöytäkirjan osapuolena olevan valtion osalta viittauksen katsotaan sisältävän kyseisellä pöytäkirjalla muutetun vuoden 1971 rahastoyleissopimuksen.

2 artikla

Vuoden 1971 rahastoyleissopimuksen 1 artiklaa muutetaan seuraavasti:

1. Seuraava teksti korvaa 1 kappaleen:

"1. 'Vuoden 1992 vastuuyleissopimus' tarkoittaa vuoden 1992 kansainvälistä yleissopimusta öljyn aiheuttamasta pilaantumisvahingosta johtuvasta siviilioikeudellisesta vastuusta."

2. Seuraava uusi kappale lisätään 1 kappaleen jälkeen:

"1 a. 'Vuoden 1971 rahastoyleissopimus' tarkoittaa vuoden 1971 kansainvälistä yleissopimusta öljyn aiheuttamien pilaantumisvahinkojen kansainvälisen korvausrahaston perustamisesta. Yleissopimukseen liittyvän vuoden 1976 pöytäkirjan osapuolten osalta kyseisen nimittein katsotaan sisältävän vuoden 1971 rahastoyleissopimuksen tuolla pöytäkirjalla muutettuna."

3. Seuraava teksti korvaa 2 kappaleen:

"2. 'Alus', 'henkilö', 'omistaja', 'öljy', 'pilaantumisvahinko', 'torjuntatoimenpiteet', 'tapahtuma' ja 'järjestö' tarkoittavat samaa kuin vuoden 1992 vastuuyleissopimuksen I artiklassa."

4. Seuraava teksti korvaa 4 kappaleen:

"4. 'Maksuyksikkö' tarkoittaa samaa kuin vuoden 1992 vastuuyleissopimuksen V artiklan 9 kappaleessa."

5. Seuraava teksti korvaa 5 kappaleen:

"5. 'Aluksen vetoisuus' tarkoittaa samaa kuin vuoden 1992 vastuuyleissopimuksen V artiklan 10 kappaleessa."

6. Seuraava teksti korvaa 7 kappaleen:

6 artikla

"7. 'Takaaja' tarkoittaa henkilöä, joka on antanut vuoden 1992 vastuuyleissopimuksen VII artiklan 1 kappaleen mukaisen, omistajan vastuun kattavan vakuutuksen tai muun rahavakuuden."

3 artikla

Vuoden 1971 rahastoyleissopimuksen 2 artiklaa muutetaan seuraavasti:

Seuraava teksti korvaa 1 kappaleen:

"1. Täten perustetaan pilaantumisvahinkojen korvaamista varten kansainvälinen rahasto, jonka nimeksi tulee 'Vuoden 1992 kansainvälinen öljyvahinkojen korvausraho', jäljempänä 'rahasto', toteuttamaan seuraavia tarkoituksia:

- a) korvaamaan pilaantumisvahinkoja siltä osin kuin vuoden 1992 vastuuyleissopimuksen antama suoja on riittämätön;
- b) toteuttamaan asiaan liittyviä tässä yleissopimuksessa mainittuja päämääriä."

4 artikla

Vuoden 1971 rahastoyleissopimuksen 3 artikla korvataan seuraavalla tekstillä:

"3 artikla

Tätä yleissopimusta sovelletaan yksinomaan:

- a) pilaantumisvahinkoon, joka on aiheutunut:
 - i) sopimusvaltion alueella, mukaan lukien sille kuuluva aluemi, ja
 - ii) kansainvälisen oikeuden mukaisesti perustetulla sopimusvaltion talousvyöhykkeellä tai, jos sopimusvaltio ei ole perustanut tällaista vyöhykettä, välittömästi asianomaisen sopimusvaltion aluemerren ulkopuolella olevalla ja siihen rajoituvalla alueella, jonka sopimusvaltio on määrännyt kansainvälisen oikeuden mukaisesti ulottumaan enintään 200 meripeninkulman päähän niistä perusviivoista, joista sen aluemerren leveys mitataan;
- b) torjuntatoimenpiteisiin pilaantumisvahingon estämiseksi tai rajoittamiseksi, riippumatta siitä, missä näihin toimenpiteisiin on ryhdytty."

5 artikla

Vuoden 1971 rahastoyleissopimuksen 4—9 artiklan otsikkoja muutetaan poistamalla sanat "ja hyvitys".

Vuoden 1971 rahastoyleissopimuksen 4 artiklaa muutetaan seuraavasti

1. Viisi 1 kappaleessa olevaa viittausta "vastuuyleissopimukseen" korvataan viitauksilla "vuoden 1992 vastuuyleissopimukseen".

2. Seuraava teksti korvaa 3 kappaleen:

"3. Jos rahasto osoittaa pilaantumisvahingon johtuneen kokonaan tai osittain vahinkoa kärsineen henkilön tahallista teosta tai laiminlyönnistä taikka hänen välinpitämättömyydestään, rahasto voidaan vapauttaa kokonaan tai osittain velvollisuudestaan maksaa korvausta tuolle henkilölle. Rahasto vapautetaan joka tapauksessa siihen määrään asti, johon aluksen omistaja on voitu vapauttaa vuoden 1992 vastuuyleissopimuksen III artiklan 3 kappaleen mukaisesti. Rahastoa ei kuitenkaan vapauteta korvausvelvollisuudesta torjuntatoimenpiteiden osalta."

3. Seuraava teksti korvaa 4 kappaleen:

"4. a) Jollei tämän kappaleen b ja c kohdassa toisin määrätä, rahaston maksettavaksi tämän artiklan nojalla kuuluvan korvauksen kokonaismäärä on jokaisen erillisen tapahtuman osalta rajoitettava siten, että mainittu määrä yhdessä sellaisen korvaussumman kanssa, joka on vuoden 1992 vastuuyleissopimuksen nojalla tosiasiallisesti suoritettu 3 artiklassa määritellystä tämän yleissopimuksen soveltamisalaaan kuuluvasta pilaantumisvahingosta, ei saa ylittää 135:tä miljoonaa laskentayksikköä.

b) Jollei c kohdasta muuta johdu, rahaston maksettavaksi tämän artiklan nojalla kuuluvan korvauksen kokonaismäärä pilaantumisvahingosta, joka on johtunut luonteeltaan poikkeuksellisesta, väistämättömästä ja ylivoimaisesta luonnonilmiöstä, ei saa ylittää 135:tä miljoonaa laskentayksikköä.

c) Edellä a ja b kohdassa tarkoitettu enimmäiskorvaus on 200 miljoonaa laskentayksikköä tapahtumista, jotka sattuvat aikana, jolloin tällä yleissopimuksella on kolme osapuolta, joiden osalta näiden osapuolten alueella olevien henkilöiden vastaanottaman asianomaisen maksuvelvoitteisen öljyn yhteenlaskettu määrä on ollut edellisenä kalenterivuonna 600 miljoonaa tonnia tai enemmän.

d) Vuoden 1992 vastuuyleissopimuksen V artiklan 3 kappaleen mukaisesti perustetulle rahastolle mahdollisesti kertyvää korkoa ei oteta huomioon laskettaessa rahaston maksettavaksi tämän artiklan mukaisesti kuuluvaa enimmäiskorvausta.

e) Tässä artiklassa mainitut määrät muunnetaan kansalliseksi valuutaksi sen arvon mukaisesti, joka tällä valuutalla on erityisnosto-oikeuteen verrattuna päivänä, jonka rahaston yleiskokous määrää ensimmäiseksi korvauksen maksupäiväksi."

4. Seuraava teksti korvaa 5 kappaleen:

"5. Milloin rahastoa kohtaan esitettyjen toteen näytettyjen vaatimusten määrä ylittää 4 kappaleen mukaisesti maksettavan korvauksen kokonaismäärän, käytettävänä oleva määrä on jaettava siten, että jokaisen toteen näytetyn vaatimuksen suhde vaatimuksen esittäjän tämän yleissopimuksen nojalla tosiasiallisesti saamaan korvaussummaan on kaikkien vaatimuksen esittäjien osalta sama."

5. Seuraava teksti korvaa 6 kappaleen:

"6. Rahaston yleiskokous voi päättää, että tämän yleissopimuksen mukainen korvaus voidaan poikkeustapauksissa maksaa, vaikka aluksen omistaja ei olisikaan perustanut vuoden 1992 vastuuyleissopimuksen V artiklan 3 kappaleen mukaista rahastoa. Tällöin sovelletaan vastaavasti tämän artiklan 4 kappaleen e kohtaa."

7 artikla

Vuoden 1971 rahastoyleissopimuksen 5 artikla poistetaan.

8 artikla

Vuoden 1971 rahastoyleissopimuksen 6 artiklaa muutetaan seuraavasti:

1. Poistetaan 1 kappaleen numero ja sanat "tai hyvityksen 5 artiklan nojalla".
2. Poistetaan 2 kappale.

9 artikla

Vuoden 1971 rahastoyleissopimuksen 7 artiklaa muutetaan seuraavasti:

1. Seitsemän 1, 3, 4 ja 6 kappaleessa olevaa viittausta "vastuuyleissopimukseen" korvataan viittauksilla "vuoden 1992 vastuuyleissopimukseen".
2. Poistetaan 1 kappaleessa olevat sanat "tai 5 artiklan mukaisen hyvityksen".
3. Poistetaan 3 kappaleen 1 virkkeestä sanat "tai hyvityksen" ja "tai 5".
4. Poistetaan 3 kappaleen 2 virkkeestä sanat "tai 5 artiklan 1 kappaleeseen".

10 artikla

Vuoden 1971 rahastoyleissopimuksen 8 artiklassa oleva viittaus "vastuuyleissopimukseen" korvataan viittauksella "vuoden 1992 vastuuyleissopimukseen".

11 artikla

Vuoden 1971 rahastoyleissopimuksen 9 artiklaa muutetaan seuraavasti:

1. Seuraava teksti korvaa 1 kappaleen:

"1. Rahastolla on sijaantulo-oikeutensa nojalla tämän yleissopimuksen 4 artiklan 1 kappaleen nojalla pilaantumisvahingosta maksamaansa korvaukseen nähden kaikki ne oikeudet, jotka vuoden 1992 vastuuyleissopimuksen nojalla kuuluivat asianomaisen korvauksen saajalle, aluksen omistajaan tai tämän takaajaan nähden."

2. Poistetaan 2 kappaleesta sanat "tai hyvitys".

12 artikla

Vuoden 1971 rahastoyleissopimuksen 10 artiklaa muutetaan seuraavasti:

Seuraava teksti korvaa 1 kappaleen aloituslauseen:

"Vuositaksuina rahastoon on velvollinen suorittamaan jokaisen sopimusvaltion osalta henkilö, joka on 12 artiklan 2 kappaleen a tai b kohdassa tarkoitettuna kalenterivuoden aikana vastaanottanut yhteensä 150 000 tonnia ylittävät määrät."

13 artikla

Vuoden 1971 rahastoyleissopimuksen 11 artikla poistetaan.

14 artikla

Vuoden 1971 rahastoyleissopimuksen 12 artiklaa muutetaan seuraavasti:

1. Poistetaan 1 kappaleen aloituslauseesta sanat "kunkin 10 artiklassa tarkoitettuna henkilön osalta".
2. Poistetaan 1 kappaleen i kohdan b ja c alakohdasta sanat "tai 5" ja korvataan sanat "15 miljoonaa frangia" sanoilla "neljä miljoonaa laskentayksikköä".
3. Poistetaan 1 kappaleen ii kohdan b alakohta.
4. Muutetaan 1 kappaleen ii kohdan c alakohta b alakohdaksi sekä d alakohta c alakohdaksi.
5. Seuraava teksti korvaa 2 kappaleen aloituslauseen:

"Yleiskokouksen on päätettävä perittävien maksujen kokonaismäärästä. Johtaja laskee päätöksen perusteella jokaisen sopimusvaltion osalta vuosimaksun jokaiselle 10 artiklassa mainitulle henkilölle."

6. Seuraava teksti korvaa 4 kappaleen:

”4. Vuosimaksu on maksettava rahaston ohjesäännössä määrättyinä päivinä. Yleiskokous voi muuttaa maksupäivää.”

7. Seuraava teksti korvaa 5 kappaleen:

”5. Yleiskokous voi päättää tehdä rahaston varainhoitosäännösten mukaisilla ehdoilla siirtoja 12 artiklan 2 kappaleen a kohdan ja b kohdan mukaisesti saatujen varojen välillä.”

8. Poistetaan 6 kappale.

15 artikla

Vuoden 1971 rahastoyleissopimuksen 13 artiklaa muutetaan seuraavasti:

1. Seuraava teksti korvaa 1 kappaleen:

”1. Jokainen 12 artiklan nojalla rahastoon maksettavaksi erääntynyt maksu, joka on viivästynyt, kasvaa korkoa rahaston ohjesäännössä määrätyn prosenttiluvun mukaan, kuitenkin niin, että eri tilanteita varten voidaan määrätä eri korkoprosentit.”

2. Korvataan 3 kappaleessa olevat sanat ”10 ja 11 artiklan” sanoilla ”10 ja 12 artiklan” sekä poistetaan sanat ”yli kolme kuukautta”.

16 artikla

Vuoden 1971 rahastoyleissopimuksen 15 artiklaan lisätään uusi 4 kappale:

”4. Jos sopimusvaltio ei täytä velvollisuuksiaan ja jättää tekemättä johtajalle 2 kappaleessa mainitun ilmoituksen ja tämä aiheuttaa rahastolle taloudellisen menetyksen, on sopimusvaltiolla velvollisuus korvata menetys rahastolle. Yleiskokous päättää johtajan suosituksesta, onko sopimusvaltion maksettava tällainen korvaus.”

17 artikla

Vuoden 1971 rahastoyleissopimuksen 16 artikla korvataan seuraavalla tekstillä:

”Rahastolla on yleiskokous ja johtajan alainen sihteeristö.”

18 artikla

Vuoden 1971 rahastoyleissopimuksen 18 artiklaa muutetaan seuraavasti:

1. Artiklan ensimmäisestä virkkeestä poistetaan sanat ”jollei 26 artiklan määräyksistä muuta johdu.”

2. Poistetaan 8 kappale.

3. Seuraava teksti korvaa 9 kappaleen:

”9. Asettaa tarpeellisiksi katsomiaan väliaikaisia tai pysyviä apuelimiä, määritellä niiden toimiala ja antaa niille toimivalta hoitaa niille annetut tehtävät. Tällaisten toimielinten jäseniä nimittäessään yleiskokouksen tulee pyrkiä varmistamaan jäsenistön tasapuolinen maantieteellinen jakauma sekä huolehtimaan siitä, että niillä sopimusvaltioilla, joissa vastaanotetaan eniten maksuvelvoitteista öljyä, on asianmukainen edustus. Lisäelinten toimintaan sovelletaan yleiskokouksen menettelytapasääntöjä *mutatis mutandis*.”

4. Poistetaan 10 kappaleesta sanat ”toimeenpanevan komitean”.

5. Poistetaan 11 kappaleesta sanat ”toimeenpanevalle komitealle”.

6. Poistetaan 12 kappale.

19 artikla

Vuoden 1971 rahastoyleissopimuksen 19 artiklaa muutetaan seuraavasti:

1. Seuraava teksti korvaa 1 kappaleen:

”1. Yleiskokouksen sääntömääräiset istunnot on pidettävä kerran kalenterivuodessa johtajan kokoonkutsumana.”

2. Poistetaan 2 kappaleesta sanat ”toimeenpanevan komitean tai”.

20 artikla

Vuoden 1971 rahastoyleissopimuksen 21—27 artikla sekä näiden artiklojen otsikko poistetaan.

21 artikla

Vuoden 1971 rahastoyleissopimuksen 29 artiklaa muutetaan seuraavasti:

1. Seuraava teksti korvaa 1 kappaleen:

”1. Johtaja on rahaston ylin hallinnollinen toimihenkilö. Jollei hänen yleiskokoukselta saamistaan ohjeista muuta johdu, hänen on hoidettava tämän yleissopimuksen, rahaston ohjesäännön ja yleiskokouksen hänelle osoittamat tehtävät.”

2. Poistetaan 2 kappaleen e kohdasta sanat ”tai toimeenpanevan komitean”.

3. Poistetaan 2 kappaleen f kohdasta sanat ”tai vastaavasti toimeenpanevalle komitealle”.

4. Seuraava teksti korvaa 2 kappaleen g kohdan:

”g) laatia yhteistyössä yleiskokouksen puheenjohtajan kanssa ja julkaista kertomus rahaston toiminnasta edellisenä kalenterivuonna;”

5. Poistetaan 2 kappaleen h kohdasta sanat ”toimeenpanevan komitean”.

22 artikla

Vuoden 1971 rahastoyleissopimuksen 31 artiklan 1 kappaleesta poistetaan sanat ”toimeenpanevaan komiteaan ja”.

23 artikla

Vuoden 1971 rahastoyleissopimuksen 32 artiklaa muutetaan seuraavasti:

1. Aloituserikkeestä poistetaan sanat ”ja toimeenpanevasse komiteassa”.
2. Sanat ”ja toimeenpanevan komitean” poistetaan b kohdasta.

24 artikla

Vuoden 1971 rahastoyleissopimuksen 33 artiklaa muutetaan seuraavasti:

1. Poistetaan 1 kappale.
2. Poistetaan 2 kappaleen numero.
3. Seuraava teksti korvaa c kohdan:
”c) apuelinten perustaminen 18 artiklan 9 kappaleen mukaan ja perustamiseen liittyvät asiat.”

25 artikla

Vuoden 1971 rahastoyleissopimuksen 35 artikla korvataan seuraavalla tekstillä:

”35 artikla

Rahastolle ei saa esittää 4 artiklan mukaisia korvausvaatimuksia tapahtumista, jotka seuraavat sen jälkeen, kun tämä yleissopimus on tullut voimaan, ennen kuin voimaantulopäivästä on kulunut 120 päivää.”

26 artikla

Vuoden 1971 rahastoyleissopimuksen 36 artiklan jälkeen lisätään seuraavat neljä uutta artiklaa:

”36 bis artikla

Seuraavia siirtymämääräyksiä sovelletaan sinä kautena (jäljempänä ”siirtymäkausi”), joka alkaa tämän yleissopimuksen voimaantulopäivänä ja joka päättyy sinä päivänä,

jolloin vuoden 1971 rahastoyleissopimukseen liittyvän vuoden 1992 pöytäkirjan 31 artiklan mukaiset irtisanomiset tulevat voimaan:

a) Sovellettaessa tämän yleissopimuksen 2 artiklan 1 kappaleen a kohtaa tarkoitetaan vuoden 1992 vastuuyleissopimuksella myös vuoden 1969 kansainvälistä yleissopimusta öljyn aiheuttamasta pilaantumsvahingosta johtuvasta siviilioikeudellisesta vastuusta joko alkuperäisenä tai siihen liittyvällä vuoden 1976 pöytäkirjalla muutettuna (tässä artiklassa ”vuoden 1969 vastuuyleissopimus”) sekä myös vuoden 1971 rahastoyleissopimusta.

b) Jos tapahtuma on aiheuttanut tämän yleissopimuksen soveltamisalaan kuuluvan pilaantumsvahingon, rahasto maksaa korvausta pilaantumsvahingosta kärsineille vain jos ja siinä määrin kuin tämä ei ole saanut täyttä ja riittävää korvausta vahingosta vuoden 1969 vastuuyleissopimuksen, vuoden 1971 rahastoyleissopimuksen tai vuoden 1992 vastuuyleissopimuksen ehtojen mukaisesti. Tämän yleissopimuksen soveltamisalaan kuuluvasta pilaantumsvahingosta rahasto maksaa kuitenkin tämän yleissopimuksen osapuolena olevan valtion osalta, joka ei ole vuoden 1971 rahastoyleissopimuksen osapuolena, korvausta pilaantumsvahingosta kärsineelle vain jos ja siinä määrin kuin tämä ei olisi saanut täyttä ja riittävää korvausta jos kyseinen valtio olisi ollut kaikkien edellä mainittujen yleissopimusten osapuolena.

c) Sovellettaessa tämän yleissopimuksen 4 artiklaa määrään, joka otetaan huomioon päätettäessä rahaston maksettavaksi kuuluvan korvauksen kokonaismäärää, sisältyy myös mahdollinen vuoden 1969 vastuuyleissopimuksen mukaisesti tosiasiallisesti maksettu korvaussumma sekä vuoden 1971 rahastoyleissopimuksen mukaisesti tosiasiallisesti maksettu tai maksetuksi katsottu korvaussumma.

d) Tämän yleissopimuksen 9 artiklan 1 kappaletta sovelletaan myös vuoden 1969 vastuuyleissopimuksen mukaisiin oikeuksiin.

36 ter artikla

1. Jollei tämän artiklan 4 kappaleen määräyksistä muuta johdu, sopimusvaltion yhden kalenterivuoden aikana vastaanottamaa maksuvelvoitteista öljyä koskevat vuosimaksut eivät saa ylittää 27,5:tä prosenttia vuoden 1971 yleissopimusta muuttavan vuoden 1992 pöytäkirjan nojalla maksettavien vuosimaksujen kokonaismäärästä kunkin kalenterivuoden osalta.

2. Jos 12 artiklan 2 ja 3 kappaleiden määräysten soveltaminen johtaisi yhden sopimusvaltion maksuvelvollisten maksettavaksi tulevien maksujen kokonaismäärän kasvuun tietynä kalenterivuonna yli 27,5 prosenttiin kaikista maksuista, kyseisessä valtiossa sijaitsevien maksuvelvollisten maksuja alennetaan suhteellisesti yhtä paljon siten, että heidän yhteenlasketut maksunsa vastaavat 27,5:tä prosenttia kyseisenä vuonna rahastoon tehtävien maksujen kokonaismäärästä.

3. Jos sopimusvaltion henkilöiden maksuja vähennetään tämän artiklan 2 kappaleen nojalla, kaikkien muiden sopimusvaltioiden henkilöiden maksuja lisätään suhteellisesti yhtä paljon siten, että kaikkien henkilöiden rahastoon maksettavaksi tulevien maksujen kokonaismäärä kyseisenä kalenterivuonna saavuttaa yleiskokouksen päättämän maksujen kokonaismäärän.

4. Tämän artiklan 1—3 kappaleen määräyksiä noudatetaan, kunnes maksuvelvollisen öljyn kokonaismäärä kaikissa sopimusvaltioissa yhden kalenterivuoden aikana ylittää 750 miljoonaa tonnia tai kunnes viisi vuotta on kulunut kyseisen vuoden 1992 pöytäkirjan voimaantulosta, riippuen siitä kumpi tapahtuu aikaisemmin.

36 quater artikla

Tämän yleissopimuksen määräysten estämättä sinä aikana, jolloin sekä vuoden 1971 rahastoyleissopimus että tämä yleissopimus ovat voimassa, rahaston hoitoon sovelletaan seuraavia määräyksiä:

- Johtajan alaisuudessa toimiva vuoden 1971 rahastoyleissopimuksella perustettu sihteeristö (jäljempänä 'vuoden 1971 rahasto') voi toimia myös rahaston sihteeristönä ja johtajana.
- Jos vuoden 1971 rahaston sihteeristö ja johtaja hoitavat a kohdan mukaisesti myös rahaston sihteeristön ja johtajan tehtäviä tapauksissa, joissa vuoden 1971 rahaston ja rahaston välillä on eturistiriitoja, rahastoa edustaa rahaston yleiskokouksen puheenjohtaja.
- Johtajan ja hänen nimittämänsä henkilökunnan ja asian tuntijoiden ei katsota heidän hoitaessaan tämän yleissopimuksen ja vuoden 1971 rahastoyleissopimuksen mukaisia tehtäviään rikkovan tämän yleissopimuksen 30 artiklan määräyksiä sikäli kuin he toimivat tämän artiklan mukaisesti.
- Rahaston yleiskokous pyrkii olemaan tekemättä päätöksiä, jotka ovat ristiriidassa vuoden 1971 rahaston yleiskokouksen tekemien päätösten kanssa. Jos yhteisistä hallintoasioista syntyy erimielisyyttä, rahaston yleiskokous pyrkii konsensukseen vuoden 1971 rahaston yleis-

kokouksen kanssa keskinäisen yhteistyön hengessä ja pitäen mielessä molempien järjestöjen yhteiset tavoitteet.

- Rahasto voi periä vuoden 1971 rahaston oikeudet, velvoitteet ja varat jos vuoden 1971 rahaston yleiskokous näin päättää vuoden 1971 rahastoyleissopimuksen 44 artiklan 2 kappaleen mukaisesti.
- Rahasto korvaa vuoden 1971 rahastolle kaikki kulut, jotka johtuvat hallinnollisista palveluksista, joita vuoden 1971 rahasto on tehnyt rahaston puolesta.

36 quinquies artikla

Loppumääräykset

Tämän yleissopimuksen loppumääräyksiä ovat vuoden 1971 rahastoyleissopimukseen liittyvän vuoden 1992 pöytäkirjan 28—39 artikla. Tämän yleissopimuksen viittaukset sopimusvaltioihin katsotaan viittauksiksi kyseisen pöytäkirjan sopimusvaltioihin.”

27 artikla

- Vuoden 1971 rahastoyleissopimusta ja tätä pöytäkirjaa luetaan ja tulkitaan tämän pöytäkirjan osapuolten kesken yhdessä yhdeksi ainoaksi asiakirjaksi.
- Tällä pöytäkirjalla muutettua vuoden 1971 rahastoyleissopimuksen 1—36 quinquies artiklaa kutsutaan vuoden 1992 kansainväliseksi yleissopimukseksi öljyn aiheuttamien pilaantumisvahinkojen kansainvälisen korvausrahaston perustamisesta (vuoden 1992 rahastoyleissopimukseksi).

LOPPUMÄÄRÄYKSET

28 artikla

Allekirjoittaminen, ratifioiminen, hyväksyminen ja liittyminen

- Tämän pöytäkirjan voivat allekirjoittaa Lontoossa 15 päivästä tammikuuta 1993 14 päivään tammikuuta 1994 asti kaikki valtiot, jotka ovat allekirjoittaneet vuoden 1992 vastuuyleissopimuksen.
- Jollei 4 kappaleesta muuta johdu, valtioiden, jotka ovat allekirjoittaneet tämän pöytäkirjan, on ratifioitava tai hyväksyttävä se.
- Jollei 4 kappaleesta muuta johdu, valtiot, jotka eivät ole allekirjoittaneet tätä pöytäkirjaa, voivat liittyä siihen.

4. Ainoastaan ne valtiot, jotka ovat ratifioineet tai hyväksyneet vuoden 1992 vastuuleissopimuksen tai liittyneet siihen, voivat ratifioida tai hyväksyä tämän pöytäkirjan tai liittyä siihen.

5. Ratifiointi, hyväksyminen tai liittyminen tapahtuu tallettamalla asianomainen virallinen asiakirja järjestön pääsihteerin huostaan.

6. Tämän pöytäkirjan osapuolena olevaa valtiota, joka ei ole vuoden 1971 rahastoyleissopimuksen osapuolena, sitovat tällä pöytäkirjalla muutetun vuoden 1971 rahastoyleissopimuksen määräykset tämän pöytäkirjan muihin osapuoliin nähden, mutta eivät vuoden 1971 rahastoyleissopimuksen määräykset sen osapuoliin nähden.

7. Ratifiointi-, hyväksymis- tai liittymiskirjan, joka talletetaan tällä pöytäkirjalla muutetun vuoden 1971 rahastoyleissopimuksen jonkin muutoksen voimaantulon jälkeen, katsotaan koskevan pöytäkirjalla muutettua yleissopimusta, johon on tehty tällainen muutos.

29 artikla

Tiedot maksuvelvoitteisesta öljystä

1. Ennen kuin tämä pöytäkirja tulee jonkin valtion osalta voimaan, valtion on 28 artiklan 5 kappaleessa tarkoitettua asiakirjaa tallettaessaan ja sittemmin vuosittain järjestön pääsihteerin määräämänä ajankohtana ilmoitettava hänelle jokaisen sellaisen henkilön nimi ja osoite, joka olisi kyseisen valtion osalta tällä pöytäkirjalla muutetun vuoden 1971 rahastoyleissopimuksen 10 artiklan nojalla velvollinen suorittamaan maksuja rahastoon sekä myös ilmoitettava tiedot asianomaisista maksuvelvoitteisista öljymääristä, jotka tällainen henkilö on vastaanottanut kyseisen valtion alueella edellisen kalenterivuoden aikana.

2. Siirtymäkautena johtaja ilmoittaa osapuolten puolesta vuosittain järjestön pääsihteerille tiedot sellaisten henkilöiden vastaanottamista maksuvelvoitteisista öljymääristä, jotka ovat velvollisia suorittamaan tällä pöytäkirjalla muutetun vuoden 1971 rahastoyleissopimuksen 10 artiklan mukaisesti maksuja rahastoon.

30 artikla

Voimaantulo

1. Tämä pöytäkirja tulee voimaan kahdentoista kuukauden kuluttua päivästä, jolloin seuraavat vaatimukset on täytetty:

a) vähintään kahdeksan valtiota on tallettanut ratifiointi-, hyväksymis- tai liittymiskirjansa järjestön pääsihteerin huostaan; ja

b) järjestön pääsihteeri on saanut 29 artiklan mukaisesti ilmoituksen siitä, että henkilöt, jotka olisivat tällä pöytäkirjalla muutetun vuoden 1971 rahastoyleissopimuksen 10 artiklan mukaisesti velvollisia suorittamaan maksuja rahastoon, ovat vastaanottaneet edellisen kalenterivuoden aikana yhteensä vähintään 450 miljoonaa tonnia maksuvelvoitteista öljyä.

2. Tämä pöytäkirja ei kuitenkaan tule voimaan ennen vuoden 1992 vastuuleissopimuksen voimaantuloa.

3. Jokaisen valtion osalta, joka ratifioi tai hyväksyy tämän pöytäkirjan tai liittyy siihen sen jälkeen, kun voimaantulolle 1 kappaleessa asetetut ehdot on täytetty, tämä pöytäkirja tulee voimaan kahdentoista kuukauden kuluttua päivästä, jolloin valtio on tallettanut asianomaisen asiakirjansa.

4. Valtio voi tätä pöytäkirjaa koskevaa ratifiointi-, hyväksymis- tai liittymiskirjaansa tallettaessaan selittää, ettei asiakirja tule voimaan tämän artiklan tarkoittamassa mielessä ennen 31 artiklassa mainitun kuuden kuukauden ajanjakson päättymistä.

5. Valtio, joka on antanut edellä olevan kappaleen mukaisen selityksen, voi peruuttaa sen milloin tahansa tekemällä tästä ilmoituksen järjestön pääsihteerille. Peruutus tulee voimaan ilmoituksen saapumispäivänä, ja peruutuksen tehneen valtion katsotaan tallettaneen tätä pöytäkirjaa koskeva ratifiointi-, hyväksymis- tai liittymiskirjansa kyseisenä päivänä.

6. Valtion, joka on antanut vuoden 1969 vastuuleissopimusta koskevan vuoden 1992 pöytäkirjan 13 artiklan 2 kappaleen mukaisen selityksen, katsotaan antaneen myös tämän artiklan 4 kappaleen mukaisen selityksen. Mainitun 13 artiklan 2 kappaleen mukaisen selityksen peruutus katsotaan myös tämän artiklan 5 kappaleen mukaiseksi peruutukseksi.

31 artikla

Vuoden 1969 ja 1971 yleissopimusten irtisanominen

Jollei 30 artiklasta muuta johdu, kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun seuraavat ehdot on täytetty:

a) vähintään kahdeksan valtiota on tullut tämän pöytäkirjan osapuoliksi tahi tallettanut ratifiointi-, hyväksymis- tai liittymiskirjansa järjestön pääsihteerin huostaan joko 30 artiklan 4 kappaleessa mainituin ehdoin tai ilman sitä; ja

b) järjestön pääsihteeri on saanut 29 artiklan mukaiset tiedot siitä, että henkilöt, jotka ovat tai olisivat tällä pöytäkirjalla muutetun vuoden 1971 rahastoyleissopimuksen 10 artiklan mukaisesti velvollisia suorittamaan maksuja rahastoon, ovat vastaanottaneet edellisenä kalenterivuonna yhteensä vähintään 750 miljoonaa tonnia maksuvelvoitteista öljyä;

jokaisen tämän pöytäkirjan osapuolen ja jokaisen valtion, joka on tallettanut ratifioimis-, hyväksymis- tai liittymiskirjansa joko 30 artiklan 4 kappaleessa mainituin ehdoin tai ilman sitä, tulee irtisanoa vuoden 1971 rahastoyleissopimus ja vuoden 1969 vastuuyleissopimus, jos ne ovat näiden osapuolina. Irtisanominen tulee voimaan kahdentoista kuukauden kuluttua edellä mainitun kuuden kuukauden ajanjakson päättymisestä.

32 artikla

Tarkistaminen ja muuttaminen

1. Järjestö voi kutsua koolle konferenssin tarkistamaan tai muuttamaan vuoden 1992 rahastoyleissopimusta.

2. Järjestön on kutsuttava koolle sopimusvaltioiden konferenssi tarkistamaan tai muuttamaan vuoden 1992 rahastoyleissopimusta vähintään kolmasosan kaikista sopimusvaltioista sitä pyydettyä.

33 artikla

Vastuunrajojen muuttaminen

1. Vähintään neljäsosan sopimusvaltioista sitä pyytäessä pääsihteerin on toimitettava kaikki ehdotukset tällä pöytäkirjalla muutetun vuoden 1971 rahastoyleissopimuksen 4 artiklan 4 kappaleessa määrättyjen korvausmäärien rajojen muuttamisesta kaikille järjestön jäsenille ja kaikille sopimusvaltioille.

2. Edellä tarkoitettu tavoin toimitettu muutosehdotus tulee antaa järjestön oikeudelliselle komitealle käsiteltäväksi vähintään kuuden kuukauden kuluttua toimittamispäivän jälkeen.

3. Kaikilla tällä pöytäkirjalla muutetun vuoden 1971 rahastoyleissopimuksen osapuolilla on riippumatta siitä, ovatko ne järjestön jäseniä vai eivät, oikeus osallistua oikeudellisen komitean työhön tämän käsitellessä ja hyväksyessä muutoksia.

4. Muutokset hyväksytään 3 kappaleen mukaisesti laajennuksessa oikeudellisessa komiteassa läsnä olevien ja äänestävien sopimusvaltioiden kahden kolmasosan ääntenenemmistöllä edellyttäen, että vähintään puolet sopimusvaltioista on läsnä äänestyksen aikana.

5. Vastuunrajoja koskevaa muutosta käsitellessään oikeudellisen komitean tulee ottaa huomioon tapahtumista saadut kokemukset, varsinkin niiden aiheuttamien vahinkojen suuruus sekä rahanarvon muutokset. Sen on myös otettava huomioon tällä pöytäkirjalla muutetun vuoden 1971 rahastoyleissopimuksen 4 artiklan 4 kappaleessa mainittujen rajojen ja öljyn aiheuttamasta pilaantumisvahingosta johtuvaa siviilioikeudellista vastuuta koskevan vuoden 1992 kansainvälisen yleissopimuksen V artiklan 1 kappaleessa mainittujen rajojen välinen suhde.

6. a) Tämän artiklan mukaista vastuunrajojen muutosta ei saa käsitellä ennen tammikuun 15 päivää 1998 eikä ennen kuin viisi vuotta on kulunut edellisen tämän artiklan nojalla tehdyn muutoksen voimaantulosta. Tämän artiklan mukaista muutosta ei saa käsitellä ennen tämän pöytäkirjan voimaantuloa.

b) Vastuunrajaa ei saa korottaa siten, että sen määrä ylittäisi tällä pöytäkirjalla muutetussa vuoden 1971 rahastoyleissopimuksessa määrätyn rajan korotettuna 6 prosentilla vuosittain ja sisältäen edellisen vuoden prosentuaalisen korotuksen 15 päivästä tammikuuta 1993 lukien.

c) Vastuunrajaa ei saa korottaa siten, että se ylittäisi määrän, joka vastaa tällä pöytäkirjalla muutetussa vuoden 1971 rahastoyleissopimuksessa määrättyä rajaa kolmella kerrottuna.

7. Järjestön on ilmoitettava kaikille sopimusvaltioille 4 kappaleen mukaisesti hyväksytystä muutoksesta. Muutos katsotaan hyväksytyksi kahdeksantoista kuukauden kuluttua ilmoituksen päivästä, jollei vähintään neljäsosa valtioista, jotka olivat sopimusvaltioita oikeudellisen komitean hyväksyessä muutoksen, ole sinä aikana ilmoittaneet järjestölle, että kyseiset valtiot eivät hyväksy muutosta. Tällöin muutos on hylätty eikä sillä ole vaikutusta.

8. Muutos, joka katsotaan hyväksytyksi 7 kappaleen mukaisesti, tulee voimaan kahdeksantoista kuukauden kuluttua sen hyväksymisestä.

9. Muutos sitoo kaikkia sopimusvaltioita, jolleivät ne 34 artiklan 1 ja 2 kappaleen mukaisesti irtisano tätä pöytäkirjaa vähintään kuusi kuukautta ennen muutoksen voimaantuloa. Irtisanominen tulee voimaan muutoksen voimaantulosta alkaen.

10. Kun oikeudellinen komitea on hyväksynyt muutoksen, mutta hyväksymisen edellytyksenä oleva kahdeksantoista kuukauden ajanjakso ei ole vielä päättynyt, muutos on voimaantullessaan sitova sanotun ajanjakson aikana sopimusvaltioksi tulleen valtion osalta. Tämän ajanjakson jälkeen sopimusvaltioksi tullutta valtiota sitovat 7 kohdan mukaisesti hyväksytyt muutokset. Muutos sitoo tässä kappaleessa tarkoitetuissa tapauksissa valtiota, kun se tulee voimaan tai kun tämä pöytäkirja tulee voimaan valtion osalta, jos tämä tapahtuu myöhemmin.

34 artikla

Irtisanominen

1. Sopimuspuoli voi milloin tahansa irtisanoutua tästä pöytäkirjasta sen tultua voimaan asianomaisen sopimuspuolen osalta.

2. Irtisanominen tapahtuu tallettamalla sitä koskeva asiakirja järjestön pääsihteerin huostaan.

3. Irtisanominen tulee voimaan kahdentoista kuukauden kuluttua sitä koskevan asiakirjan tallettamisesta järjestön pääsihteerin huostaan tai irtisanomiskirjassa mainitun pidemmän ajanjakson kuluttua.

4. Vuoden 1992 vastuuyleissopimuksen irtisanominen katsotaan tämän pöytäkirjan irtisanomiseksi. Irtisanominen tulee voimaan päivänä, jolloin vuoden 1969 vastuuyleissopimukseen liittyvän vuoden 1992 pöytäkirjan irtisanominen tulee kyseisen pöytäkirjan 16 artiklan mukaisesti voimaan.

5. Tämän pöytäkirjan osapuolena olevan valtion, joka ei ole irtisanonut vuoden 1971 rahastoyleissopimusta eikä vuoden 1969 vastuuyleissopimusta 31 artiklan mukaisesti, katsotaan irtisanoneen tämän pöytäkirjan siten, että irtisanominen tulee voimaan kahdentoista kuukauden kuluttua kyseisessä artiklassa mainitun kuuden kuukauden ajanjakson päättymisestä. Siitä päivästä, jolloin 31 artiklan mukaiset irtisanomiset tulevat voimaan, tämän pöytäkirjan osapuolen, joka tallettaa vuoden 1969 vastuuyleissopimusta koskevan ratifioimis-, hyväksymis- tai liittymiskirjansa, katsotaan irtisanoneen tämän pöytäkirjan siitä päivästä, jolloin asiakirja tulee voimaan.

6. Jos tämän pöytäkirjan osapuoli irtisanoo vuoden 1971 rahastoyleissopimuksen sen 41 artiklan mukaisesti, ei tätä tulkita tämän pöytäkirjan osapuolten välillä tällä pöytäkirjalla muutetun vuoden 1971 rahastoyleissopimuksen irtisanomiseksi.

7. Sen estämättä, että osapuoli irtisanoo tämän pöytäkirjan tämän artiklan mukaisesti, sovelletaan edelleen tämän pöytäkirjan määräyksiä velvollisuudesta suorittaa tällä pöytäkirjalla

muutetun vuoden 1971 rahastoyleissopimuksen 10 artiklan mukaisesti maksuja muutetun yleissopimuksen 12 artiklan 2 kappaleen b kohdassa mainitun tapahtuman osalta, joka on sattunut ennen irtisanomista.

35 artikla

Yleiskokouksen ylimääräiset istunnot

1. Sopimusvaltio voi yhdeksänkymmenen päivän kuluessa irtisanomiskirjan tallettamisesta, minkä se katsoo nostavan jäljellä olevien sopimusvaltioiden maksuja huomattavasti, pyytää johtajaa kutsumaan yleiskokouksen ylimääräiseen istuntoon. Johtaja kutsuu yleiskokouksen koolle viimeistään kuudenkymmenen päivän kuluttua pyynnön vastaanottamisesta.

2. Johtaja voi kutsua yleiskokouksen ylimääräiseen istuntoon omasta aloitteestaan kuudenkymmenen päivän kuluessa jonkin irtisanomiskirjan tallettamisesta, jos irtisanominen hänen mielestään johtaa huomattavaan jäljellä olevien sopimusvaltioiden maksujen nousuun.

3. Jos ylimääräiseen istuntoon 1 tai 2 kappaleen mukaisesti kokoontunut yleiskokous päättää, että jäljellä olevien sopimusvaltioiden maksut nousevat irtisanomisen vuoksi huomattavasti, mikä hyvänsä näistä valtioista voi viimeistään satakaksikymmentä päivää ennen irtisanomisen voimaantuloa irtisanoa tämän pöytäkirjan samasta päivästä lukien.

36 artikla

Voimassaolon lakkaaminen

1. Tämä pöytäkirja lakkaa olemasta voimassa, kun sopimusvaltioiden lukumäärä laskee alle kolmen.

2. Valtioiden, joita tämä pöytäkirja sitoo sen voimassaolon lakkaamista edeltävänä päivänä, tulee kyetä huolehtimaan siitä, että rahasto pystyy hoitamaan tämän pöytäkirjan 37 artiklan mukaiset tehtävänsä, ja tämä pöytäkirja sitoo niitä edelleen vain tässä tarkoituksessa.

37 artikla

Rahaston lopettaminen

1. Jos tämä pöytäkirja lakkaa olemasta voimassa, rahaston tulee kuitenkin:

- täyttää velvollisuutensa ennen pöytäkirjan voimassaolon lakkaamista sattuneiden tapahtumien osalta;
- saada käyttää oikeuksiaan maksuihin siinä määrin kuin niitä tarvitaan a kohdan mukaisten velvollisuuksien täyttämiseen, mukaan luettuina tähän tarvittavat rahaston hallintokulut.

2. Yleiskokous ryhtyy kaikkiin tarpeellisiin toimiin rahaston toiminnan täydelliseksi lopettamiseksi, muun muassa jäljellä olevien varojen jakamiseksi tasapuolisesti kaikkien rahastoon maksuja suorittaneiden henkilöiden välillä.

3. Tämän artiklan tarkoitusperää varten rahasto pysyy oikeushenkilönä.

38 artikla

Tallettaja

1. Tämä pöytäkirja ja 33 artiklan mukaisesti hyväksytyt muutokset talletetaan järjestön pääsihteerin huostaan.

2. Järjestön pääsihteeri:

- a) ilmoittaa kaikille tämän pöytäkirjan allekirjoittaneille tai siihen liittyneille valtioille:
- i) jokaisesta uudesta allekirjoituksesta tai asiakirjan tallettamisesta ja niiden päivämääristä;
 - ii) jokaisesta 30 artiklan mukaisesta ilmoituksesta, mukaan lukien artiklan mukaisesti tehdyiksi katsotuista ilmoituksista ja peruutuksista;
 - iii) tämän pöytäkirjan voimaantulopäivästä;
 - iv) päivämäärästä, johon mennessä 31 artiklassa määrätyt irtisanomiset on tehtävä;
 - v) korvausrajojen muuttamiseksi 33 artiklan 1 kappaleen mukaisesti tehdystä ehdotuksesta;
 - vi) muutoksesta, joka on hyväksytty 33 artiklan 4 kappaleen mukaisesti;

vii) muutoksesta, joka katsotaan hyväksytyksi 33 artiklan 7 kappaleen mukaisesti sekä päivämäärästä, jolloin muutos tulee kyseisen artiklan 8 ja 9 kappaleen mukaisesti voimaan;

viii) tämän pöytäkirjan irtisanomista koskevan asiakirjan tallettamisesta, tallettamispäivästä ja irtisanomisen voimaantulopäivästä;

ix) irtisanomisesta, joka katsotaan tehdyksi 34 artiklan 5 kappaleen mukaisesti;

x) tämän pöytäkirjan jonkin artiklan edellyttämästä ilmoituksesta;

b) toimittaa tämän pöytäkirjan oikeaksi todistetun jäljennöksen kaikille pöytäkirjan allekirjoittaneille ja siihen liittyneille valtioille.

3. Järjestön pääsihteeri toimittaa heti tämän pöytäkirjan voimaantulon jälkeen sen tekstin Yhdistyneiden kansakuntien sihteeristölle rekisteröitäväksi ja julkaistavaksi Yhdistyneiden kansakuntien peruskirjan 102 artiklan mukaisesti.

39 artikla

Kielet

Tämä pöytäkirja on laadittu yhtenä alkuperäiskappaleena arabian, englannin, espanjan, kiinan, ranskan ja venäjän kielellä, joista jokainen teksti on yhtä todistusvoimainen.

TEHTY LONTOOSSA 27 päivänä marraskuuta 1992.

TÄMÄN VAKUUDEKSI allekirjoittaneet, asianmukaisesti siihen valtuutettuina, ovat allekirjoittaneet tämän pöytäkirjan.

KOMISSIO

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 10 päivänä maaliskuuta 2004,

simatsiinin sisällyttämättä jättämisestä neuvoston direktiivin 91/414/ETY liitteeseen I ja tätä tehoainetta sisältäville kasvinsuojeluaineille annettujen lupien peruuttamisesta

(tiedoksiannettu numerolla K(2004) 727)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2004/247/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta 15 päivänä heinäkuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/414/ETY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 2003/119/EY⁽²⁾, ja erityisesti sen 8 artiklan 2 kohdan kolmannen ja neljännen alakohdan,ottaa huomioon kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta annetun neuvoston direktiivin 91/414/ETY 8 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua työohjelman ensimmäisen vaiheen täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 11 päivänä joulukuuta 1992 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 3600/92⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2266/2000⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 7 artiklan 3 A kohdan b alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Direktiivin 91/414/ETY 8 artiklan 2 kohdassa säädetään, että komissio toteuttaa ohjelman sellaisten kasvinsuojelutuotteissa käytettävien tehoaineiden tutkimiseksi, jotka olivat markkinoilla jo 25 päivänä heinäkuuta 1993. Tämän ohjelman toteuttamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt vahvistetaan asetuksessa (ETY) N:o 3600/92.
- (2) Kasvinsuojeluaineiden tehoaineiden luettelon vahvistamisesta ja esittelijöinä toimivien jäsenvaltioiden nimeämisestä asetuksen (ETY) N:o 3600/92 soveltamiseksi 27

päivänä huhtikuuta 1994 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 933/94⁽⁵⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2230/95⁽⁶⁾, nimetään ne tehoaineet, jotka olisi arvioitava asetuksen (ETY) N:o 3600/92 nojalla, ja nimetään kunkin tehoaineen arvioinnin esittelijänä toimiva jäsenvaltio sekä luetellaan kunkin tehoaineen valmistajat, jotka ovat jättäneet ilmoituksen määräaikaan mennessä.

- (3) Simatsiini on yksi asetuksessa (EY) N:o 933/94 nimeytyistä 89 tehoaineesta.
- (4) Yhdistynyt kuningaskunta, joka on nimetty esitteleväksi jäsenvaltioksi, toimitti asetuksen (ETY) N:o 3600/92 7 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti 20 päivänä joulukuuta 1996 komissiolle arviointikertomuksen tiedoista, jotka se oli saanut ilmoittajilta kyseisen asetuksen 6 artiklan 1 kohdan mukaisesti.
- (5) Esittelevän jäsenvaltion kertomuksen saatuaan komissio aloitti jäsenvaltioiden asiantuntijoiden sekä pääilmoittajan Syngentan kuulemiset asetuksen (ETY) N:o 3600/92 7 artiklan 3 kohdan mukaisesti.
- (6) Komissio järjesti pääasiallisen tietojen toimittajan ja esittelevän jäsenvaltion kanssa tästä tehoaineesta kolmikantakokouksen 6 päivänä kesäkuuta 2003.
- (7) Jäsenvaltiot ja komissio ovat tarkastelleet uudelleen Yhdistyneen kuningaskunnan laatimaa arviointikertomusta elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevässä pysyvässä komiteassa. Uudelleentarkastelu saatiin päätökseen 3 päivänä lokakuuta 2003 simatsiinia koskevana komission tarkastelukertomuksena.

⁽¹⁾ EYVL L 230, 19.8.1991, s. 1.⁽²⁾ EUVL L 325, 12.12.2003, s. 41.⁽³⁾ EYVL L 366, 15.12.1992, s. 10.⁽⁴⁾ EYVL L 259, 13.10.2000, s. 27.⁽⁵⁾ EYVL L 107, 28.4.1994, s. 8.⁽⁶⁾ EYVL L 225, 22.9.1995, s. 1.

- (8) Asiakirja-aineisto ja uudelleentarkastelusta saadut tiedot toimitettiin myös kasveja käsittelevälle tiedekomitealle. Komiteaa pyydettiin kommentoimaan eri näkökohtia, jotka liittyvät simatsiinien mahdollisesti aiheuttamaan pohjaveden saastumiseen. Lausunnossaan ⁽¹⁾ kasveja käsittelevä tiedekomitea ei hyväksynyt kertomukseen sisältyviä laskelmia pitoisuuksista pohjavedessä. Lisäksi komitean mielestä käytettävissä olevat seurantatiedot eivät osoita, ettei simatsiinin tai sen hajoamistuotteiden pitoisuus ole pohjavedessä yli 0,1 µg/l.
- (9) Toimitettujen tietojen perusteella tehdyt arvioinnit eivät ole osoittaneet, että simatsiinia sisältävien kasvinsuojeluaineiden voitaisiin odottaa yleisesti täyttävän ehdotetuissa käyttöyhteyksissä direktiivin 91/414/ETY 5 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdan vaatimukset. Käytettävissä olevat seurantatiedot olivat riittämättömiä varsinkin osoittamaan, että aktiivisen aineen ja sen hajoamistuotteiden pitoisuudet eivät laajoilla alueilla ole yli 0,1 µg/l pohjavedessä. Ei voida myöskään olla varmoja siitä, että käytön jatkaminen muilla alueilla mahdollistaisi pohjaveden laadun tyydyttävän parane-
misen silloin, kun pitoisuudet jo ovat yli 0,1 µg/l pohjavedessä. Nämä aktiivisen aineen pitoisuuden määrät ovat suurempia kuin direktiivin 91/414/ETY liitteessä VI asetetut raja-arvot ja niillä olisi liian haitallinen vaikutus pohjaveteen.
- (10) Simatsiinia ei saisi tästä syystä sisällyttää direktiivin 91/414/ETY liitteeseen I.
- (11) Olisi toteutettava toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että voimassa olevat simatsiinia sisältävien kasvinsuojeluaineiden luvat peruutetaan tietyn ajan kuluessa eikä niitä uusita ja että tällaisille tuotteille ei myönnetä enää uusia lupia.
- (12) Komissiolle toimitettujen tietojen perusteella näyttää siltä, että koska eräissä jäsenvaltioissa ei ole saatavilla tehokkaita vaihtoehtoja tiettyihin rajoitettuihin käyttötarkoituksiin, kyseisen tehoaineen jatkuva käyttö on välttämätöntä vaihtoehtojen kehittämisen mahdollistamiseksi. Tämän vuoksi on näissä oloissa perusteltua määrätä riskin minimointiin tähtäävin tiukoin edellytyksin pidemmästä määräajasta sellaisten voimassa olevien lupien peruuttamiseksi, joilla sallitaan välttämättömiksi katsotut rajoitetut käyttötarkoitukset, joille ei näytä tällä hetkellä olevan tehokkaita vaihtoehtoja haitallisten organismien torjumiseksi.
- (13) Jäsenvaltioiden simatsiinia sisältävien kasvinsuojeluaineiden olemassa olevien varastojen hävittämiselle, säilyttämiselle, markkinoille saattamiselle ja käyttöle-

myöntämä lisäaika olisi rajattava enintään 12 kuukau-
teen niin, että olemassa olevia varastoja voitaisiin käyttää enää ainoastaan yhtenä kasvukautena.

- (14) Tällä päätöksellä ei rajoiteta toimia, joita komissio voi myöhemmin toteuttaa kyseisen tehoaineen osalta tiettyjä tehoaineita sisältävien torjunta-aineiden markkinoille saattamisen ja käytön kieltämisestä 21 päivänä joulukuuta 1978 annetun neuvoston direktiivin 79/117/ETY ⁽²⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 807/2003 ⁽³⁾, mukaisesti.
- (15) Tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet ovat elintarvikke-
ketjua ja eläinten terveyttä käsittelevän pysyvän komitean lausunnon mukaiset,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Simatsiinia ei sisällytetä direktiivin 91/414/ETY liitteessä I olevaan tehoaineiden luetteloon.

2 artikla

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että

- simatsiinia sisältävien kasvinsuojeluaineiden luvat peruutetaan viimeistään 10 päivänä syyskuuta 2004;
- 16 päivästä maaliskuuta 2004 alkaen simatsiinia sisältäville kasvinsuojeluaineille ei myönnetä lupia eikä lupia uusita direktiivin 91/414/ETY 8 artiklan 2 kohdassa säädetyin poikkeuksien mukaisesti;
- liitteessä olevassa sarakkeessa A mainitut jäsenvaltiot voivat sarakkeessa B lueteltujen käyttötarkoitusten osalta pitää simatsiinia sisältävien kasvinsuojeluaineiden luvat voimassa 30 päivään kesäkuuta 2007 edellyttäen, että kyseiset jäsenvaltiot
 - varmistavat, että tällaiset markkinoilla edelleen olevat kasvinsuojeluaineet merkitään uudelleen sen takaamiseksi, että ne vastaavat rajoitettuja käyttöedellytyksiä;
 - toteuttavat mahdollisten riskien lieventämiseksi kaikki aiheelliset riskinhallintatoimenpiteet ihmisten ja eläinten terveyden sekä ympäristön suojelemisen varmistamiseksi; ja
 - varmistavat, että näihin käyttötarkoituksiin pyritään vakavasti löytämään vaihtoehtoisia tuotteita tai menetelmiä erityisesti toimintasuunnitelmien avulla.

⁽¹⁾ Kasveja käsittelevän tiedekomitean lausunto komission esittämistä erityiskysymyksistä arvioitaessa simatsiinia neuvoston direktiivin 91/414/ETY mukaisesti — SCP/SIMAZINE/002 lopullinen, 30. tammikuuta 2003.

⁽²⁾ EYVL L 33, 8.2.1979, s. 36.

⁽³⁾ EUVL L 122, 16.5.2003, s. 36.

Asianomaisten jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2004 tämän kohdan soveltamisesta ja erityisesti a—c alakohdan nojalla toteutetuista toimista sekä toimitettava vuosittain arviot tämän artiklan mukaisesti olennaisiin tarkoituksiin käytetyistä simatsiinimääristä.

3 artikla

Jäsenvaltioiden direktiivin 91/414/ETY 4 artiklan 6 kohdan säännösten mukaisesti myöntämän lisäajan on oltava mahdollisimman lyhyt, ja

a) niiden käyttötarkoitusten osalta, joiden suhteen lupa on peruutettava 10 päivään syyskuuta 2004 mennessä, määräajan on päätyttävä viimeistään 10 päivänä syyskuuta 2005;

b) niiden käyttötarkoitusten osalta, joiden suhteen lupa on peruutettava 30 päivään kesäkuuta 2007 mennessä, määräajan on päätyttävä viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2007.

4 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 10 päivänä maaliskuuta 2004.

Komission puolesta

David BYRNE

Komission jäsen

LIITE

Luettelo 2 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuista luvista

Sarake A	Sarake B
Jäsenvaltio	Käyttötarkoitus
Kreikka	Oliivit
Yhdistynyt kuningaskunta	Papu, parsaa, raparperi, kestävien koristekasvien taimet
Alankomaat	Mansikka
Irlanti	Peruna, härkäpapu, raparperi, parsaa, marjat, hedelmät, koristekasvit
Belgia	Mustajuuri, parsaa, koristekasvit, raparperi
Espanja	Omenamaiset hedelmät, sitruuna, hasselpähkinä ja viini-tarhat

KOMISSION PÄÄTÖS,**tehty 10 päivänä maaliskuuta 2004,****atrasiinin sisällyttämättä jättämisestä neuvoston direktiivin 91/414/ETY liitteeseen I ja tätä tehoainetta sisältäville kasvinsuojeluaineille annettujen lupien peruuttamisesta***(tiedoksiannettu numerolla K(2004) 731)***(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

(2004/248/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta 15 päivänä heinäkuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/414/ETY ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 2003/119/EY ⁽²⁾, ja erityisesti sen 8 artiklan 2 kohdan kolmannen ja neljännen alakohdan,ottaa huomioon kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta annetun neuvoston direktiivin 91/414/ETY 8 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun työohjelman ensimmäisen vaiheen täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 11 päivänä joulukuuta 1992 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 3600/92 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2266/2000 ⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 7 artiklan 3A kohdan b alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Direktiivin 91/414/ETY 8 artiklan 2 kohdassa säädetään, että komissio toteuttaa ohjelman sellaisten kasvinsuojeluaineissa käytettävien tehoaineiden tutkimiseksi, jotka olivat markkinoilla jo 25 päivänä heinäkuuta 1993. Tämän ohjelman toteuttamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt vahvistetaan asetuksessa (ETY) N:o 3600/92.
- (2) Kasvinsuojeluaineiden tehoaineiden luettelon vahvistamisesta ja esittelijöinä toimivien jäsenvaltioiden nimeämisestä asetuksen (ETY) N:o 3600/92 soveltamiseksi 27 päivänä huhtikuuta 1994 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 933/94 ⁽⁵⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2230/95 ⁽⁶⁾, nimetään ne tehoaineet, jotka olisi arvioitava asetuksen (ETY) N:o 3600/92 nojalla, ja nimetään kunkin tehoaineen arvioinnin esittelijänä toimiva jäsenvaltio sekä luettelaa kunkin tehoaineen valmistajat, jotka ovat jättäneet ilmoituksen määräaikaan mennessä.
- (3) Atrasiini on yksi asetuksessa (EY) N:o 933/94 nimetyistä 89 tehoaineesta.
- (4) Yhdistynyt kuningaskunta, joka on nimetty esitteleväksi jäsenvaltioksi, toimitti asetuksen (ETY) N:o 3600/92 7 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti 11 päivänä

marraskuuta 1996 komissiolle arviointikertomuksen tiedoista, jotka se oli saanut ilmoituksen tehneiltä valmistajilta kyseisen asetuksen 6 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

- (5) Esittelevän jäsenvaltion kertomuksen saatuaan komissio aloitti jäsenvaltioiden asiantuntijoiden sekä pääilmoittajan Syngentan kuulemiset asetuksen (ETY) N:o 3600/92 7 artiklan 3 kohdan mukaisesti.
- (6) Komissio järjesti pääasiallisen tietojen toimittajan ja esittelevän jäsenvaltion kanssa tästä tehoaineesta kolmikantokokouksen 6 päivänä kesäkuuta 2003.
- (7) Jäsenvaltiot ja komissio ovat tarkastelleet uudelleen Yhdistyneen kuningaskunnan laatimaa arviointikertomusta elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevässä pysyvässä komiteassa. Uudelleentarkastelu saatiin päätökseen 3 päivänä lokakuuta 2003 atrasiinia koskevana komission tarkastelukertomuksena.
- (8) Asiakirja-aineisto ja uudelleentarkastelusta saadut tiedot toimitettiin myös kasveja käsittelevälle tiedekomitealle. Komiteaa pyydettiin kommentoimaan näkökohtia atrasiinin mahdollisesta saastuttavasta vaikutuksesta pohjavedeen. Lausunnon ⁽⁷⁾ kasveja käsittelevä tiedekomitea ei hyväksynyt pohjaveden ympäristöpitoisuuksista esitettyjä laskelmia. Komitea katsoo myös, että käytettävissä olevat seurantatiedot eivät osoita, etteivät atrasiinin tai sen hajoamistuotteiden pitoisuudet pohjavedessä ylitä arvoa 0,1 µg/l, ja se edellyttää, että maaperässä, jonka pH-arvo on yli kuuden, atrasiinin tai sen hajoamistuotteiden pitoisuudet eivät ylitä arvoa 0,1 µg/l.
- (9) Toimitettujen tietojen perusteella tehdyt arvioinnit eivät ole osoittaneet, että atrasiinia sisältävien kasvinsuojeluaineiden voitaisiin odottaa yleisesti täyttävän ehdotetuissa käyttöyhteyksissä direktiivin 91/414/ETY 5 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdan vaatimukset. Erityisesti käytettävissä olevat seurantatiedot olivat riittämättömät sen osoittamiseksi, etteivät tehoaineen ja sen hajoamistuotteiden pitoisuudet pohjavedessä suurilla alueilla ylitä arvoa 0,1 µg/l. Sitä paitsi ei voida varmistaa, että jatkuva käyttö muilla alueilla mahdollistaa pohjaveden laadun tyydyttävän palautumisen silloin, kun pohjaveden pitoisuudet ylittävät jo arvon 0,1 µg/l. Mainitut tehoainetasot

⁽¹⁾ EYVL L 230, 19.8.1991, s. 1.⁽²⁾ EUVL L 325, 12.12.2003, s. 41.⁽³⁾ EYVL L 366, 15.12.1992, s. 10.⁽⁴⁾ EYVL L 259, 13.10.2000, s. 27.⁽⁵⁾ EYVL L 107, 28.4.1994, s. 8.⁽⁶⁾ EYVL L 225, 22.9.1995, s. 1.⁽⁷⁾ Kasveja käsittelevän tiedekomitean lausunto komission esittämistä erityiskysymyksistä arvioitaessa atrasiinia neuvoston direktiivin 91/414/ETY mukaisesti — SCP/ATRAZINE/002 — lopullinen — annettu 30. tammikuuta 2003.

- ylittävät direktiivin 91/414/ETY liitteen VI rajat, eikä niiden vaikutusta pohjaveteen voitaisi hyväksyä.
- (10) Atratsiinia ei pitäisi tästä syystä sisällyttää direktiivin 91/414/ETY liitteeseen I.
- (11) Olisi toteutettava toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että voimassa olevat atratsiinia sisältävien kasvinsuojeluaineiden luvat peruutetaan tietyn ajan kuluessa eikä niitä uusita ja että tällaisille tuotteille ei myönnetä enää uusia lupia.
- (12) Komissiolle toimitettujen tietojen perusteella näyttää siltä, että koska eräissä jäsenvaltioissa ei ole saatavilla tehokkaita vaihtoehtoja tiettyihin rajoitettuihin käyttötarkoituksiin, kyseisen tehoaineen jatkuva käyttö on välttämätöntä vaihtoehtojen kehittämisen mahdollistamiseksi. Tämän vuoksi on näissä oloissa perusteltua määrätä riskin minimointiin tähtäävin tiukoin edellytyksin pidemmästä määräajasta sellaisten voimassa olevien lupien peruuttamiseksi, joilla sallitaan välttämättömiksi katsotut rajoitetut käyttötarkoitukset, joita varten ei näytä tällä hetkellä olevan käytettävissä tehokkaita vaihtoehtoja haitallisten organismien torjumiseksi.
- (13) Jäsenvaltioiden atratsiinia sisältävien kasvinsuojeluaineiden olemassa olevien varastojen hävittämiselle, säilyttämiselle, markkinoille saattamiselle ja käyttöön myöntämä lisäaika olisi rajattava enintään 12 kuukautteen niin, että olemassa olevia varastoja voitaisiin käyttää enää ainoastaan yhtenä kasvukautena.
- (14) Tällä päätöksellä ei rajoiteta toimia, joita komissio voi myöhemmin toteuttaa kyseisen tehoaineen osalta tiettyjä tehoaineita sisältävien torjunta-aineiden markkinoille saattamisen ja käytön kieltämisestä 21 päivänä joulukuuta 1978 annetun neuvoston direktiivin 79/117/ETY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 807/2003⁽²⁾, mukaisesti.
- (15) Tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet ovat elintarvikkeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevän pysyvän komitean lausunnon mukaiset,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Atratsiinia ei sisällytetä direktiivin 91/414/ETY liitteessä I olevaan tehoaineiden luetteloon.

2 artikla

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että:

1. Atratsiinia sisältävien kasvinsuojeluaineiden luvat peruutetaan viimeistään 10 päivänä syyskuuta 2004.

2. 16 päivästä maaliskuuta 2004 alkaen atratsiinia sisältäville kasvinsuojeluaineille ei myönnetä lupia eikä lupia uusita direktiivin 91/414/ETY 8 artiklan 2 kohdassa säädetyin poikkeuksen mukaisesti.
3. Liitteessä olevassa sarakkeessa A mainitut jäsenvaltiot voivat sarakkeessa B lueteltujen käyttötarkoitusten osalta pitää atratsiinia sisältävien kasvinsuojeluaineiden luvat voimassa 30 päivään kesäkuuta 2007 edellyttäen, että kyseiset jäsenvaltiot
- varmistavat, että tällaiset markkinoilla edelleen olevat kasvinsuojeluaineet merkitään uudelleen sen takaamiseksi, että ne vastaavat rajoitettuja käyttöedellytyksiä;
 - toteuttavat mahdollisten riskien lieventämiseksi kaikki aiheelliset riskinhallintatoimenpiteet ihmisten ja eläinten terveyden sekä ympäristön suojelemisen varmistamiseksi; ja
 - varmistavat, että näihin käyttötarkoituksiin pyritään vakavasti löytämään vaihtoehtoisia tuotteita tai menetelmiä erityisesti toimintasuunnitelmien avulla.

Asianomaisten jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2004 tämän kohdan soveltamisesta ja erityisesti a—c alakohdan nojalla toteutetuista toimista sekä toimitettava vuosittain arviot tämän artiklan mukaisesti olennaisiin tarkoituksiin käytetyistä atratsiinin määristä.

3 artikla

Jäsenvaltioiden direktiivin 91/414/ETY 4 artiklan 6 kohdan säännösten mukaisesti myöntämän lisäajan on oltava mahdollisimman lyhyt, ja

- niiden käyttötarkoitusten osalta, joiden suhteen lupa on peruutettava 10 päivään syyskuuta 2004 mennessä, määräajan on päätyttävä viimeistään 10 päivänä 2005;
- niiden käyttötarkoitusten osalta, joiden suhteen lupa on peruutettava 30 päivään kesäkuuta 2007 mennessä, määräajan on päätyttävä viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2007.

4 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 10 päivänä maaliskuuta 2004.

Komission puolesta

David BYRNE

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 33, 8.2.1979, s. 36.

⁽²⁾ EUVL L 122, 16.5.2003, s. 36.

LIIITE

Luettelo 2 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuista luvista

Sarake A	Sarake B
Jäsenvaltio	Käyttötarkoitus
Irlanti	Maissi, metsätuotteet
Yhdistynyt kuningaskunta	Sokerimaissi, metsätuotteet
Espanja	Maissi
Portugali	Maissi

KOMISSION PÄÄTÖS,
tehty 11 päivänä maaliskuuta 2004,
sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/96/EY täytäntöönpanoa koskevien jäsenvaltioiden kertomusten pohjana käytettävästä kyselylomakkeesta

(tiedoksiannettu numerolla K(2004) 714)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2004/249/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta 27 päivänä tammikuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/96/EY⁽¹⁾ ja erityisesti sen 12 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Direktiivissä 2002/96/EY säädetään, että jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle kertomus sen täytäntöönpanosta.
- (2) Kertomuksen on sisällettävä yksityiskohtaiset tiedot direktiivin saattamisesta osaksi kansallista lainsäädäntöä ja sen täytäntöönpanosta. Se on laadittava tässä päätöksessä vahvistetun kyselylomakkeen pohjalta.

- (3) Tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet ovat direktiivin 91/692/EY⁽²⁾ 6 artiklalla perustetun komitean lausunnon mukaiset,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Jäsenvaltioiden on laadittava direktiivin 2002/96/EY täytäntöönpanoa koskevat kertomuksensa liitteessä olevan kyselylomakkeen pohjalta.

2 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 11 päivänä maaliskuuta 2004.

Komission puolesta
Margot WALLSTRÖM
Komission jäsen

⁽¹⁾ EUVL L 37, 13.2.2003, s. 24. Direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2003/118/EY (EUVL L 345, 31.12.2003, s. 106).

⁽²⁾ EYVL L 377, 23.12.1991, s. 48. Direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 1882/2003 (EUVL L 284, 31.10.2003, s. 1).

LIITE

KYSELYLOMAKE

jäsenvaltioiden kertomuksia varten, jotka koskevat sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta annetun direktiivin 2002/96/EY saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä ja sen täytäntöönpanoa

Jo toimitettuja tietoja ei ole tarpeen toistaa, mutta ilmoittakaa selvästi, missä ja milloin tiedot on annettu.

1. SÄÄNNÖSTEN SAATTAMINEN OSAKSI KANSALLISTA LAINSÄÄDÄNTÖÄ

1.1 Onko komissiolle toimitettu kansalliset lait ja asetukset, joilla sähkö- ja elektroniikkalaiteromua koskeva direktiivi saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä? (Kyllä/Ei)

1.1.1 Jos vastaus kysymykseen 1.1 on "Kyllä", antakaa lisätietoja.

1.1.2 Jos vastaus kysymykseen 1.1 on "Ei", perustelkaa vastaus.

1.2 Onko jäsenvaltio saattanut mitään 17 artiklan 3 kohdassa luetelluista säännöksistä osaksi kansallista lainsäädäntöään toimivaltaisten viranomaisten ja asianomaisten talouselämän alojen välillä tehdyillä sopimuksilla? (Kyllä/Ei)

1.2.1 Jos vastaus kysymykseen 1.2 on "Kyllä", antakaa lisätietoja.

2. DIREKTIIVIN TÄYTÄNTÖÖNPANO

Erillistä keräystä, uudelleenkäyttöä, hyödyntämistä ja kierrätystä koskevat tiedot on ilmoitettava erikseen tietyssä muodossa, joka vahvistetaan direktiivin 12 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

2.1 Onko toteutettu 4 artiklan mukaisia tuotesuunnittelua koskevia toimenpiteitä? (Kyllä/Ei)

2.1.1 Jos vastaus kysymykseen 2.1 on "Kyllä", antakaa lisätietoja.

Lisätietoihin on sisällyttävä tiedot toimenpiteistä, joilla varmistetaan, että tuottajat eivät estä sähkö- ja elektroniikkalaiteromun uudelleenkäyttöä.

2.1.2 Jos vastaus kysymykseen 2.1 on "Ei", perustelkaa vastaus.

2.1.3 Arvioikaa kyseisestä artiklasta saatuja myönteisiä ja kielteisiä kokemuksia.

2.2 Onko perustettu direktiivin 5 artiklan mukaisia järjestelmiä, joiden avulla loppukäyttäjät ja jakelijat voivat palauttaa sähkö- ja elektroniikkalaiteromun vähintään maksutta? (Kyllä/Ei)

2.2.1 Jos vastaus kysymykseen 2.2 on "Kyllä", antakaa lisätietoja. Niihin on sisällyttävä seuraavat tiedot:

— yleinen kuvaus kyseisistä järjestelmistä,

— tiedot siitä, miten on toteutettu lukumääräiseen vastaavuuteen pohjautuva romun maksuton palauttaminen jakelijalle ja mitä muita 5 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisia säännöksiä on annettu,

— tiedot siitä, ovatko tuottajat perustaneet ja käyttäneet muista erillisistä ja/tai yhteisistä järjestelmistä kotitalouksien sähkö- ja elektroniikkalaiteromun palauttamista varten,

— tiedot siitä, onko otettu käyttöön erityisjärjestelyjä saastunutta sähkö- ja elektroniikkalaiteromua ja sellaista sähkö- ja elektroniikkalaiteromua varten, joka ei sisällä oleellisia komponentteja,

— lisäksi pyydetään antamaan tietoja muista lähteistä kuin kotitalouksista peräisin olevan sähkö- ja elektroniikkalaiteromun keräysjärjestelmistä.

2.2.2 Jos vastaus kysymykseen 2.2 on "Ei", perustelkaa vastaus.

2.2.3 Arvioikaa kyseisen artiklan säännösten täytäntöönpanosta saatuja myönteisiä ja kielteisiä kokemuksia.

- 2.3 Onko toteutettu tarvittavat, direktiivin 6 artiklan mukaiset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että sähkö- ja elektroniikkalaiteromun käsittely on ympäristön kannalta kestävä?
- 2.3.1 Jos vastaus kysymykseen 2.3 on "Kyllä", antakaa lisätietoja. Niihin on sisällyttävä seuraavat tiedot:
- yleinen kuvaus käsittelyjärjestelmistä, joita jäsenvaltiossa voidaan käyttää,
 - kuvaus kerättyä sähkö- ja elektroniikkalaiteromua koskevista käsittelyvaatimuksista tai romun käsittelylle asetetuista laadullisista vähimmäisnormeista, jos jäsenvaltiossa asetetut vaatimukset ja normit poikkeavat direktiivin liitteestä II tai ovat sitä tiukempia,
 - jos sähkö- ja elektroniikkalaiteromun hyödyntäminen on vapautettu neuvoston direktiivin 75/442/ETY (1) 11 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetusta lupavaatimuksesta, kuvaus ehdoista, joilla vapautus on voimassa, sekä siitä, miten direktiivin 6 artiklan 2 kohdan mukaiset tarkastukset tehdään,
 - kuvaus varastointi- ja käsittelypaikkoja koskevista vaatimuksista, jos ne ovat tiukempia kuin liitteessä III asetetut vaatimukset,
 - lyhyt kuvaus sellaiseen sähkö- ja elektroniikkalaiteromuun sovellettavista säännöistä, menettelyistä ja tarkastuksista, joka viedään yhteisöstä ja joka otetaan huomioon direktiivin 7 artiklan 1 ja 2 kohdassa asetettujen velvoitteiden täyttämiseksi ja kyseisissä kohdissa asetettujen tavoitteiden saavuttamisessa, ottaen huomioon direktiivin 6 artiklan 5 kohta.
- 2.3.2 Jos vastaus kysymykseen 2.3 on "Ei", perustelkaa vastaus.
- 2.3.3 Arvioikaa kyseisen artiklan säännösten täytäntöönpanosta saatuja myönteisiä ja kielteisiä kokemuksia.
- 2.4 Onko toteutettu tarvittavat, direktiivin 7 artiklan mukaiset toimenpiteet sähkö- ja elektroniikkalaiteromun ympäristöystävällisen uudelleenkäytön, hyödyntämisen ja kierrätyksen varmistamiseksi?
- 2.4.1 Jos vastaus kysymykseen 2.4 on "Kyllä", esittäkää yleinen kuvaus kansallisista toimenpiteistä, joilla edistetään uudelleenkäyttö-, hyödyntämis- ja kierrätystavoitteiden saavuttamista.
- 2.4.2 Jos vastaus kysymykseen 2.4 on "Ei", perustelkaa vastaus.
- 2.4.3 Ilmoittakaa kaikki direktiivin 7 artiklan 5 kohdan nojalla toteutetut toimet.
- 2.4.4 Arvioikaa kyseisen artiklan säännösten täytäntöönpanosta saatuja myönteisiä ja kielteisiä kokemuksia.
- 2.5 Onko toteutettu tarvittavat, direktiivin 8 ja 9 artiklan mukaiset toimenpiteet sähkö- ja elektroniikkalaiteromun jätehuollon rahoituksen varmistamiseksi?
- 2.5.1 Jos vastaus kysymykseen 2.5 on "Kyllä", antakaa lisätietoja. Niihin on sisällyttävä seuraavat tiedot:
- yleiskatsaus jäsenvaltiossa käytetyistä rahoitusjärjestelyistä sekä tärkeimmistä järjestelmistä, joilla rahoitusvaatimus täytetään,
 - yksityiskohtaiset tiedot "näkyvistä maksuista", joissa näkyvät vanhan kotitalousjätteen huollosta aiheutuvat kustannukset, jos tällaisia maksuja käytetään,
 - yksityiskohtaiset tiedot sähkö- ja elektroniikkalaitteita etäkaupan avulla toimittavia tuottajia koskevista erityisjärjestelyistä, jos tällaisia järjestelyjä on käytössä.
- 2.5.2 Jos vastaus kysymykseen 2.5 on "Ei", perustelkaa vastaus.
- 2.5.3 Arvioikaa tämän artiklan säännösten täytäntöönpanosta saatuja myönteisiä ja kielteisiä kokemuksia.
- 2.6 Onko toteutettu tarvittavat, direktiivin 10 artiklan mukaiset toimenpiteet, joilla käyttäjille annetaan sähkö- ja elektroniikkalaitteita koskevaa tietoa ja joilla heitä kannustetaan osallistumaan sähkö- ja elektroniikkalaiteromun jätehuoltoon?
- 2.6.1 Jos vastaus kysymykseen 2.6 on "Kyllä", antakaa lisätietoja.
- 2.6.2 Jos vastaus kysymykseen 2.6 on "Ei", perustelkaa vastaus.
- 2.6.3 Arvioikaa kyseisen artiklan säännösten täytäntöönpanosta saatuja myönteisiä ja kielteisiä kokemuksia.

(1) EYVL L 194, 25.7.1975, s. 39.

- 2.7 Onko toteutettu tarvittavat, direktiivin 11 artiklan mukaiset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että sähkö- ja elektroniikkalaiteromun käsittelylaitoksille annetaan asianmukaiset tiedot?
- 2.7.1 Jos vastaus kysymykseen 2.7 on "Kyllä", antakaa lisätietoja erityisesti siitä, minkätyyppisiä ja minkä kanavien kautta tietoja annetaan.
- 2.7.2 Jos vastaus kysymykseen 2.7 on "Ei", perustelkaa vastaus.
- 2.7.3 Arvioikaa kyseisen artiklan säännösten täytäntöönpanosta saatuja myönteisiä ja kielteisiä kokemuksia.
- 2.8 Antakaa tietoja tarkastus- ja seurantajärjestelmistä, joilla direktiivin oikea soveltaminen todennetaan jäsenvaltiossa.
-

OIKAISUJA

Oikaistaan komission päätös 2002/741/EY, tehty 4 päivänä syyskuuta 2002, tarkistetuista ekologisista arviointiperusteista yhteisön ympäristömerkin myöntämiseksi kopio- ja painopaperille ja päätöksen 1999/554/EY muuttamisesta

(Euroopan yhteisöjen virallinen lehti L 237, 5. syyskuuta 2002)

Sivulla 13, liitteen otsikon "Arviointiperusteet" kohdan "4. Vaaralliset kemialliset aineet" c alakohdassa "Monomeerijäämät", toinen kappale:

korvataan: "Akryyliamidin pitoisuus päällystysaineissa, retentioaineissa, lujuutta antavissa aineissa, vettä hylkivissä aineissa tai jätevesien sisäisessä tai ulkoisessa käsittelyssä käytettävissä kemikaaleissa saa olla enintään 100 ppm (kiintoainesisällön perusteella laskettuna)."

seuraavasti: "Akryyliamidin pitoisuus päällystysaineissa, retentioaineissa, lujuutta antavissa aineissa, vettä hylkivissä aineissa tai jätevesien sisäisessä tai ulkoisessa käsittelyssä käytettävissä kemikaaleissa saa olla enintään 1 000 ppm (kiintoainesisällön perusteella laskettuna)."
